திருவாதவூரடிகள் புராணம்.

கடவுண் மாமுனிவர் அருளிச்செய்தது.

அருட்பாவைந்தின் திரட்டு.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

மருகரும், மாணக்கரும், விதத்துவசிரோமணியுமாகிய

ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளையவர்கள்

மாணக்கராகிய

சி. தம்பையாபிள்ளையால்

மதராஸ் ரிப்பன் யந்திரசாலையில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

ஏவிளம்பி௵ மார்கழிமீ.

GF

[illegible]

திணை வ

1898 ஆண்டு ஜூலை மீ 21 உ வியாழக்கிழமை
வாங்கினது.

இதன் விலை 0-6-0

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாதவூரடிகள்புராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்காப்பு

பவளமால் வரையி னிலவெறிப் பதுபோற்
பரந்தநீ றழகுபச் சுடம்பிற்
றிவளமா துடனின் றாடிய பரமன்
சிறுவனைப் பாரதப் பெரும்போர்
தவளமா மருப்பொன் றொடித்தொரு கரத்திற்
றரித்துயர் கிரிப்புறத் தெழுதுங்
கவளமா களிற்றின் றிருமுகம் படைத்த
கடவுளை நினைந்துகை தொழுவாம்.

சபாபதி.

வேறு.

இந்தரு மடந்தையொ டிசைந்துயி ருடம்புபோல்
விதம்படு லகங்களின் விரிந்தொளி விளங்குவார்
மதங்கமொ டுந்துமி வளங்கெழ முழங்கவே
சிதம்பர நடம்பயில் செழுங்கழ லிறைஞ்சுவாம். (௧)

சிவகாமியம்மை.

ஆடக சிதம்பர வணங்குமை யணங்கிலா
நாடக னனந்தசுக நன்குபுனை பங்கினா
ளேடக மணம்பொருவ வெங்கணு மிசைந்துளாள்
பாடக மிலங்குசிறு பங்கய மிறைஞ்சுவாம். (௨)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

துங்கமத கும்பவுயர் தும்பிமுகர் தம்பிசீர்
தங்குமெஞ்கி ழுஞசிறு சதஙகைகள் புலமபவே
மஙகையுமை கண்குளிர வந்துலவு கின்றதா
ளஙகைமலர் கொண்டுமிகு மன்புட னிறைஞ்சுவாம். (ஙூ)

தென்பொதிய மாமுனி சிறக்கவரு ளெண்ணெண்
ணின்பவிளை யாடல தெனுஙகடலு ளுயேன்
மினபயிலு மாமதுரை மேவுதமிழ மாறனை
றுன்பமற நல்குகதை சொல்லலுறு கின்றேனை. (ச)

அற்புத விருநதருள் பெருநதுறை யடைநதே
சிற்பர முணர்நதுதிரு வாசக முரைபபாா
முறபக லருநதவ முயனறுபெறு மனபா
லுறபவ மொழிநதமை மொழிநதிட ரொழிபபாம. (ரு)

அவையடக்கம்.

கொண்டலன கண்டனருள் கொண்டுதமிழ் பாடித
தொண்டுபடு மன்பர்செயல் சொனனநெறி தனனுல
வணடமிழ் தெரிநதவாகண் மறறெனுரை குறற
முண்டெனினு நன்கிதெனை வுளளுவாக ளெளளார். (சூ)

நூறபயன்.

இநதவள நற்கதை யியம்பினர் நயநதே
சிநதையி னினைபபவா செவிபபுல நிறைபபோா
புநதிமகி ழபபுவி புரபபருடல் விட்டா
லநதவுல கததினி லரன்சபையில் வாழ்வார். (எ)

பாயிரமுற்றிற்று.

மந்திரிச்சருக்கம்.

முக்கண்ணொரு நான்குபுய மைந்துமுக முன்னோன
சொக்கனரு ளன்மைபெறு தொன்மைதிகழ் நன்னா
டக்கடு விடத்தையரா னுக்கருள்வ தென்றே
மைக்கடலில் வைகலொழி வைகைவள நாடு. (க)

நீண்டகயி லைக்கிறை நிகழ்த்தவரு ளாலே
பூண்டமுனி மெய்த்தமிழ் புகன்றதிரு நாடு
மூண்டபகை செற்றுலக முற்றுமர சாளும
பாண்டிய னலங்குலவு பாண்டிவள நாடு. (உ)

வேறு.

மேவுமூர் வளம்பலவு மிகுந்துளநா டதனினலம
பாவுமூர் பழமறைதே ரந்தணர்கள் பயின்றுளவூர்
தாவுமூர் விடையேறி தங்கியவூ ரங்குறையுந
தேவரூ ரினுமேன்மை சிறந்ததிரு வாதவூர். (ங)

அந்நகரின் மறையோரி லருள்புனைமாத் தியர்குலத்திற் *
றன்னிகரில் சைவநெறித் தலைவ * னவன் றனித்ததேவி
மின்னனையா $ டிருவயிற்றின் மென்கொடிபங் கினனருளாற்
றென்னவன்செங் கோன்முதல்வர் திருவவதா ரஞ்செய்தார்.

வேறு.

பொய்ம்மையா முலகின் மாயப் பொங்கிரு ளகல வன்னோர்
தம்மையாழ் நரகிற் றள்ளுஞ் சமயதா ரகைம ழுங்க
வெம்மையா ளுடையா னன்ப ரிதயதா மரைக ளெல்லாஞ்
செம்மையாய் மலர ஞான தினகர ருதயஞ் செய்தார். (ரு)

மருவாத நெறிபூண்ட மத்தனெனும் புத்தனுடன்
பெருவாது வென்றுசிவன் பெருநாம மிகவளர
வொருவாத பிறவியிற்சென் றொருநாம முறுதவர்க்குத்
திருவாத வூரரெனுந் திருநாமந் தரித்தார்கள். (சு)

---

* சைவநெறித்தலைவன் - சம்புபாதாசிருதர்.

$ மின்னனையாள் - சிவஞானவதி.

வேறு.

தவமெனும் பெரிய வித்துட் டங்கியே யங்கு ரித்துப
பவமெனும் பங்க நீங்கிப் பயிலருட் குருத்துண் டாகி
யவமெனுங் களைக ணீங்கி யாக்குவோ னருளா லுண்மைச
சிவமெனும் விளைவுண் டாக வளர்ந்தது தெய்வச சாலி. (எ)

வேறு.

தேனினொடு கரும்பினொழுகு செழும்பாகு முக்கனியு
மானினறும் பாலுமுடனளவியுளங் களிகூர
வீனமிகும் பலயோனிப் பிறவியெனும் பசிதீர
ஞானவமு துண்பார்க்கு நயந்தமுது நுகர்வித்தார். (அ)

காயமுட னுயிர்முயலுங் கருமமெலாம் பரனருளாற்
றூயமனத் துணர்ந்துவினைத் தொகையெழுதி நாடோறு
மாயதுயர் சுகமளிக்கும் யமன்கணக்கி லருமபாவத்
தீயசிகை யில்லார்க்குச் சிறந்தசிகை வருவித்தார். (கூ)

குவலயமங் கையைநீடு கோலஞ்செய் தரும்பொன்னு
நவமணியுங் குவைசெய்து நன்குடன்மங் கலநாளிற்
றவமணமுந் திருநீற்றின் றன்மணமுந் தவறாத
சிவமணமும் பெறக்கல்விச் செல்விமணம் புணர்வித்தார். ()

இதுநூன்மற் றல்லதுநூ லில்லையெனு மறுசமய
விதநூலுந் தலநூலும் விரிந்தபுரா தனநூலும்
பொதுநூலென் றுலகனைத்தும் புகழுமறை நூலுஞ்சைவ
முதுநூலுந் தரிப்பார்க்கு முந்நூலுந் தரித்தார்கள். (கக)

மிக்கலையுஞ் செழுநீரு மதிக்கலையு மிலைக்குமவ
ரக்கலையுந் தோளர்புலி யதட்கலையர் நல்லருளா
லொக்கலையும் பிறகலையு மொழித்திடுமா கமகலையு
மெக்கலையுங் கற்றுணர்ந்தா ரீரெட்டாண் டெல்லையினில். ()

உழைக்கரனுக் கன்பாகி யுண்மையறிந் துலகமெலாம்
பிழைக்கவருட் கவிபாடும் பெரியவர்தஞ் செயலெல்லாந்
தழைத்தகலைத் தமிழ்மாறன் றக்கோர்க ளுரைக்கவறிந்
தழைத்துரிமைத் திறனல்கி யகலாநண் பாயினன். (கங)

சங்கோல மிடும்பழனத் தடம்புடைசூழ் வாதவூ
ரெங்கோவின் செய்கையறிந் தியல்புடையா ரெனநாடிப
பொங்கோத வேலைநிலம் புரந்துபெரும் பகைதுரந்து
செங்கோன்மை முறைநடத்துஞ் செழுந்தலைமைத்திறநல்கி.

வேறு.

தென்னவன் பிரம ராய னென்றருள் சிறந்த நாம
மன்னவர் மதிக்க நல்கி வையக முய்வ தாக
மின்னவ மணிப்பூ ணாடை வெண்மதிக் கவிகை தண்டு
பொன்னவிர் கவரி வேழ மளித்தனன் பொருநை நாடன். ()

இந்திரச் செல்வம் போல விசைந்துள வினிய மெய்தி
மந்திரத் தலைமை பூண்ட வண்புகழ் வாத வூரர்
தந்திரத் தொகுதி சூழத் தாரகா கணங்களோடு
மந்தரந் திகழ்ந்து மணமே லமர்ந்தவெண் மதிய மொத்தார்.

பெருங்கட லனைய நீதி பெருக்கிய தருக்கு நல்கி
யிருங்கடக் கதந்தோண் மேல்வைத் தீண்டருள் பூண்டகோவுங்
கருங்கட னாக மெட்டுங் காளமா நாக மெட்டும்
பரங்கெட வுலக பாரம் பரித்தனா திருந்த மிக்கார். (கஎ)

காதலித் தறஞ்செய் வோர்க்குக் கவசமுங் கண்ணு மாகி
யேதிலாக கிடும்பை யாகி யிறைஞ்சினாக கின்ப மாகி
யாதுலாக் கனனை யாகி யரனடிக் கன்பு மிக்கார
பூதலத் திறைவ ஞனை பொதுவற நடத்து நாளில். (கஅ)

பற்பல பொருளா யுள்ள பாசமு மதனை மேவி
யுற்பவ பேத மான வுடம்புயி ரொடுங்கு மாறு
மற்புத புத்தி முத்தி யளித்தரு ளாலே மேலாந்
தற்பர னடத்து மாறு முணர்ந்தனர் சைவ நூலின். (கக)

அவ்விய மனத்தி னாலே யனைத்துரு வங்கள் கூடி
யிவ்வுயிர் பிறந்து மீள விறந்திடு மென்றி ரங்கி
வெவ்வெயில் வருத்த முற்றார் மென்னிழல் விரும்பு மாபோ
லவ்வியு மழுவு மேந்து நம்பனுக் கன்பு மிக்கார். (உ0)

தீத்திற வினையி னாலே சிறைப்படு முயிரை யெல்லாம்
பார்த்தன னுலக வாழ்விற் பயனிலை யென்று தேர்ந்து
கூத்தினர் தன்மை வேறு கோலமவே றாகு மாபோ
னீத்தனர் மனத்தின் முன்போ னிகழ்த்தினர் வழுதி நீதி. ()

வரமுடன் புவியிற் றோன்று மறையவர்க் கிறைவ னுண்மை
தருமுணர் வென்னு நாலாஞ் சத்திநி பாத மெய்திப்
பரமவஞ் செழுத்து மொன்றும பராபர முணர்ந்து ஞான
குருபரன் றிருத்தாள் சென்று கூடுதல் வேண்டு மென்று.

மற்கட விலங்கு தன்னால் வளங்கெழு விளவின் மேவு
நறகனி கொள்ள வேண்டி நயந்துகல் லெறிவார் போலச்
சற்குரு வுளனோ வென்று நாடுவார் தாக்க மெல்லாஞ்
சொற்கலை ஞான சைவர் தம்முடன் சொல்ல லுற்றார். (௨௩)

வளங்கெழு புவியி னுள்ள வாவியுங் காவு மோடி
விளங்கிசை வண்டு தண்டேன மிகுமலர் தேடு மாபோ
லுளங்கொள நிமல னன்னூ லோதின னுண்மை யெல்லா
மளந்தறி வுணர்ந்த நீரர் யாவரென றாயு நாளில் (௨௪)

வேறு.

மேதகு வனிதைய ரெங்கணும வீசிய கவரி யசைந்தெழ
மாதவ முனிவர்க ளந்தணர் மாசறு கவிஞர் செறிந்திட
வேதமின் மதிகுல புங்கவ னேர்கெழு மணிமுடி யினறிர
ளாதவன் மிசையெழ வந்தரி யாசன மதனி லிருந்தனன் ()

தாதகி மார்ப னெடும்புவி சார்தரு மாழ்கட லின்கரை
தீதில மாதுர கங்கொடு சீர்கெழு மாரியர் வந்தன
ரேதமி லாயது கண்டனம் யாமென வேதொழு தன்பொடு
மேதினி காவலன் முனசில மேதகு தூதர்வி ளம்பினர். ()

ஏவல்செய் வார்களி லிங்கிவ ரேபரி வானவ ரென்றிகன்
மேவிய தூதரை வன்றிறன் மீனவர் கேர்னு மகிழ்ந்துபின்
வாவுநன் மாதுர கங்கொடு வாருமெ னவுட னுய்த்தன
தாவியு மாயர னன்புடை யார்முக நாடி மொழிந்தனன் ()

மீனவர் கோன்மொழி யின்படி வேணிய னேக ரிசைநதபி
ஞனன சோதி யுடன்புவி யாண்பவன் வாசி கொளுமபடி
வானவி மான மெனுநதிரு வாழ்வுள கோயில் புகுந்துதன்
னீனமி லாநெறி வந்தபொன் னேழெழு கோடி வழங்கினன்.

விறபடை வெறறி மடநதையு மிக்க மலர்த்திரு வும்பயின
மறபுய வெற்பின னஙகயல் வைத்த வலத்தன் வழங்கிய
பொறபு மிகுதத தனஙகொடு பொறக வணபபரி கொணடிட
நறபயணநதை முயன்றனர் நககனை நெக்குணர் கின்றவர்.()

மெய்த்தவ ருறற பெருநதுறை வித்தக ரைககுறு குமபடி
யிதததகு நற்பொருள கொண்டுநி ரிபபடி யிற்செலு மென்றவி
னத்தகு புததி யொழிநதுயி ரறபுத முத்தி பெறும்படி
யுய்ததுள சததி யுடனபொரு வொத்தன னுத்தம பஞசவன்.

பறறிலா பெறற சிவன்கழல் பற்றின ரைக்கலை வணடமி [கலை
ழுறற மலைக்கிறை வனறனை யொக்க மதித்தருள கொணட
விறறுவ சதத னெடும்படை மிகக புலிககொடி யனபடை
மறறுள கொறறவர் தமபடை வர்க்கமு முறகொடெழுநதன

உககிர நசசுர கஙகளி னுசசி பணிபப வசைநதடி
வைககு முரததன வெஙகய மைககிரி யொக்க மலிநதன
பக்கமு முறபிற குநதுடி பறபல கொடட வியங்குவ
தக்க மனததில விரைநதுள தத்து பரிததிரள வநதன. (கஉ)

வேறு.

கொஙகணர் கலிங்கரொடு கொங்கர்துளு நாடர்
சிஙகளர்க ளொட்டியர் தெலுஙகரொடு சீனர்
தங்குதிறன் மாளவர் மலாடர்தமி லொனறு
மெங்கணு மிடைநதவர்க ளெண்ணமுடி வில்லார். (கங)

இத்திற மெழுநதபடை யெங்கணு நெருங்கத்
தத்துபரி மீதுள தமிழக்கவிஞர் சூழச்
சித்திர மடநதையர் திரண்டிரு மருஙகு
மொய்த்துவர வீணைகுழன் முன்னரிசை கொள்ள. (கச)

கட்டுமள கத்தினர் கனத்துள தனத்தார்
பட்டுடை மருங்கினர் பணிக்கவரி வீச
வட்டமதி வெண்குடை வயங்கமுர செங்குங்
கொட்டவுயர் காளமொடு கோடுகள் கறங்க (௩௫)

மிண்டியுள பாடகர் வியந்துகர வாரங்
கொண்டுபுடை சூழவெழில் சோகுழலர் பாடத்
தண்டரள மல்கிய தனிச்சிவிகை மேல்கொண்
டெண்டிசை மிகப்புகழ் கயற்கொடி யிலங்க. (௩௬)

மங்கல தினத்தினெடு மாளிகை யகன்றே
துங்கமணி யக்கையணி சொக்கரை வணங்கி
யங்குவிடை பெற்றுமறை யந்தணரின் மிக்கார்
திங்கண்மர பிறகுரிசில் கோயிலுழை சென்றார் (௩௭)

சென்றுதமிழ் மாறனருள பெற்றெழில் சிறக்கும்
வென்றிவள வன்புவியின் மேன்மையொடு செல்வார்
குன்றனைய மாடமொடு கோபுர நெருங்கு
நன்றிமது ரைப்பதியை நன்கொடு கடந்தார். (௩௮)

கெடுங்குட திசைக்கட னிறைந்தொலி சிறந்தே
யுடைந்துதய நற்றிசையி லுற்றுவரு மாபோன
மிடைந்தபதி யுங்கடமும் வெற்புமிவை யெல்லாங்
கடந்துவதி சென்றுபல காவத மகன்றார் (௩௯)

என்றுமுள பொன்றுமுட லென்னுநகர் தோறுஞ்
சென்றவழி மாறியொரு தெய்வவழி செல்வார்
நன்றியுள முத்திபெற நம்பர்தம தன்பா
லன்றுயர் பெருந்துறை யடைந்தபடி சொல்வாம். (௪௰)

மந்திரிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௪௭.

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

வேறு.

பழமறை முழுதுண ரந்தணர் பலர்தொழ நடமுயல் கின்றவர், மழுவுழை கரமிசை கொண்டிட மருவிய உவரி மகி ழ்ந்திட, விழைதரு மிரசித பொங்கொளி விடுமுயர் கயிலை விலங்கலி, னழகுறு தபனிய மண்டப மதனிடை யருள்கொ டிருந்தனர். (௧)

மதுமலர் கரமிசை கொண்டுநின் வழிவழி யடியவ ரென்றுதம், முதுமறை தெரிய மொழிந்தெதிர் முறைமுறை முனிவர் வணங்கின, ரிதுபர னருளை வழங்குவ தெனவரி பிரம ரெழுந்துதம், பதநிலை பெறவரு ளென்றிரு பரிபுர கழ ல்கள் பணிந்தனர். (௨)

பரவரு மணிகள் விளங்கிய பணிவர வணியர னங்கமு
மருவிய தாள வடந்திகழ் மதிநுதன் மலைமக ளங்கமு
மிரவியு மதியு மிருந்தென வெதிரெதி ரிலகுதல் கண்டன
ரரகர சிவசிவ வென்றுள மயர்வுற வீழ்ந்தன ரன்பினர். (௩)

அடியொழி மரமென நொந்துபி னவனியில விழுவதொ ழிந்துநின், னுடனுறை பெருமை வழங்குவ துளதுகொ லென நினை நெஞ்சொடு, மடலவிழ் கடிகம ழைந்தரு மலர்பல முறைமுறை சிந்திமு னிடமிஃ தெனமகி ழ்ந்திர னிமை யவ ரெவரு மிறைஞ்சினர். (௪)

வேறு.

திண்டிறன் மிருகஞ்சுரிகை யுந்திகழ் பிரம்புங்
கொண்டருகு நின்றுகுரு நந்தியருள் கூரப்
புண்டரிக மாதுபுவி மங்கையெழில் சிங்கா
வண்டர்மட வார்களுல கன்னைபுற மன்ன. (௫)

துன்னுபல பூதகண நாதர்புடை சூழக்
கின்னரர்கள் கந்தருவர் கீதவிசை பாட
மின்னுமுடி மன்னுநதி வீசுதிரை நன்னீ
ரென்னவொளிர் சாமரை யெழுந்தழகு செய்ய. (௬)

இந்தவள மல்குசபை யின்னல்கெட மன்னுந
தந்தைமணி மன்றிலுறை தாண்டவ பதத்தோன்
செந்தமிழின் வந்தசிவ ஞானவமு துண்டா
மந்தமி லருட்கடலை யாண்டருள வேண்டி. (௭)

மைத்தகடன் மண்ணவர்க டம்முருவில் வம்மென்
றத்தகைய பத்தர்கண நாதரை யழைத்தே
சித்திதரு தேசிக சிறந்தவடி வங்கொண்
டுத்தம நெடுங்கயிலை யோங்கலது நீங்கி. (௮)

கொன்னெறுழி தன்னுருவு கொண்டொருவர் தேடும்
பொன்னடி யெனுஞ்சலச மணமிசை பொருந்தப
பன்னுமறை வல்லவர் பரிந்தழல் வளர்ப்பார்
மன்னுமொரு தெய்விக வளம்பதியில் வந்தார். (௯)

வெம்பிறவி வேலைதனில் வீழ்பவர் களெல்லா
நம்புசிவ நாமமெனு நற்புணை பிடித்தா
லெம்பர னருட்கரையி லேறுதுறை யாமா
லம்புவி மொழிந்துள பெருந்துறை யதன்பேர். (௧0)

ஈனமில் பெருந்துறை யெனும்பதியின் ஞாங்கர்
கானமிகு புன்னைவளர் கந்தமுளர் சந்தம
வானமுயர் சண்பக மரந்திகழ் நரந்த
தேனின முரன்றெழு செருந்திகள் பொருந்தி. (௧௧)

கோடுகவி னும்பெரிய கோங்குமிக வோங்கும்
பாடல நெடும்பலவு பைங்கமுகு தெங்கு
நீடளி யிரைத்தெழு நிரைக்குரவு சூத
மேடவிழ் செழுங்கவி ரிலஞ்சிகண் மலிந்து. (௧௨)

மாக்கவினை மிருங்கலப மஞ்ஞைஞிறை யன்னங்
கூக்குரல் செயுங்கரிய கோகில நெருங்க
மீக்குலவு மந்தியினை முந்துதொறு மேன்மே
லார்க்குஞ்சிமி றெங்கணு மடர்ந்திசை தொடங்க. (கங)

வீழ்ந்தநற வத்துளி விழிப்புனல தாகச்
சூழ்ந்துமுரல் வண்டினிசை தோத்திரம தாகத்
தாழ்ந்துமல ரேந்தியிறை தன்றிருமு னின்றே
வாழ்ந்துருகு மன்பரென மன்னுமொரு பூங்கா. (கச)

வாய்த்தவள மிவ்வகை வயங்குமத னுப்ப
ணேத்தரு தவச்சினைக ளெங்கணு நெருங்க
மீத்திக ழறக்குழை தழைந்துமிளிர் மெய்ம்மை
பூத்தறிஞா போனெழில் பொருந்துமொர் குருந்தம். ()

ஆர்வமுடன வந்தின மகபபட வழைக்கும
பாாவையென மாநதாபடி வஙகொடு நடநதா
ரோவரு குருநதமொ டிலஙகுமுயர் காவிற
சேர்குவ மெனத்திரு வுளத்தருள சிறநது. (கரு)

வநதுதிகழ தொணடாபுடை சூழமகிழ வெய்திக்
கொநதலா மலாபபொலி குருநதடி பொருநதி
யநதமுத லில்லவ ரருட்டமி ழுரைப்பார்
பநதமறு மெல்லையது பாாததினி திருநதார். (கள)

பொஙகுபுனல் யாறுபல போய்விழு கடறபோ
லெஙகுமுள நல்லுயிர்க ளெய்துமொளி யாருந
திஙகளணி வேணிய ரிருபபவடி சேருந
துஙகமறை யாளர்பலர் துன்றுநெறி சென்றார். (கஅ)

வேறு.

செம்மனத்து வாதவூரச் செல்வர்தமைப புல்லாத
பொய்மமயக்கந தருமபாசம் போலமலர்ந தனபூவை
யெமமயக்கு மொழிபபவருக் கினிப்பிறவி யில்லையெனக
கைமமறிக்கு மவாபோல மலர்நதனவங் குளகாநதள். (கக)

விற்காட்டுங் கரத்துமத னம்பாகி வெமபிறவி
யிற்காட்டி யாவரையு மாகுலஞ்செ யெம்பாவ
நிற்காட்டி லொழிப்பவர்யார் நீயருள்க வெமக்கென்று
பற்காட்டி நிற்பவர்போன் மலர்ந்தனமென் பனிமுல்லை. ()

பொற்புடைய் தமிழ்பாடும புண்ணியரெப பொருளினுமாரு
சிற்பரனுண் மையில்விழிக்குந திருநயனரு சோதனிரு
னிற்பதாம் பிறவியிது வென்றிரஙகி நீண்மரஙகள்
கற்பனையை யுணர்ந்துமலர்க் கண்ணீர்கள் பொழிந்தனவால.

முன்னைவினைப பெருஙகாடு மூடுறவைம புலவேடர்
துன்னியலைத் திடாசெய்யுந துனபவழி செல்லாம
லுன்னருந்ற சிவஞான வுபதேசந தமிழ்செய்வா
ரின்னவகைத துளகான மெய்தியவந நெறிநீஙகி. (௨௨)

வேறு.

விரிந்தகட லுககிடை விழுந்திட ருழந்தே
திரிந்தவர் நயந்துகரை சென்றணுகு மாபோல்
வருந்தவுழல் வித்தவினை யொததருள வசததா
லருந்தவர் பெருந்துறை மருஙகினி லணைந்தார். (௨௩)

இந்தவுல கஞ்சிவ னிருக்குமுல காகச
சிந்தையருள் கொண்டுதிரு வாசக முரைபபாா
பந்தமற வந்தமில பரஙகுறுக வென்றே
வந்துள பெருந்துறையின் வணமையுரை செய்வாம. ()

மாத்தியர் குலத்தலைவர் வன்பிறவி யெவ்வந
தீர்த்துலக வையரருள் செய்யுமிட மென்றே
தோத்திர முரைத்துமிசை வந்துசுரர் சிந்தும
பூத்திர ளுதிர்ந்தவகை போன்றதலர் பொங்கர். (௨௫)

வேறு.

பேறறிந்து தவமுயல்வோ மென்றுபெருந் துறைநாடி
யாறியங்கி யினைக்குமவர்க் களிக்கவெதிர் நிற்பவர்போற்
கூறுமின்ப நிழல்செய்து குறையாத பத்தியுட
னீறணிந்து சோறேந்தி நின்றனதுன் றியகைதை. (௨௬)

நிலந்தனில்வந் தொருகுருந்த நீழலிலே யெவ்வுலகுங்
கலந்தபொரு ளிருந்தபடி கண்டுமனங் களிப்பெய்தித்
துலங்கியதங் கண்ணீருஞ் சொரிந்துகரங் குவித்துமுக
மலர்ந்தபெருந் தவர்போல மலர்ந்தனபுண் டரிகங்கள்.(உஎ)

ஆன்றபயன் பிறர்நுகர வகத்தினிமை யுளதாகத்
தோன்றியநல் லறிவினர்போற் றுவன்றியெழுந் தனகன்னல்
லேன்றகுல மாதர்தம திறைவர்முக நாடிலவர்
வான்றகைய நிலைபோல வளைந்துவிளைந் தனசெந்நெல். ()

மூலக்கிரியுங் கருங்கூந்தன் மொய்வனமு மரணாகக்
கொலைபுருவ வெஞ்சாபங் குனித்துவிழிக் கணையேவி
நிலைப்படுநற் பொருடேடி நினைந்துதவ நீணெறியிற்
றலைப்படுவார் தமைவருத்துந் தன்மையினர் வயன்மாதர். ()

வேறு.

இன்னவகை மன்னிவளர் காவுமெழின் மேவுங்
கன்னல்வய லுந்திகழ்தல் கண்டுவகை கொண்டே
யின்னலுட லம்பெற வினிபபுவியில் வாரா
மன்னவர் பெருந்துறை வளமபதியில் வந்தார். (௩௦)

மாதவர் மிகும்பதி புகுந்துழி மருங்கே
நாதனுறை தண்டலையி னன்குபுனை தொண்ட
ரோதுறு சிவாகம வொலிபபொலிவு கேளா
யாதிஃ தறிந்துரைமி னேவலர்க ளென்றார். (௩க)

சென்றவர்கள் வந்துசிவ பத்தர்பலர் சூழக்
கொன்றைமுடி வைததருண வெற்பைநிக ரொப்பார்
நின்றதொர் குருந்தமர நீழலி லிருந்தா
ரென்றலு மகிழ்ந்தன ரிணிப்பிறவி யில்லார். (௩௨)

ஏவல ருரைத்தமொழி கேட்டனை யெய்து
மாவலொடு காவினை யணைந்தக மலர்ந்து
மேவிய மணிச்சிவிகை விட்டினி திழிந்தே
தேவர்பர வும்பரமர் தெய்வசபை கண்டார். (௩௩)

வேறு.

அண்டமெலாங் கடந்தபொருள் பகரு நூலி னளவு
ரைப்பார் தெளிந்தயர்வா ராய்வா ராகித், தொண்டுபடு மடி
யார்க ளூற்றொன் பான்மேற் றொண்ணூற்றொன் பானென்
னூந தொகுதி சூழ, வொண்டொடிபங் கினனிருப்ப விரு
ப்பா லெய்தி யுடனுரைத்துச் சிவஞான முணர்வா ரன்பு,
கண்டியநெஞ் சினில்வணங்கி வணங்கார் போல மந்திரியார்
மேன்மையுடன் வந்து நின்றார். (கச)

உருத்திரநற் றிருமணியை யிலங்கு காதி லொண்சிரத்
திற் கந்தரத்தி லொளிகொண் மார்பிற், கரதலிலணிந் திலகு
திரு முண்ட மங்கிக் கண்கரந்த நன்னுதனமேற் கவினச
சாத்தித், திருத்திகழும் வேதியனு ரமபொன் மேனி திழ்வது
கண் டகமகிழ்வார் செங்கை மீது, பொருத்தமுறும் புத்த
கமே தையா வென்னப பொய்மமையிலாச் சிவஞான போத
மென்றார். (கரு)

என்றலுமே சிவமேது ஞான மேதிங் கிலங்கியிடும
போதமே தியமபு வீரே, லன்றுவட நீழலில்வந் திருந்தார்
நீரே யடியேனு முமக்கடிமை யாவே னென்ன, நின்றசிவ
மொன்றதனைத் தேர்தன் ஞான நிகழ்போதந் தேர்ந்தத
னைத் தெளித லாமென், றென்றியநற் பொருள்வினவி நிற
பார் சிந்தை யுருகும்வகை யுரைசெய்தா ருவமை யில்லார்.

வேறு.

உத்தம ரின்ன வாறிங் குரைத்தலு முவந்து நாலாஞ்
சத்திநி பாத * மெய்துந் தன்மைய ராத லாலே
யத்திரு மன்று ளாடு மையரிங் கென்னை யாள
வித்திரு மேனி கொண்டா ரென்பது மனத்தி லெண்ணி. ()

மின்னினு நிலைமை யில்லா விழுப்பொருள் யாவும் வேண்டே
னுனன டி யடைந்து நாயே னுறுபவ மொழித்தல் வேண்டு
மென்னையின் றடிமைக்கொள்வா யெம்முயிர்க் கிறைவாவென்
முன்னுற வணங்கி நின்றார் முகமெலாங் கண்ணீர் வார[illegible]று

* சத்திநிபாதம் = சத்தி பதிதல், நிபாதம் பதிதல்.

இவ்வகை புகன்று முன்னோன் முன்னுற விரங்கி நிற்பத்
திவ்விய தரமே யான செய்திய ரென்று நாடி
யவ்வடி யவரின் மிக்கா ரொருவரிவ் வடிமை தன்னை
வெவ்வினை யகற்றி யாள வேண்டுமென் றிறைஞ்சி நின்றார்.

கருப்புக நினையார் தம்மேற் கண்ணருள் செய்து நெஞ்சிற்
பாபபற மிதித்தல் வேண்டி யெடுத்தபொற பாதங் கொண்டு
திருப்புனை மறையோர் போற்றத் தில்லையம பலத்தே நின்ற
வருட்பரா னநத வாரி யாதலி னதற்கி சைநதார். (சo)

அத்தகு பகலோன் முன்ன ரலர்செயு மம்பு சாத
மொதததவா தமமை நாடி யுன்னையின் றடிமைக் கொள்ள
விததலத் தணைநதோ நீமுன் னியற்றிய தவத்தி னாலே
சிததம திரஙகல வேண்டா வெனததிரு வாயம லர்நதார். ()

வநதுநான் வறுமை யுற்றேன் மாறனெ தெனமபா டென்று
சிநதையா குலமுற்றனைகைச செழும்பொரு ளீதல்செய்யா
கிநதநா ளிககக வேணடு மெனவிதி யின்மை யாலே [க்
யநதநா ளிநநா ளாக வடிமைககொண் டருள வெண்ணி. ()

அத்தகு தொண்டர்க் கெல்லா மதிபரா மவரை நோக்கி
யிததவ முடையோ னெய்து மிடரொழித தாள்வ திநநாள்
வித்தக விதறகு வேணடுவ கருமநீ விரைவிற் செய்கென்
றுத்தம வடிவங காட்டு முண்மையா ருரைத்தல் செய்தார்.

முன்னவன் புகன்ற வாறு முயல்குவ மென்றே யநத
மன்னுறுந தவத்தின் மிக்கார் வகைமலர்த தெரிய லானும்
பொன்னிடை யழுத்தி முததம புனைநதபல் படிற னாலு
மநநெடுங காவி னூடங கானபூங கோயில் செய்தே. (சச)

செய்தநற் கோயி லூடு சிறநதவா சனமுஞ் சேர்த்து
மெய்தகு தொண்டர்க் கெல்லா மிக்கவ ரிறைவற் சார்நது
கைத்தவ முடையார் நெஞ்சிற் கனவிலுங் காண வில்லா
மைதரு களத்தாய் கோட்டஞ் சமைத்தது வாய்ப்ப வென்றார்.

ஆயிடைக் குடபால் வெற்பி லாதவன் சரந்து ஞாலம்
பாயிருள் பரந்த பின்பு கடிகையோர் பதினைந் தாகி
மேயநல் லுயிர்க ளெல்லாம் விழித்துயில் பயிலுங் காலைத்
தூயதொண் டர்க்கு மாயை தொலையுநல் லமையந் தோன்ற.

இங்கிவர் தம்மை யாளுங் காலமீ தென்று தெய்வ
சங்கம தகன்று முன்னோன் மஞ்சனச் சாலை சார்ந்து
குங்குமம் புழுகு சாந்தங் குழைத்துமெய்ம் முழுதும் பூசி
கங்கையி னன்னீர் வாசங் கலந்தமென் பனிநீ ராடி. (சஎ)

மெய்ப்புன றுகிலான் மாற்றி விலைமதிப் பில்லா நல்ல
வொப்பருஞ் செம்பட் டாடை யுடுத்துயர் கோட்ட மெய்திச்
செப்பிள முலையாள் பாகன் றென்றிசை யதனை நோக்கி
யப்பெருந் தவிசின் மேலங் கழகுற விருந்த பின்னர். (சஅ)

அண்டரு மலர்தூ யேத்து மன்பருந் தாநீ ராடி
வெண்டுகில் புனைந்து நீறு விளங்கிய மெய்ய ராகி
முண்டக மலர்த்தாள் வைத்து முத்திதந் தருள மேனி
கொண்டவர் திருமுன் சென்று குறுகியங் குவகை கூர்ந்து.

விண்ணவ ரதிபன் பொற்றாள் விளக்கியர்ச் சனைமுன் செய்து
தண்ணறும் பனிநீர் தோய்ந்த சாந்தமெய்ம் முழுதுஞ் சாத்தி
வண்ணமென் கழுநீர் மாலை வளம்பெற வணிந்து பின்னர்க்
கண்ணுறு பரிவு தீரக் கண்டுள மகிழ்ச்சி கொண்டு. (ருo)

பருப்புட ஞனி கேரப பழச்செழுந் தருவல் சேர்த்துச்
சருக்கரை கலந்து பாலிற் சமைத்தநல் லமுது தன்னை
யிருத்திய கனகக் கான்மே விலங்குபொற் கலத்தின் மீது
விருப்பொடு படைத்து நெய்யு மிக்கமுக் கனியும் பெய்து.

மாலயன் வலாரி மற்றை வானவர் பிழைக்க முன்னா
ளாலமுண் டவனே நல்ல வமுதமுண் டருளா யென்று
சீலமா மகிழ்ச்சி பொங்குஞ் சிந்தையி னுரைப்பக் கால
காலனு முண்டு நீராற் கரமலர் கழீஇய பின்னர். (ருஉ)

வெள்ளிலை பழுக்காய் கல்லி விரைதரு தூப தீபங்
கொள்ளுநற் றேசு காட்டிக் கோலநன் னீறு சாத்தித்
தெள்ளொளி விளங்கு மாடி திருந்தமுன் றிகழ்வித் தெங்கு
முள்ளவா முடிமே லோங்க வொண்குடை கவித்தல் செய்து.

கறைவெண் கவரி செம்பொற் காம்புநீ டால வட்டம
பற்றியன் புடனே வீசிப பரிவுட னடியார் சூழப்
பொற்றவி சிடையேமேவும புண்ணியன் றிருமுன்பைம்போ
தூறறகை யுடனே வாந்த வூராங கிருநத பின்னர். (௫௪)

மநதிரம பதங்கள் வனனம் புவனங்க டத்து வஙக
ளாநதுநற் கலைக ளென்னு மறுவகை யகறறி யாநதச
சிநதனைக் கரிய மேலைச் சிவததுட னறிவு சேரப
பநதனை யொழிவார் தமமேற் பரிநதருட் பார்வை செய்து.

எவர்க்குமெய்ஞ்ஞான மாமஞ்செழுத்தையு முணர்த்தவேண
யவத்தொழி லகறறி யாளுஞ சிவத்தைமுன் ஞக மாறித[டி
தவபபெரு வடிவங கொண்டார் தண்டமிழ் பாடு மன்பர்
செவிப்புலன் வழியே சிநதை யுறததிரு வாய்ம லர்நதார். ()

வேறு.

விரவு மன்பொரு வடிவுகொண் டணைவார் விழித்த பார்வையின் விளக்கின்முன் னிருள்போற், சுருதி செநதமி ழாக்கிய மொழியார் தொலைவி லாதவெந துயர்பபவ மொழிநது, பரவி மென்பதம பணிபவர் படிமேற் படிய வீழ்நத னர் வாழ்நதனர் பரிவான், மருவு மிங்கிவர் சென்னியி லிரு தாண் மகிழ வைத்தனர் மதிநதி முடிப்பார். (௫௭)

மன்னு முன்னுள வுயிர்க்கர ணங்கண் மாய்ந்து பொய்ம்முத லறிவிழந தருளாற், றுன்னு மின்னருட் சிவகர ணங்க டோன்ற லாற்சுக வறிவதிற் றோன்றிச், சென்னி யின்மிசை மேவிய பாதங திருந்து கண்ணிணை சேர்த்திரு கரத்தா, றுன்னல் செய்திடு மிதயமே லணைவித் துவகை கூர்ந்துமெய் யுணர்ச்சியி னெழுந்தார். (௫அ)

மேலை யத்தலத் திந்திர னிமையோர் மீதெ லாம்பொழி விரைமலர் மழையே, போல வித்தலம் புதையவா துதிரப் பூத ருஙகண நாதரு மகிழச், சால நற்குணம புனையுநல் லடி யார் தங்கள் செஙகைபி லொலியலுங தயங்கு, மால வட்ட முங் கவரியு மிருபா லசைய மாமுனிக் கணமடி வணஙக.()

இருந்த வபபெருங கருணைய னெதிரே யெய்தி யன் புடை யியல்பின ரிறைஞசிச், சிறந்த னிற்றம திருகாங குவி யாச் சிறந்த பேரரு'ணிறைந்தசிங தையராய், வருந்தி யித் தல மகழ்ந்துமேற் பறந்து மால யனறொழ வரியநீ யடியே, னருந்து யர்பபவ மகற்றவிங குருவ மாவ தேயென வழுது நெஞ சழிந்தார். (௬௦)

ஐய னேயெனை யாண்டருள் புரியு மாதி யேயுழை யணி மழு விருக்குங், கைய னேகொடுங காலனை முனியுங கால னேயிரு கண்ணினுண் மணியே, செய்ய னேயடி போற்றி யென் பெரிய செல்வ மேயடி போற்றிபொய் யினர்தம் பொய்ய னேயடி போற்றியெவ் வுயிர்க்கும போத மேயடி போற்றியென் றழுதார். (௬௧)

அற்றை ஞான்றிருள் வைகறை யெனும்போ தணைந்த வும்பர னருட்குரு வடிவங், துற்ற சாந்துடன் முயங்கு செங் கழுநீர்த் தொடைய வின்சுவை பொருறெனத் துளங கிக், கற்று மான்கரத் தேந்திய விறைவன் கவின்கொண் மார்பணி மலர்த்தொடை கழித்தங், குற்ற வான்றுய ரகன் றுநல் லடியா ருடன்வி ளங்கினர் களஙகமொன் றில்லார்.()

வேறு.

வாத வூருறை யிறைவர்தம் பெரிய மாயை போலி ருண் மாய்ந்தபின் னவர்பாற், போத மாகிவங் துறுசுடர் விளக்கம் போல வேயினன் புணரியிற் றோன்ற, வேத நாத ர்த மிருபத மிறைஞசு மெய்ம்மை யாளரை வேறுசென்ன டிருந்தங், கோது மாகமத் தறிவரும் பொருளை புணர்ந்த வேதியோர் தாரற முரைத்தார்.

களிம்பு தோய்ந்தசெம் பென்வுனை மருவுங் கருமை கூர்மலங் கணடது கலக்கும, பளிங்கு போன்றதுன் றன்மை யம மலத்தின் பற்றி னுடல் பலவெடுத் துழன்றாய், வள ஙகு லாமபுவ ளாநதொறுஞ் செயுமுன் வல்வி னைபபயன் வருமுறை நெறியே, யளநது நாநதா நுகர்ந்துமே னுகர்வு மாக்கி யேதிரிந தனைமன வழுக்கால். (௬௪)

செய்து ளோர்பெறும் வினைபபய னொருவர் சேர்க்க வேண்டுவ தில்லெனி னிதுமே, லெய்து மேலிது நுகர்வ தென் றறிவ தில்லை நீவினை யெனிறசட மறியா, வுய்த லாகிய நன்னெறி யுணரா வுனையு முன்வினைப பயனையு முணர்நது, மைத வாமல மொழித்தரு ளகலா வாழ்வு நல் குவம் யாமென மதிபபாய். (௬௫)

எவர்க்கு மிமமலஞ் சேரவிங கொழியா திருப்ப தென னெனி னின்னல்கொள பிறவித், துவக்கெ னுநதம திருவி னைப பயனுந துலைபு குமபொரு ளெனநிறை நிகர்த்தா, லவ ர்க்கு நமபதங கொடுத்திட ரொழிபபோ மதுவி லாதவ ரழு ங்கியவ் வளவும, பவபபெ ருஙகடல் வீழ்வர்தம பருவம் பார்க்கு மெமமையுந தமமையும் பாரார். (௬௬)

என்று கூடுமிப பருவமென் றியமபில் யாமி ருநதுள விடநதொறு மிறைஞ்சி, நன்றி சேர்சிவ புண்ணியம் புரியு நனமை யாலிது நணுகுமென் றறிநீ, யன்றி லானவெம மிய ல்புனக் குரைக்கின் மாசி லாவுரு மூன்றவற் றருவ, மொா ன்று பேரொளி யொன்றரு வுருவ மொன்று,தானரு ளுரு வமென் றுணர்வாய். (௬௭)

இந்த மூன்றினி லுருவுனக் கறிய விசைநத பேரரு ளிரும்புமிவ் வுருவம், வநதி யாவரும் பணிவதற் கெளிதாய் வாமெ லாநதா வருமரு வுருவம, பநத மாகிய மலவிரு ளக ற்றும் பரிதி யாயுள பல்லுயிர்க் குயிரா, யந்த மாதிக ளளப் பருமொளியா யமல மாகுமவ் வருவெனு முருவம். (௬அ

ஆவ லாலெமக் காமலர் மரங்க ளாக்க லம்மலர் பறித்
தலம் மலராற், றூவி லாவகை தார்பல சமைத்த றணைபணி
லெம்புகழ் சாற்றலன் புடனு, மேவு மாலய மலகிடன் மெழு
கல் விளங்க நல்விளக் கிடுதலெம் மடியார்க், கேவ லானவை
செய்தலிச் சரியை யியற்ற வல்லவர்க் கெம்முல களிப்போம.

காந்த வர்க்கமுங் கிளர்மணப் புகையுங் கவின்கொ டீப
மும் புனிதமஞ் சனமுங், கொந்த விழ்ந்தநன் மலருமற
றுளவுங் கொண்டு மாயையின் குணத்திலொன் றிலரா, யை
ந்து சுத்திசெய் தகமபுற மிறைஞ்சி யங்கி யின்கடன் கழி
த்தருள் வழிநின், றிந்த நற்பெருங் கிரியையன் புடனே யிய
ற்ற வல்லவ ரெமமரு கிருப்பார். (௭௦)

மூக்கு ணம்புல னைந்துட னடக்கி மூல வாயுவை யெ
ழுப்பிரு வழியைச, சிக்கெ னும்படி யடைத்தொரு வழி
யைத் திறந்து தாண்டவச் சிலம்பொலி யுடன்போய்த், தக்க
வஞ்செழுத் தோரெழுத் துருவாந் தன்மை கண்டரு டரும்
பெரு வெளிக்கே, புக்க ழுந்தின ரமதுருப் பெறுவார் புவி
யில் வேட்டுவ னெடுத்தமென புழுப்போல். (௭௧)

பரந்த வான்கலை முழுதுமா கமநூற பகுதி யும்பல சம
யசாத் திரமுந், தெரிந்து தேர்ந்ததில் வாய்ந்தமுப பொரு
ளின் செய்தி யேபொரு ளெனமனந் தெளிந்து, புரிந்து
போந்துள சிற்றறி வனைத்தும போக்கி யவ்வறி வெனுசசிவ
போதம, விரிந்து தோன்றுநெஞ் சுடையவித் தகரே மேன்
மை யானநம மெய்ப்பதம் பெறுவார். (௭௨)

உருப்பொ லாதவ ரிழிகுலத் தவர்நல் லொழுக்க மில்
லவ ரென்றுநம் மனவில், விருப்பி லாதவ ரெனினுமெய்ந
நீறு மிக்க சாதன வேடமுங் கண்டாற், றரிப்பி லாதுசென்
றெதிருற வணங்கித், தக்க போனக மளித்தவர்க் கெளிதா
விருப்பர் தாமவ ரடியவர்க் கடியா ரென்பர் யானெனதெ
னுஞ்செருக் கறுப்பார்.

விரிந்த சஞ்சித வினைகளன் புடனும் விழிக்க வெந்தன
விரவுமிப் பிறப்பிற், பொருந்தும் வல்வினை யுடனுட னக
னும புந்தி சேரருள் வருவினை போக்கு, மருந்து யர்ப்
பொரு ளுயிருடம் புனவே யல்ல நம்மன வாகுமிங் குனை
ப்போ, விருந்த நங்குரு வடிவைநின் கருத்தி லிருத்து
வாய்பொரு ளிதுவென வுரைத்தார். (எச)

அத்த னார்திரு வாய்மலர்ந் தருளு மமல வாசகங் கேட
டக மகிழ்ந்து, பத்த னார்தமக் கெழுபிறப் பறுக்கும் பாத
மீதுறப் பணிந்தெதி ரெழுந்து, பித்த னனவென் பிழை
தனக் கிரங்கும் பிஞு காமிகப பேதைமை யுடையேன்,
முத்த னகமெய் காட்டினை யெனவே மொழிந்த ழிந்துகைம்
முடிமிசைக் குவித்தார். (எரு)

என்ன வாகமுன் னினைந்துள பொருளு மில்ல தாகிய
வுடலமும யானு, நினன வாகநின் னருளகொடு நினைந்தே
னிமம லாவென நின்றுநின றுருகா, மன்னு தானைதம் மே
லணி கலன்கண் மதுரை மீனவன் வான்பொரு ளிறை
யோன், முனன தாகவைத் திறைஞ்சின ரறஞ்சேர் முதல்வ
னார்முக மலர்வுகொண் டிருந்தார். (எசு)

வேறு.

பெருந்துறை யுறைவா ரன்பு பெறுந்திரு வடிய ராகி
யிருந்தவா தமமினமேன்மை யெய்தினர்முகத்தை நோக்கித்
திருந்திய பொருளி தெல்லாந் திருபபணிக் களியு மேலா
மருந்தவர்க் குதவு மில்லா தலந்தவர்க் கருளு மென்றார். ()

தம்பெரு முதல்வர் சொல்லுந் தருமொழிப் படியே யுள்ள
செம்பொருள் யாவு மன்பின் றிறத்துளார் தெரிந்த பின்ன
ரம்பர னளித்த ஞான மருந்தினை யருந்திப் பாச
வெமபிணி யகற்று மிந்த வித்தகர் முத்த ரானார். (எஅ)

திருந்திகழ் கவிகைக் கீழுஞ் சிறந்தபொற் சிவிகை மேலும்
வர[illegible]ரு மேவு தானை மன்னவ னென்ன வந்தா
[illegible]தெரி யாத நீறுங் கோவண வுடையுங் குஞ்சி
[illegible] சிரமுந் தாரீர் மிகப்பொழி விழியு மானார். (எக)

அன்புடனோக்கி நிற்ப ரழுவர்கை தொழுவர் வீழ்வ
ரின்புற வெழுவர் பின்பா லேகுவ ரிரங்கி மீள்வர்
நன்பகல் கங்குல் காணார் ஞானநல் லறிவே கொண்டு
கொன்புனை பித்தர் பாலர் பிசாசர்தங் கொள்கை யானார். ()

மன்னுயிர நிலைமை யுற்றார் வன்படைச் சுற்ற மாகித்
துன்னின ரெலலாம வநது தோன்றலைத தொழுது நின்று
தென்னவன் முனியா வண்ணநு செழுமபரித் திரள்கொண
வென்னும தொன்றுந தோரா திருபழு தென்றி ரங்கி. [டேக

ஐயநீர் வருதல் வேண்டு மென்றவ ரழைத்த போதிற்
செய்யநீ றணிவார் தானைத திறலினர் தம்மை நோககி
மையலா முணாவினை மிககீர் யாவர்நீ மாயா பேதப [றார்.
பொய்யெலா முரைத்தல் வேணடாம் போமினி யகல வென்

என்னிவர் புகல்வ தென்றே யாவரு நினறி ரஙகித்
துன்னுநற றுனை வீரர் தம்முளே துயர மெய்திப
பன்னுநம மொழியுங கொள்ளார் பரிவில ரெனறு நீஙகித்
தென்னவற் கின்ன வாறு செப்புவோ மென்று செனறார். ()

சென்றவர் வைகை நாடன் றிகழவை முனன ரெய்தி
வன்றிறன் மன்ன போற்றி மாமது ரேச போற்றி
யென்றுபின் வாத வூர வெய்திய செய்தி யெல்லா
மொன்றிய கவற்சி கூரு முளத்துட னின்று சொல்வார். ()

நின்பெயர் புனைநதோ ராகி நின்பெருங் கருமஞ செய்வா
ரென்பவர் செய்கை தம்மை யெஙஙனம யாஙகள் சொல்வோம
பொன்பொலி மௌலி யாய்நின் புடைவிடை கொண்டு போந
மன்பெருந துறையா மநத வளநகர் புகுந்த பின்னர். [து

அங்கவர் மருங்கோர் காவி லணைநதுள குருந்தி லீசன்
றன்னடி யார்க ளாகுந் தாபதர் பலருஞ் சூழ
மன்னியங் கொருவர் மேலா மாதவ வேடம் பூண்டு
முன்னுற விருத்தல் கண்டு முடிவிலா மகிழ்ச்சி கொண்டு. ()

அங்கவர் தாமுந் தாமு மன்போடு சிலசொற் கூறிச்
சங்கர சிவனே போற்றி யென்றவர் தாளில் வீழ்ந்து
செங்கரங் குவித்துச் சென்னி சேர்த்துவந் தனைகள் செய்து
பொங்கொளி மணிபபூ ணுடை பொருளெலா முவந்து நல்கி

குறைவிலா வாடை நீத்துக் கோவண முடுத்துச் சென்னி
நறைமயிர் விரித்து நீறணை மெய்யெலா நயந்து பூசி [பாரார்
முறைமையன் றிவைதா மென்று மொழிந்தவெம முகமும
நிறையழி பித்த ராணா நிருபவென றிறைஞ்சி நின்றார். ()

கேட்டலு மதுரை மாறன் கிளர்ந்த மெய்ம் முழுதும வேர்வு
காட்டிட வெகுளி பொங்கிக் கணகனல் வடிவ மாகி
வாடடிறன் மனனாக கின்ன வண்மைய ருளரேல் வைய
மீட்டுறு செலவந் தானே யெவையில வென்று நககான். ()

அடுபரி கொள்வா னீந்த வருமபொருள் கவர்வ தாகக்
கெடுமதி யுரைபபாா தருசொற கேடடுமா லெய்தி ஞனைக்
கொடுமைகொ ளிந்தவோலை கொடுத்தொரு தினத்துநமபாற்
கடுநடைத தூத ரேகிக் கைககொடு வமமி னெனறான. (௩௦)

ஏவலிற சென்ற தூத ரெழிற்பெருந துறையி லெய்தி
யாவலிற் சிவனரு ளேத்து மண்ணலைக கண்டி றைஞ்சி
மேவலர்க் குருமே றனன வெந்தொழில் வேநதனவாய்நத
காவலர்க் கதிபன் மாறன றிருமுகங் காண்க வென்றா.(௩௧)

அற்றமில் கொள்கை மிக்கா ரான்றிரு முகம தன்றி
மற்றொரு முகமுங் காண மனமில ரிதனமே லன்பு
பற்றிலர் பிறிதோ ரோலைப் படியெடுத துரைமி னென்ன
வுற்றத னியல்பு வல்லா னெழுதிய துவநது சொல்வான் ()

தென்னவ னெழுது மோலை தென்னவன் பிரம ராய [கிக்
னென்னுநல் லமைச்சர் காண்க வெல்லையி றனங்கொண்டே
கொன்னுறு பரிகொ ளாமற் கோவணங் கொண்டிரீது [றேம.
மன்னர்தங் கருமஞ் செய்வார் வண்மையென் றுவகை யுற்

வையக மன்ன ராகி வாழ்தலின் மனைக டோறு
மெய்திய வுதாத் தியா ரிரப்பது பெருமை யென்று
மெய்தகத் தம்மை யாண்ட வேந்தனைப் பிழைத்துவேறு
செய்வதுபலிக்குமென்றுநதேர்ந்தநூற்றுணிவுங்கண்டேம்.

மன்னரை யடைந்து வாழ்தல் வஞ்சநஞ் சுமிழு நாகந்
தன்னுடன் மருவி வாழுந் தன்மையென் றுணர்தி ராயிற்
றுன்னுமிவ் வோலை காணும பொழுதுநந் தூதா தமமோ
டிநநகர் வருக மாற னெழுத்தென வியமபி நின்றான். (கரு)

மீனவ னெழுது மோலை கேட்டபின் மின்பா லனப
ரானவ ரடியா ரெம்மை யடிமையா வுடைய ரல்லாற் [று
றுனெனக் கண்ண லென்றுந தன்னையான் பிழைத்தேனென்
மாநில மன்னன் சொன்ன தென்னென மனத்தி லெண்ணி.

அநதக னெழுது மோலை கொண்டவன் றூதர் தாமும்
வநதமை யணுக மாட்டா ருடையவர் மதுகை யாலே
வெநதொரு கணத்தில் வீழ மேவலா புரங்கள் செற்றார்
தநதம ரொருவர்க் கஞ்சத் தகுவரோ வென்று சாற்றி. (கஎ)

போயரன் றிருத்தா ளேததிப் புண்ணிய வடிவே போற்றி
யாயிரஞ் சுடிகைப் பாமபை யலரென முடித்தாய் போற்றி
மாயிரு ஞாலங் காக்கு மன்னவ னெழுது மோலைப்
பாயிர மிதுகே ளென்று மொழிநதனர் பழுதி லாதார். ()

கேடிலா வியல்பி னருங் கேட்டிள முறுவல் பூத்துப் [வார்
பாடலா லேததுந தெய்வப் பான்மையர்க் குவநது சொல்
பீடிலா தவர்போ லுள்ளம் பேதுற லொழிதி யிந்த
நாடெலா மதிக்க நாமே நற்பரித் திரள்கொண் டேகி. (கக)

தென்னவற் களித்து மீள்வோஞ் செழுந்திறற் றூத ரோடு
மன்னனைக் குறுகி யென்பால் வரவிடு மோலை தன்னுன்
முன்னுறக் கடிது வந்தே னுவணித் திங்கண் மூல
மென்னுமத் தினத்தி லிங்கே யெய்துநற் பரிக ளென்பாய்.()

தொன்மதிக் குலத்து மன்னன் றுயர்செய்வா னென்று சற்
றின்மனக் கவற்சி கொள்ளா தொழிகென நீறு சாத்திப [று
பொன்மணிக் கலன்கண் மிக்க பூந்துகில் பிறவு நல்கி
மன்மனத் துவகை கூர மந்திரி பான்மை செய்து. (௧0௩)

தென்றிசைக் கதிபன் றன்பாற் சென்றிது கொடுத்துக் கா
யென்றுநன் மணியு நல்கி யேகென விடுத்த பின்னர்க் [ணடி
கனறகல் புனிதறு வென்னக் கசிந்திரு கண்ணீர் வார
நின்றுநின் றிறைஞ்சி யையா நீத்தியோ வென்று நொந்து. ()

விழிப்புனல் சிந்தச் சிந்த விண்ணவன விடைபெற் றேகிச
சுழிப்புனல் வாவிசோலை சூழ்பெருந் துறையை நீங்கி
வழிக்குறு துணையா யுள்ள வள்ளலைந் தெழுத்து மோதிப்
பழிசசுறு தூத ரோடு மதுரையம பதியிற போனார். (௧0௫)

மதுரைமன் னவன்முன் னேகி மனமிலா வணக்கஞ் செய்து
கதிரமதிச சடையோ னீந்த கவினகொணமா மணிமு நல்கி
யெதிருற நின்ற போதி லின்புற வழுதி நோக்கி
விதிமுறை யிருமிங கென்ன விருந்தனர் விரிந்த நூலார். ()

விலைமதிப பில்லா வந்த மேதகு மணியைப பல்கா
ணிலையுற வியந்து நோக்கி நெஞ்சினு ளுவகை யெய்தித்
தலைவனைச் சிந்தை யுள்ளே தரிப்பவர் தமமை நாடிச்
சிலைமுக்க் கரத்து மனனன் செய்தகே துரைமி னெனறான்.

மலக்கொடும் பகையை வெல்வார் மன்னவன் முகத்தை நோ
நிலத்தொளிர் புகழின் மிக்காய் நீதரு நிதிகொண் டேகி[க்கி
யிலக்கணக் குறைபா டின்றி யீரிரு கதியு முண்டாங
குலப்பரி யினங்கள் யாவும விலைக்குறக் கொண்ட பின்னர்.

அரும்பரித் தொகுதி யெல்லா மணிதிகழ் மதுரைக் கேகப்
பொருந்திய தினமே தென்னப் பூசுரர் விதியிற் றேர்ந்து
திருந்துமா வணியாக் திங்கண் மூலநற் றினமா மென்ன
விருந்தன னதனை நாடிப் பெருந்துறை யென்னு மூரில். ()

நின்படைச் சுற்ற மெல்லா நீடுமிங் ககருக் கெய்து
மன்பினிற் கடிது மீண்டா ரவர்பெரும் படி றுகூற
மன்பெரு முனிவா லோலை வரைந்ததனை யதனுல் வந்தேன்
கொன்பரித் திரளிங் கெய்துங் கூறுமந் நாளி லென்றார். ()

எனபது கேட்டு மாற னும்மிடை யெமக்குண் டான
மன்பெரு நண்பு நீங்க நினைத்துள மனத்தார் சொல்லா
லன்பிலர் போல வோலை யெழுதின மதுகொண் டின்னே
துன்புற லொழுவீ ரென்று நனமையாத் தொன்மை கூறி ()

கொன்னெடுங கோயி லூடு கொடுபுகுந் துரிமை கூரந
தன்னரு கிருத்தி மேன்மை தக்கநற கலைக ளங்கிப[போன
பொன்னணி கலன்கள் யாவும புனையுமென றளிதது முன
மன்னுள கருமங கூறி மனையிடை யேகு மென்றான. (கக௰)

தம்பெரு மனையிற் சென்று தாபதர் வைகப் பினனா
நன்பரிச் சமுக மெயது நாளிரண டெனனு முனனா
வெமபடைச் சுற்ற நீங்கி யிருந்துழி விரிந்த நேமி
யமபுவிக கரசன் றன்மு னமைசசரி லொருவன் சென்று.(கக௧

போற்றியெம்பொருநைநாடபோற்றியென் றிறைஞ்சிக்கூறு
மாற்றமுண டொனறு நினபோர் புனைந்துள வரிசை பெற
சாற்றருந் துரகங் கொள்ள சேரியன றலத்திறசாரந்து[ளோர்
நீற்றின னடியார கையி னின்பொருள் யாவு மீந்தார்.(கக௨)

நின்பெருந் தூத ரேகி யெழுதுநின் ஞோலை காட்டும்
பின்புவந் தனது சீறற மொழித்துயிர் பிழைக்க வெண்ணி
யன்புடை யவர்போ லுன்ற னடியிணை குறுகிப பின்னா
னன்பரித் திரளிங கெய்து நாளுனக் களிபப னென்றார். ()

மறறவர் மொழிந்த வெல்லாம் பொய்யுரை மன்ன வென்னச
சொற்றமிழ் வைகை நாடன் றூதரை வெருவ நோக்கி
யற்றமில் சுருதி வல்லா ரருட்பெருந் துறையி லெய்தி
யுற்றவெம பரிக ளுண்டே லொல்லைவந் துரைமி னென்றான்,

அருந்திறற் றூத ரேகி யத்தினை கடிது மீண்டு
வருந்திமுன் புகுந்து மன்னர் மன்னனை வணங்கி நின்று
பெருந்துறை யென்னு மூரும் பிறவுள பதியுந் தேடிக்
கருந்தடங் களிற்று வேந்த கண்டில மரிக ளென்றார்.(கக௫)

பாங்குநின் றின்ன வாறு பகர்தலும் வெகுட்சி யெய்தி
யீங்குநங் கருமஞ் செய்வ னெனறிடா செய்வான் றன்னைத
தாங்கருந் துயரஞ் செய்து தகைந்துநந் தனத்தை யெல்லாம்
வாங்குமின் றண்ட லாள ரெனறிசை மன்னன சொன்னான்.

மன்பெருந் தண்ட லாளர் மறையவர் குலத்தின் மிக்கார்
முனபுநின் றினைய சொல்வார முனிவுடை முகத்த ராகி
நன்பரித் தொகுதி கொள்ள நயந்துமக் கநநா ளீந்த
தனபொரு ளெல்லாம வாங்கச் சாற்றினன் சீற்ற மன்னன்.

மறறிதன பயனயா தென்னின் மன்னவன விடுப்ப வென்றி
யுறறவன் றூதர் வல்லே யொணபெருந் துறையி னெய்திக்
கொறறவெம் பரிகள் காணார் மீணடனர் கோவு நுமபாற்
பற்றிய நேசம் விட்டான் பாரினி யாள வொட்டான. (கக௮)

தனமினித் தருதல் வேண்டு மென்றுவன றண்ட லாளர்
சினமுடன் புகல வாளா விருத்தலுந் தீமை கூறு
நினைவுட னமைசசர் வாழவி னீககிமெய் வாக்கின் மன்னர்த்
தனியுற வலிதிற காவற சாலையி லாக்கி னார்கள. (ககக)

சறறுமுட் டளர்வி லாத தனமையின் வாத வூரர்
மறறவர் செலுததச் சென று வன்சிறைச சாலை யெய்த
நறறவர் வருததங காண நாணமுற் றொழிபபான் போன று
பொற்றடந்தேரின்வெய்யோனபோய்க்குடபான்மறைந்தான்.

கள்ளுலா மிதழி மாலை கவின்பெற முடித்த வேணி
வள்ளலா ரேவச் சென்று வழுதிமேல் வெகுட்சி கொண்டு
வெள்ளைவான் பிறைபபற றேன்று,விழுங்கவங் காந்த பேயின்
கொள்ளிவா யனைய வண்ணங் கொண்டது செக்கர் வானம்.

தெண்டிரை யுலகி னல்ல திறத்தினர்க் குற்ற தீங்கு
கண்டுணர் சிறியோர் போல நகைத்தன கவின்கொண் முல்லை
யொண்டமிழ் வாத வூரர்க் குறறதை யுணர்ந்து துன்பங்
கொண்டவ ரிதயம போலக் குவிந்தன கமல மெல்லாம. ()

தென்னவன் வைத்த காவற் சிறையினி லுறையுந தெய்வ
மனனவ ரொருவர் காணி ஞணமுற் றயர்வா ரென்றே [ற்
யின்னல்கொண் மனத்தாள போல விருட்கரங கொண்டு கூட
பொன்னக ருள்ளார் கண்கள் புதைத்தனள் கஙகுன மஙகை

மன்பகை துரப்ப திநத மநதிரித தலைவர்க் குண்டா
மென்பது முளதோ வநதோ வெனசெய்து மென்றி ரஙகி
யன்பரை யகன்று நெஞசா லழுலெழ வுயிரதது மாழ்குந
துன்புடை மடவார் போலத் துயினறிலா மதுரை யுளளார்

செம்மனப புனிதர்க் குண்டாந தீஙகுதங கிழமை யாலே
மையமுகக் கடவு ளீனற வறுமுகற குரைக்கு மாபோல்[ந
விம்முசெஞ் சூட்டு முடடாள் வியன்சிறைச் சேவ லெல்லா
தமமனை யிடஙக டோறுந தழஙகின புலரிக காலை. (கஉரு)

சிற்பர முணர்நது ஞானச் செநதமி ழோது நீதிப
பொற்பினை யுடையோ ரின்னல் பொறுதுசென றுரைபப
விற்பொலி சடிலன சூல வேலவ னுல வாயி [போல
லறபுதன் கோயின முன்றி லார்ததன சஙக மெஙகும (கஉசு

எம்மிறை பரியி லேறு நாளிதோ வென்று பார்க்குஞ
செம்மலர் மடவா ளிட்ட திலகசிந தூரம போல
வம்மலை மிசையே வைகி யாடகக் கிரிசூழ போநது
மைமமிகு கடன்மேல் வநது முளைததது வால பானு (கஉஎ)

மண்கெழு செங்கோல் வேநதன் வைகறை யெழுநது நீராற
கண்கழல் விளக்கி மூழ்கிக் கண்ணுதல பூசை செய்து
தண்கதிர் முத்த மாலை தரித்துநற் கலன்க டாஙகி [ன்()
விண்கிளர் செமபொற் கோயின் முகப்பினில் வீற்றி ருந்தா

வன்றிற லாள ரெல்லாம வாம்பரித் திரள்கள் கொள்வான்
சென்றா னடியார்க் கீந்த செழுமபொரு டாரீ ராகி
வினறுமை வருத்தஞ் செய்து மென்றெறி வெயிலி னூடு
நின்றிடு மென்ன நின்றார் நீள்பெரும புகழி னிற்பார். (கஉக)

அஙகுந்ன றிவேபபார தமமை யாணடவாண டகை
யை யுனனி, யிஙகுணர்ந திலயோ நாயே னிடுமைபையென்
றிரகக மெய்திச, சஙகவெண் குழையாய் மனனன் றனக்கு
வாம் பரிக ளீத, னஙகட னுகு மென்று நவின்றசொற பொ
யமமை யாமோ. (கஙo)

ஊனுடம் புடைய வாழக்கை யொழித்துனக் கடிமை யென்
மாநிலம் புகலா நிறப வநதுனே யடைநதேன் றன்னை [று
மீனவன் றனபான் மீள விடுத்தனை வேலை நீரு
ளானபி னாநீ ராறறு நீரென வாவ துண்டோ. (கஙக)

அறத்தனிச் செல்வி பாக வன்பிலே னின்பா லென்று
வெறுததிடு னடியேற கிஙகு வேறொரு துணையு மில்லை
செறுத்தவர் புரஙக ளெல்லாஞ் செறறவ ரடியான் றனனை
நிறுததினர் வெயிலி னெனறு னினபுகழக கேறற மாமோ. ()

வானநா டவாககு மேலோய வநதுனக கடிமை யிப்போ
தானநா னிழிமபை யுற்று லாருனக கடிமை யாவார்
நானெனு மனநதார் சொல்லு நலனுரை யன்றி நினற
வினனு மொருவன் சொலவ தேறுமோ வுளத்தி லென்றார்.

அவததொழில் புரியா மேன்மை யன்பருக் கன்பு செய்து
பவக்கட லிடைவி ழாமற பரிநதருட் பார்வை நல்கித்
தவபபெரு வடிவங கொண்டு தாளளித் தாளு மையர்
செவிபபுலன் புகுநத வன்பர் செபபிய மாற்ற மெல்லாம.

காமபடு தோளி பாகன் கண்ணுத லண்ண லன்பர்
தாம்படு துயர மெண்ணி யத்துயர் தணிக்க வேண்டித்
தேம்படு மலஙகன் மார்பிற் றென்னவன் றனக்குத் தெய்வ
வாம்பரி யளிததல் சொல்வாமவல்வினைப்பகையைவெல்வாம வா

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-கஅங.

குதிரையிட்டசருக்கம்.

தந்தை யென்பவர் மைந்தர் வாதை தவிர்ப்ப தேகட ஞதலா
லந்த மின்றிய காத லன்ப ரழுங்கல் கண்டபி னரியெலாம
வந்து வெம்பரி யாக வும்பரி வீரர் வானவ ராகவுஞ
சிந்தை கொண்டன ரந்த மால்விதி தேடு வார்மதி சூடுவா

தேசி லாநரி வந்து வந்து திரண்டு வெம்பரி யானபின்
ஞசி லாவிமை யோர்க டாமு மமைந்த சேவக ராயினர்
மாசி லாமணி மனற ராரிய வாசி வாணிகர் போலவே
யேசி லாவுரு மாறினர் மறை யிவுளி யின்புற மேறினர். ()

சேடு கொணடு திரண்டு வீர ரிரண்டு ஞாஙகர் சிறக்கவே
யூடெ ழுநதுக ளிம்ப ரெஙகணு மும்பருங கிளர்வெய்தவே
கோடு டனறுடி விமம நீடிய கூடல் சூழமதில் வாயில்வா
யாடல வெம்பரி கொண்டுசெனறன ராதியாருமைபாதியார்.

அஙகு நின்றவர் சென்று நிமப வலஙக லானே வணஙகியே
யெஙக ணுநதுகள் பொஙகிவிமம வெழுநதுகாகள மார்பபவே
திங்கள் வெண்குடை மன்ன வாரிய தேசவெம்பரி யின்றுநந
துங்க வன்மதி லின்புறத்துத் துவன்றிவநத வெனச்சொனார்.

வாசி யின்றிரள் வநத வென்றலும வாத வூருறை யையர்மே, னேசம வைத்தவர் தமமை முனன ரழைத்து நீள் கலை யாதிதர், தாசில் வெம்பரி காண வமமினென் றோதி யங கெழுந தடையலார், கூசு தன்படை சூழ வேயிறை கோயி லின்புற மெய்தினன். (ரு)

வேறு.

வண்டுபடி யலங்கனெடுந் தடந்தோண் மாறன் மணிச் சிவிகை மீதேறி மதுரை மூதூர், கண்டிருகண் களிக்கும்வ கை யால வாயிற் கடவுளிடம் பரிவரவு காண்பா னெண் ணிச், செண்டுவெளி தனிற்போந்து பனிநீர் தோய்ந்த செங்

கழுநீர் மதுமாலை சிறந்து தூங்குந, தண்டாள மணிப்பாதர்
நிழற்கீ ழம்பொற் றவிசின்மிசை யினிதிருந்தான் றுணை
சூழ. (௬)

முத்தமிழின் றிறனவிலும் புலவர் சூழ முதுமறை
யோர் மங்கலஞ்சொன் முறையிற கூறக், கைத்திகழும வளை
புலம்பக கலன்கண மின்னக கன்னியர்க ளிருமருங்குங
கவரிவீசக், கொத்துலவும பலமரின வாசந தோய்ந்து குல
வுமிளந தென்றல்வர மாதாபாட, மெத்துமணி முத்தமெ
னும் பணிகள பூண்டு வெண்மதியின் றோற்றமபோல் வீற
றிருந்தான். (எ)

மங்குல்படி தடம்புரிசை வாத வூரா மனங்களிப்ப
விழிகளிப்ப மறுவி லாத, திங்களெனுந தனமரபு விளங்க
வென்றுந திருநீறு மஞ்செழுத்துஞ் சிறந்து மல்கச், சங்கி
னுடன காகளங்கண் முழவ மாரப்பத தயங்கியெழுந தூகளு
யாவான றன்மேற செல்லத், துங்கநெடுங கடல்பார்த்து வரு
தல் போலத துவனறிவரு பரித்திரளின் றோற்றங் கண
டான். (அ)

வேறு.

அங்ஙனா மதுரையம் பதியி லாவணி
திங்களின மூலநாள செறிதி னத்தினி
லெங்கணு நீறுமஞ் செழுத்து மோங்கிடச
சங்கர னிடும்பரிச சமுகம வந்தவால. (௯)

தூத்திரண் மணிகெழு சோதி மாமுடிப
பார்த்திவன் விழிநலம் பருக வீதியிற்
கூத்தினர் செயலெனக் குலாவு வாம்பரிச்
சாத்தினர் வருமபெருந தன்மை கூறுவாம். (௧௦)

வேறு.

கட்டிய சுரிகையர் கவின்கொள் வாளினர்
பொட்டணி நுதலினர் பொலன்செய் மேனியர்
பட்டுடை மருங்கினர் பவள நீள்வடம
விட்டொளி விளங்கிய வியன்கொண் மார்பினர். (௧௧)

புன்மயிற் பீலியர் புலியின் றோலினர்
பின்மலர்ப் பாசிலை பிணைத்த குஞ்சியர்
வனமொழிக் குரலினர் வயங்கு தூணியர்
வின்மலி கரத்தினர் வெறித்த பார்வையர். (கஉ)

பொன்னியல் குழையினர் பொலன்கொண் மாலையர்
பன்னிறச் சாத்தினர் பணைத்த தோளினர்
சென்னியிற் கதிர்மணி யிலங்கு சேடனைப்
பின்னிவிட் டௌதெனப பிணைதத குஞ்சியர். (கங)

தாங்கிய சுரிகையுந் தயங்கு வேல்களும்
வாங்கிய சிலைகளுங் கணையும் வாளுமாய்
ஞாங்கரி லிவர்வர நாபபட டோன்றினார்
தேங்கிய நதிமதிச சென்னி யண்ணலார். (கச)

வேறு.

நசசுரக வுச்சிமணி நணணுமொரு வண்ணக்
கசசிடை விசித்துள கவினகொளுடை வாளும
பசசைமுழு நீலமொடு பனணிற வடஞ்சோ
செசசைநிற மனனிய திரணடவிரு தோளும. (கரு)

ஒபபரிய சட்டையு முடுததிலகு படடுந
தொபபியு முகத்திடை துலககமுள ராகிச
செபபரு நலங்குலவு செண்டொருகை கொண்டே
யிப்படியி லிபபடிவம் யாவருள ரென்ன. (கசா)

கட்டுபடி மீதின்மணி கச்சைமணி முன்பி
ளிட்டவிரு பக்கமணி யினனொலி புலமபப்
பட்டிலகு பக்கரை பணிக்கவரி யெட்டும
விட்டொளி விளஙகுமொரு வெண்பரியி லேறி. (கஎ)

வீசுகவ ரித்திரண் மிடைந்தொளிர மீதே
தேசொடு கவித்துள செழுங்குடை வயங்கப்
பூசல்புரி வெமபரி பொருநதுபடை யூடே
மாசில்குல வாரியரின் மன்னனென வந்தார். (கஅ)

மன்னவனு மிங்கிவர் வருந்தகைமை கண்டே
தன்னுள மகிழ்ந்திரு தடங்கணிமை யாமே
யன்னமென்னு மூர்த்திநெடு மாலரனை யல்லா
தின்னவெழிலை யாவருள ரென்றதி சயித்தான். (௧௯)

பண்ணிய தவத்துள பயன்பரியின் மீதே
நண்ணிய தெனத்தமி னயந்தனர் வியந்தா
ரெண்ணிய முடித்தன ரெனக்கருதி நின்றா
புண்ணிய மறைத்தமிழ் புகன்றதிரு வாயார். (௨௦)

தூயசுடர் வேல்பல சுழற்றியெதிர் செல்வா
வாயொலி விளைப்பரிகல் வாளினை விதிர்ப்பார்
நேயமொடு தம்மிலணி நின்று சமர் செய்வா
ராயின ரரன்புடையி லான்பரி வீரர். (௨௧)

நீறுசிவ நீதிநிலை நிற்கவுல காளு
மாறனு மகிழ்ந்துதவ மன்னரை யழைத்தே
கூறிரிய வாரிய குலேசரொரு வீதி
யேறுமவகை சென்றுரையு மென்றினிது சொன்னான்.

என்னிவன் மொழிந்தன னெனத்தமி லிரங்கா
மன்னிய வருந்தவரும் வாண்முக மலர்ந்தே
கன்னலை நலங்கொள்கனி யைக்குறுகி நெஞ்சான
முன்னுற வணங்கிவிழி முத்துதிர நின்று. (௨௩)

மன்றன்மல ரோனுநெடு மாலுமுரு வேறா
யன்றுமுத லின்றுமறி யாதவகை நின்றாய்
வென்றிவிடை யன்றியுயர் வெம்பரியின் மீதே
யின்றுனை வணங்கமுன மெத்தவ முயன்றேன். (௨௪)

வந்தபடி யிவ்வுரு வணங்குமிது வல்லா
லந்தவடி வாகிலுனை யாரறைய வல்லா
ரிந்தவகை கண்டடி யவர்க்கெளிமை யென்றே
சிந்தைதனி லன்பொடு தெளிந்தவுல கெல்லாம். (௨௫)

என்றுமுக மன்பல வியம்பியரு ளாலே
வென்றிபுனை மீனவன் வினமபுமொழி சொன்னார்
கொன்றைமுடி யாருமதிசைந்துகொடை மாற
னன்றியொடு காணுமவகை நற்பரி யுகைத்தார். (உசு)

மன்னரவ பநதமுடன் வடடநெடு வீதி
யென்னுமிவு ளிதொழில்கள யாவுமினி தேறி
யுன்னுமன வேகமென வோடுமுயா பாய்மா
நன்னட மிடுமபடி நடாததியெதிர் வநதாா (உஎ)

வெம்பரியி னண்ணலை வியநதுதமிழ் மாறன்
கமபமுடி யெய்தவொரு கைவிரல் சுழறறு
வமபொன்விலை யில்லதொ ரருஙகலை யளிததா
னெமபரமர் செண்டின்மிசை யேறறுநகை செய்தாா.

வேறு.

ஏற்றவொண் கலையை நேச மெய்தினு னொருவன் செனறு, காற்றென விரைவினெய்திக கடிதுதன் கரததில் வாஙகிப், போற்றிலன முடியின மீது புனைநதில னென்று மாற, னீற்றினன் மறைபயி னுலே நெஞசிடை வெகுட்சி கொண்டான. (உகூ)

வெளிப்பட வரிய மேனி விண்ணவன் கண்ணு நெஞ்சுங
களிபபுற வருதல் கண்டுங் கண்டிலன் கன்னி நாட
னொளித்துல கெஙகு நிற்போ னுறுபவ மொழித்து ஞான
மளித்திடு னனறி யாவ ரவனறிற மறிய வல்லார். (௩0)

எண்டிசை மனன ரன்பா லீநதமென் கலைகள் யாவுந [றே
செணடிடைக கோட லன்றோர் தேயநல் வியற்கை யென
வண்டமிழ் வாத வூரர் மாமது ரேச னெஞ்சிற
கொண்டிடு முனிவு தீரக் குறைநதுமுன்னின்று சொன்னா.

நலததகு மிநத நீர்மை கேட்டபி னயநது மன்னன்
கலக்கமி லிவுளி நன்னூல் கற்றவர் தமமை நோக்கி
யிலக்கண விதியா லுள்ள விருமபரி யிழிவு மேன்மை
துலக்குற நமமி னுடி யெமமுடன் சொல்லுமென்றான். ()

சொற்றிகழ் துரக நூலின் றுணிபொரு ளுணர்ந்துளோருங்
கொற்றவெம் பரிகட் குள்ள குற்றமுங் குணமு நாடிப்
பொற்றடங் கிரியின் மீது பொருகயல் பொறித்து மீண்ட
வெற்றிகொண் மன்னர்மன்னன் முன்னிலைவிளம்பலுற்றார்.

வேறு.

தாவிலேச்சந் திரசுழியா மண்டா வர்த்தந் தண்டை
யடி யிற்சுழியா முடலின் பக்க, மேவுசுழி கௌவகமாங் கா
கா வர்த்த மேனமைதிகழ் முன்வலேயச் சுழிதா னுகும,
பாவுசெழுங் கேதாரி யடியிற் சேர்ந்த பயனில்கொடுஞ்சுழி
சேசா வாத்த மாகும், பூவமருங் கச்சையிற்பட் டடையே
யாகப புகனறசுழி யிசசுழிகள புணரா வாகி. (௧௪)

கொமபுகனனந் திருகுகன்ன நஞச பாதங் கொளளிக
கால் வெளளிககண டனி குன்று, வெமபுதழற சுடலேமுகப
பரனோ கணட மணடபபாழ விலஙகிபல வண்ட மாதல்,செ
ம்பொறியா மகதினிசித் திரஙகண் மூன்று சிறந்தினிய மட்
டிறபா லறுபா ழெனறே, யமபுவியோர் மொழிந்தபழு தி
லையு மின்றி யடிநாவிற குரமிடைட யாகா வாகி (௧௫)

சிரமதனி லிரணடுசெழுந் துலேபபி னுனகு சிறந்தவு
ரந் தனிலிரணடு நுதன்மே லொன்று, குரவமிசை நின்ற
சுழி யொன்றினேடு குலவிய வீரைந்துசுழி குறையாவாகி,
நரிவெருகு கருங்காக மலகை யோரி ஞாளிசெழுங் கேழலெ
னும் குரவின் றுகி, விரவுபெருந் திரைவேலே மஙகுல் சங
கம் விடைமுழவம போன்முழககம மிகவுண டாகி (௧௬)

உருததிகலசெய் புலியுளியங கழுதை செந்நா யொண்
பூனெ நரியினுடன் கரிய காகந, தரிததவழற புகைநிறமும்
புலேயா வாகித் தருக்கிமருத் தெனுஙகவனத தன்மை யெ
ய்தி, விரித்தகதிர் வெண்டாளந் திங்க ணீல மென்கமலத்
தாதுசெழுங் கனகங் காயா, வரத்தமலர் நல்லபசுங கிள்ளே
போல வலமைந்தவொளி தயங்கிய வஙகத்த வாகி. (௧௭)

[illegible]யகன் றுயர்குரவ முடைததாய் வெண்மை நிறை
ந்து[illegible]லகு மெயிறற வாகித, துறறநறுங் கந்த

மிகச் சிறந்து நாவுஞ் சூதவிளந் தளிர்போலு மருணந் தோ யந்தே, யுற்றவிரண் டிமைமயிருந் தொகையுண் டாகி யுக் கிரமாம விழிப்பார்வை யுடைய வாகி, முற்றுமெயிற் றசை யின்றி யுள்வ ளைந்து முக்கோண மெனத்திகழு முகத்தவாகி.

உளையினுடன் றலைமயிரு நிறமொன் றாகி யுரத்தினு டன் கழுத்துரக படமே போன்று, வளைசிறந்த தொனிபா ந்து குவிந்துள் வாங்கி மண்டலமுண் டாயுரங்கொள் குரங் கள் சேர்ந்து, கிளைகொணரம் புகள்கரந்து தசைதா னொன் றிக் கிளர்முழந்தா ணெளித்தபதங் கெழும லின்றி, நெளி முதுகு புனைந்துதொடை திரண்டு தண்டை நீண்டுடல நெ ய்த்தநிற நீர்மை யாகி. (௩௯)

மிக்கசெழு மறைநாவிற் கமல நாதன் விழிபபுனலில் விண்ணோர்க ளெண்மர் தமபான, மைக்கடன்மே லமிர்தத்தி லங்கி மீதின் மல்குகருப் பையினூக வண்டந் தன்னிற, றொககவெழு பேதமெனு மிவற்றிற றோன்றுந தொன்மை யவா யீரிரண்டு துணைததா ணெற்றி, யொக்கவெளுக் குமு பரிக ளுளவாய் வானி லொண்புனலிற செல்லுநெறி யுளவு மாகி. (௪0)

மங்காளன சாரங்கன் கங்கா நீலன மௌவழகன் கொங் காளன் சன்ன சம்பான, குங்குமசசோ ரன்கரியா னீலன் சாரன் குலவுமள்ளா னுரஞ்சிவந்தா னல்லான் பொல்லான், றங்குகருங் காற்சமபா னென்று கூறுந தன்மையுள பன் னிறமும் புனைந்த சாதித், துங்கமிகுமு பரியிவையென் றவ ற்றின் றன்மைத் தொன்மையுரைத் தரசனைமுன் றொழுது நின்றார். (௪௧)

நற்பரியி னியல்புணர்ந்தோ ரின்ன வாறு நவின்ற மொழி கேட்டுமிக் நயந்து வெள்ளி, வெற்பனைய விடையேறி யளிக்குந தெய்வ வெமபரிகள் யாவுமவிலை மதித்தபின்னர்ப, பொற்புடைய தன்பொருண்மே லெண்ம டங்கு போந்தத லாற் பொங்குமகிழ் வெய்தி மாறன், றற்பரனை முகநாடிக் கயிறு மாறித தருகதுர கத்தொகுதி தம்மை யென்றான். ()

வேறு.

காத்துல கனைத்து முய்யக் கண்ணருள் செய்யு நீதிப்
பார்த்திவன் கருமஞ் செய்வார் பற்றியங் கரத்தில் வாங்கச
சாத்தவர் தமமி லாஙகோர் சால்பினர் கயிறு மாறி
யிர்ததனர் பநதி யூடு சேர்த்தன ரிவுளி யெல்லாம. (சங)

திண்டிறல் கெழுவு நேமித் தென்றிசைக் கிறையுஞ் செய்ய
வணடமிழ்க் கிறையுங காண வநதிடு திசையி னேகிப
பண்டைநற் படிவ மாகிப பணிநதுவிண் ணவர்கள் சூழக்
கொண்டலைப பொருவு கணடர் குலவுதங கோயில்புக்கார்.()

வாய்நதன பரிக ளுமமா லெனறெழில வாத வூரின்
வேநதரை மனையி லேக விடுத்துள மகிழசசி கூர்நது
சார்நதமெய்த தகைமை யோருந தானையுஞ் சூழ வேகி
யாய்நதநற றமிழநூல் வல்ல வரசனுங் கோயில் புக்கான்.()

அத்தின மகல மாலை யணைதலும் பரிக ளெல்லா
நித்தன தருளி னாலே நெடுஙகுர னரிக ளாகி
மெய்த்தமிழ் மதுரை மூதூர் விழித்துயி லொழிந் திரஙகத்
தத்தமி லுடனறு கூடித் தனித்தனி களித்து நின்று. (சகா)

வேறு.

நின்ற நின்ற நெடும்பரி யாளர்மேற்
சென்று வெமபகை செய்து வெருட்டியே
துன்று கினற துரஙக மொருஙகொடு
கொனறு நினறுயா கூவிளிக் கொணடவால். (சஎ)

வரைசெய் கோபுர மாட நெருஙகிய
வரச வீதியு மாவண வீதியு
முரச வோசை முழகமொழிந தேமிகக்
குரைசெய் வாய்நரிக் கூக்குர லானதால். (சஅ)

பாடி யாரணம போறறமன் றிற்பயின்
றூடி யார்விளை யாட்டின் புதுமையா
லோடி யாரு மொளிததிட வென்றொரு
கோடி யானது கூவு நரிக்குழாம. (சகூ)

துங்க மாறன் றெருகுபடை வெங்கொலை
தங்கு மாயுதந் தாங்கி யெதிர்க்கவே
யெங்கு மான நரிகளெல் லாங்கொடு
சிங்க மாயமர் செய்யத் தொடங்குமால். (௫0)

நீடு வாடை யிடந்தொறு நின்றணி
கூடு வார்மிகக் கூவி வெருட்டுவா
ரோடு வாரொளித் தோடிப புகுமிடந்
தேடு வாரெதிர் சென்றமர் செய்குவார். (௫க)

எங்க ளாருயிர் காததரு ளின்றணி
இங்க ளாயெனத் தெய்வம பராவுவா
ரங்க பாட மடைத்தரண செய்குவா
மங்கு லாடு மதிறறலை யேறுவார். (௫உ)

நற்ற வச்செய னன்கில தானதோ
கொறற வனசெய்ய கோலகொடி தானதோ
விற்றி தன்பய னென்னென வின்னண
முற்றி ரங்கினா கூடலு ளோரெலாம. (௫௩)

தூய வன்றுர கதொழி லாளர்கள
கோயி லின்கடைக் கூக்குரல் செய்துபோய
மாய வெமபரி வநதவெ லாநரி
யாய வென்றர சற்கெதிர் கூறினா. (௫௪)

மாக்க ளோசையும் வாம்பரி யோசையுங
கூக்கு லாவு குறுநரி யோசையு
மீக்கொண் மாமுடி மீனவன் றன்செவித்
தீக்கொள் வேலைச் செருகிய தொாததவே. (௫௫)

இநத வாறொலி கேட்டிரு கண்டழல்
சிநத வாகனு சிறுவெயாப் பெய்தவே
வந்த மாறன் வெகுட்சிகண் டண்ணலார்
வந்த மாய நரிப்படை மாற்றினர். (௫௬)

பொன்கொ ளுடன் புனைந்த நலந்திகழ்
மின்கொ ளாரம விளங்கிய மொய்ம்பினன்
றன்க ணாகி நடப்பவர் தண்டல்செய்
வன்க ணாளரை வம்மெனக் கூவினன். (௫௭)

வேறு.

நரியினிற் றெருகுதி யெல்லா நறபரிக் திரள்க ளாக்குரு
சரிதியைக் கொணாதி ரென்னத் தாடொழு தவர்க ளோடி
யிருபிறப் புடைய ராகி யினிப்பிறப் பில்லார் தம்மை
விரைவினிற் குறுகிநும்மை யழைத்தனன் வேந்தனென்றார்.

சித்தருக் கன்பு பூண்ட சித்தரு முறுவல் செய்து
நித்திலத் தொளிபோன் மின்னு நீறெனுஞ் சாந்து பூசிப
பத்தருக் கேவல் செய்வார் பதமலர் முடியிற் சூடி
முத்தமிழ்ப் பொருநை நாடன் முன்புசென் றருகு நின்றார்.

மூட்டெழு மழல்போன் மன்னன் முனிவுடை முகத்த னாகி
யீட்டுநம் பொருள்க ளெல்லா மிரப்பவா தமக்கு நல்கி
நாட்டுள நரிக ளெல்லா நறபரி யாக்கி நம்முன்
காட்டின ரிவாசெய் மாயங் கண்டிரோ வமைச்ச ரென்றான்.

தன்றொழில் வழுவி னோர்க டமக்குறு துயரஞ் செய்தல்
வன்றிற லரசர் நீதி யாயினு மறைவல் லாளர்
சென்றுயர் தவத்தி னிற்பார் தெரிவையா விருத்தர் பால
ரென்றிவர்க் குறுகண் செய்வ தெம்மனோ ரியல்பன்றென்று.

தண்டல்செய் வன்க ணாளர் தங்களை நோக்கி நங்கண்
கண்டிட முன்னில் லாமற் கடிதினி லிவர்க்கொண் டேகி
மண்டழல் வெயிலி னூடு வளைப்பினி னிறுத்தி நம்பாற்
கொண்டுள தனங்க ளெல்லாங் குறைவற வாங்கு மென்றான்.

வன்றிற லேவ லாளர் மற்றவர் தமைக்கொண் டேகி
யொன்றிய வளைப்பி னூடு நிறுத்தலு முலகோர் போற்று
நன்றிகொள் வாத வூரர் நரியெலாம் பரிக ளாக்கித்
தென்றிசை நிருபற் கீந்த சித்தரை நினைந்து சொல்வார். ()

தொல்லையோ ரிருவர் தேடுஞ் சோதியே யாது செய்வேன்
றில்லையோர் பரவ நின்ற தெய்வமே யாது செய்வே
னில்லையோ கருணை நின்பா லின்றெனை யடிமைக் கொண்டா
யல்லையோ தமியே னின்ன லறிதியோ வறிந்தி லாயோ. ()

பரித்திர ணரியே யான பான்மைகண் டடியேன் றன்னை
வருத்தின ரிதனை மாற்ற வல்லநீ மாற்று யென்னிற [ஞ
றரித்தனை விடதகை யென்னுந் தன்மையும புரங்கண் முன்
னெரித்தது மிலவாமென்றென றிரங்கின ரெவர்க்குமிக்கார்.

நன்றிகொள கடவுட் கஙகை நதியினை வைகை யூடு
சென்றெழில் வாத வூரர் பேரிடர் தீரென் றேவி
யன்றொரு மடநதைக்காளா யடியவர்க் கெளியார் கொன்றை
துன்றியமுடியின்மேன்மண் சுமநதையுரைத்தல்செய்வாம

குதிரையிட்டசருக்கம முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - உ௪௬.

மண்சுமந்தசருக்கம்.

தஙகிய வருளின் மிக்கார் தாம்படு மிடும்பை யுன்னி
யஙகண ரவர்பா லுற்ற வருநதுய ரகற்று கென்று
கஙகையை விடுப்ப வேகிக் கடுமபெருக் கெடுத்து வைகைப்
பொஙகலைப புனலா யெங்கும புரண்டது புணரி யேபோல்.

சேர்நதவெண் முத்த மூரல் செய்துநீர்க் கலைமே லார்த்துக்
காந்தளஞ் செங்கை வீசிக் கனதனக் குருமபை காட்டி
மாநதளிர்ப் பதங்கண் மீது வருதிரை ஞெகிழ மார்பபப
போந்துள கணிகை மாதர்ப் போன்றது வைகை யாறு. (உ)

திரைப்பெரு மருப்பினாலே செழுங்கரை யிருபாற் குத்தி
மரத்திரண் முறித்துச் சாலி வயலெலா மழித்து வாயா
லுரைத்திரள் சிந்தி மீதே நுண்மணை லிறைத்து வண்டு
நிரைத்தவின் மதத்த வேழ நிகர்த்தது வைகை யாறு. (௩)

மைத்திகழ் குழலா ளந்த மலைமகண் முலையிற் றோய
வத்தனை வருந்து மேன்மை யனங்கவா யுதமென் றெண்ணி
யொத்தெழுக தொளிருங் கன்ன லுயங்குசெங் கழுநீர் கஞ்ச
புத்தவை யழிக்க வேண்டிப புரண்டது பழன மெல்லாம.[ம

வடம்படைத துடைய பார வனமுலை முகத்து மாத
ரிடுந்துகில் கடுகி வீழ்வ தென்னநின் றழகு செய்து
தடமபடக கிடநத தெஙகின் றயங்குசெங குரும்பை மீது
நெடுமபுனற் றிரைபோய் மீள நிவநதது வைகை யாறு. ()

மீதெழு பரிதி கையால் விடுங்கனல் வெம்மை தீரப
பூதல மடவாள் போர்க்கும் புதியவெண் டுகிலை போல
யாதலர் பழனஞ் சோலை யாதெனப பரநது கஞ்ச
மாதுறை மதுரை மூதூர் மதிற்புறஞ் சென்று சேர்நது. ()

தாஙகிய துவச வாயிற டமதி லிடியத தள்ளி
யாஙகெழின மதுரை மூதா ரழிபபது போன்று செல்லப
பாஙகுள விடஙக ளெல்லாம பரநதது வைகை நன்னீ
ரீஙகெது செய்வ மெனஞ யாவருங கவறசி கொண்டார். ()

மைக்கடுங களிறறுத் தானை வழுதியுங கடிது வநது
தொக்கபொன மலரு முத்துந துகின்மணிப பூணு நல்கித்
தக்கவண் புவியி லுளளோர் தமககுயி ரென்னு மன்னே
மிக்கநின் கோப மாறல் வேண்டுமென் றிறைஞசி நின்றான்.

கலைமதிக் குலத்து மனனன் கனனிநன ஞடன் கூறுந
தலைமைமிக் குடைய சொல்லாற் றன்முனி வொழிதலின்றி
மலையெனத் திரைகண் மேன்மேல்வருதல்கண டிதுவென்னெ
நிலையுறச் சிநதை யுள்ளே நேடிஞ னேடிப பின்னர். [ன்ஞ

ஆதியாங கடவு ளெநதை யாலவா யமலன் மஙகை
பாதியான் சிறநத பூசை பண்டைபிற் குறைநத துண்டோ
நீதியாங் தவததின் மிக்கார் நெஞ்சகம புழுஙக மண்மேற
றீதியாஞ் செய்த துண்டோ செப்புமி னமைச்ச ரென்றான்.

விளங்கிள மதிசேர் சென்னி வித்தகர் பத்த ரான
வளர்த்திகழ் வாதவூரர் வருந்திய வலைப்பி னீக்கி
யுளங்கொள மகிழ்ச்சி செய்யி னுறுபுன லூர்கொ ளாதென்
றளந்தறி வறிந்து கூறி யாங்கவர் தொழுது நின்றார். ()

மன்னனு மவர்க டம்மேன் மகிழ்ந்தருட் பார்வை நல்கி
யென்னுள மறிந்த வாறே யிங்கினி துரைத்தீ ரென்று
கொன்னுறு வலைப்பி னூடு நிற்குநற் குணத்தி னோரை
முன்னுற வழைத்து நண்பான் முகமலர்ந் திதுமொழிந்தான்

பாம்பணி செய்ய வேணிப் பரம்பர னடியார் கையி
லாம்பொரு ணமதே யானு லறம்பிறர்க் காவ துண்டோ
தேம்படு மலங்கன் மார்பீர் செயலிதற் குமது மேனி
சாம்புவ தவமே யான்செய் தண்டலே தகவி லாமை. ()

உற்றவித் தகைமை முன்னே யுணருமிவ் வுணர்வி லாமை
குற்றமித் தனையு நம்மேற் கொண்டனங் குறைகொளாமன்
மற்றினிப் புகலு மாறென் வைகைநம் மூர்கொ ளாது
நற்றவத் தலைவர் நீரே யடைப்பியு மெனந வின்றான். ()

அருட்பெரு வழுதி யிவ்வா றன்புரை பகர்ந்த போதுந்
தரிப்பரி தென்ன முன்னந் தழலென வெகுண்ட போதும்
விருப்பொடு வெறுப்பிலாத மெய்ம்மையார் தம்மை யாண்ட
திருப்பத நினைந்தார் வைகைச் செழும்புன லூர்கொ ளாமல்.

சுந்தரப் பரிமேல் வந்த தோற்றமே மனத்தி லுன்னி
யந்தரத் திறைஞ்ச நன்னீ ரடங்கியுள் வாங்கிச் செல்ல
வெந்துயர்ப் பிறவி யான விடங்கிளர் வேலை நீந்தி
வந்தருட் கரையிற் சேர்வார் வைகையங் கரையிற் சென்றார்.

முறைமுறை வணங்கி நின்ற வாரியர் முகத்தை நோக்கி
யறைதிரை நெடுநீர் வைகை யடைப்பது கடிதில் வேண்டு
முறையுமிம் மாந்த ரெல்லா மொல்லையில் வம்மி னென்று
பறையறை வித்து நம்மூர்க் கிவ்வுரை பரப்பு மென்றார். (

ஆரியர் கடிதி னோடி வன்பறை யறைவித் தம்பொற்
றேரியல் வீதி தோறுஞ் சென்றுரை பரப்பு முன்னே
கூரிய கொட்டு மண்சோ கூடையுங் கொண்டு வைகை
நீரியல் கரைமேல் வந்து நின்றனர் மதுரை மாந்தர். (௧அ)

நீறுகொண் டிலங்கு மேனி மறையவா நியமஞ் செய்த
வீறுகொண் டடங்க டோறும் மாரியர் விரைந்து சென்று
கூறுகொண் டெவர்க்கும வேறு கோலறை யளந்து செங்கை
மாறுகொண் டுறுக்கி வைகை வன்கரை யடைக்க லுற்றார்.()

கண்பெறு கழையின முத்துங் கடகரி மருப்பின் முத்தும்
வெண்பணி லத்தின முத்து மேதகு கரும்பின் முத்தும
வண்புனற் றிரைகள வீச வரையெனக் குவைகள செய்து
பண்படப் பொருந்த நீருட பதித்துயர் வரம்பு செய்வார் ()

பரிந்திர ணிறுத்து மென்பார் பாம்புக ளுருட்டு மென்பார்
திரைப்புனன் மிகுந்த தென்பார் தேவர்கட் கபய மென்பார்
நிரைப்படு மகிலோ டார மவரவ ரொதுக்கி நீடு
வரைப்பிடைக் குவித்து நிறபா ராயினாமதுரை யுள்ளார். ()

ஏருடைய புதுநீர் வைகை யிவ்வகை யடைக்கு மெல்லை
நீருடைய பொலிந்த சென்னி நின்மலற் கன்பு மிக்காள்
சீருடைத் தவத்தின மிக்காள செம்மனச் செல்வி யென்னும்
பேருடை நரைமூ தாட்டி பிட்டுவிற றுணவு கொள்வாள். ()

ஆங்கவட் களந்து நீக்குங் கோலறை யடைப்ப தின்றி
யோங்கலைப புதுநீர் வைகை யுடைப்பினை யடைக்கு மெல்லை
தீங்குள தறுக ணாளர் சென்றதற குறுகண செய்ய
வீங்கெனக் குறுதி யாவார் யாவரோ வென்றி ரங்கி. (உ௧)

பிட்டினைக் கூவி கொண்டு பெருங்கரை யடைப்பா ரின்றி
கெட்டிலைச் சூல மேந்து நின்மலன் கோயி லெய்தி
மட்டறத் தளர்ந்த கொங்கை மார்பினிற் கண்ணீர் வார
வெட்டுருத் திரண்ட பாத மிறைஞசிநின் றிதனைக் கூறும. ()

வேறு.

கெட்டரவக் கச்சுடையாய் நீலநிறத் திருமாலின்
வட்டமுலைத் தழும்புபட வந்தணையுந் திருமார்பா [தூம
கட்டியசெஞ் சடையாயுன் கண்ணருள்கொண் டெப்பொழு
பிட்டினவிற் றுண்பேற்கும பேரிமைபை யுளதாமோ. ()

யாருடனு னினிபபுகல்வே னென்னுடையாய் வைகையினன்
னீருடையா தடைக்கும்வகை நீசிறிதின் றருளாயேற்
சீருடையா யுனக்கடிமை செய்யுமவர்க் கெளியையெனும
பேருடையா யெனபபலரும் பேசுமொழி பழுதாமே. (உசு)

தாயுமிலை தந்தையிலை தமருமிலை தமியேனைப்
பேயினுட னின்றூலும் பிரிததறிய வொண்ணாது
தீயதெனை நிலமபாடென் சிநதையில்வெந துயாதீர
நீயருளா யாயினுயிர் நீபபேனமற் றென்செய்கேன் (உஎ)

வேறு.

இன்றெனக் குறுதி யாகி யாளிடும பிட்டு வாங்கி
வன்றிறற் கூலி யாளாய் வனகரை யடைப்பா ரில்லை
யுன்றனக கபயம யானென றுரைபபவ டன்மே லனபு
சென்றவட் காளா மாறு துணிநதனர் தேவ தேவா. (உஅ)

ஆடையுந துணிநத சீரை யாகியே கூலி யாளாய்க்
கூடையுந தலைமேற கொண்டு கொட்டுடைத் தோள ராகிப
பீடைகொண் டயர்வாள் காணப பெருமபசி யுடையார்போல
வேடைகொண் டொல்லைவநதாரவேண் டியவடிவங்கொள்வார்.

வநதெனை யேவல் கொள்வா ருளர்கொலோ மற்றிங் கென்று
புந்தியின் மகிழ்நது கோயில் வாயிலிற் புகன்ற போதி
லநதநன் மொழியைக் கேளா வன்னை தன் னயர்ச்சி கூருஞ்
சிந்தனை யொழிநது கூலி யாளரைச் சென்று சேர்ந்தாள். ()

புடையின்மே லுலகோரின் றிப புனைநதுள புலித்தோ லாடை
யுடையின்மே லசைக்கும் கச்சா யோங்குநச சுரக மின்றிச்
சடையின்மேன் மதிய மின்றித் தாஙகிய மழுமா னின்றி
யிடையின்மே லின்றி நின்ற வெளியனை வெளியிற் கண்டாள்.

மைந்தநீ யெனக்கிங் காளாய் வருகென மூன்னர்க் கூலி
தாதியேல் வருவ னென்று சாற்றலு நூகர விபபோ
திந்தவா ரமுதம போலு மினியபிட் டளிபபே னல்லா
லாதிவா யிதனை விறறே யளிப்பனிங் கூலி யென்றாள். ()

இருமபசி யுடையே னன்னே யினியபிட் டளிப்பை யாகிற்
குரம்புகொண் டடைப்பன் யானே கோலறை முழுது மென்
கருமபுறத் துகினமே லிட்ட பிட்டினைக் கரத்தா லள்ளி [னக்
கிருமபியிஙகிதனைக் கொள்வாயென்றனள் விருபப மிக்காள்.

கூற்றடுங் கமல பாதர் குறுந்துணிக கரிய சீரை
யேற்றிடும் பிட்டு வாஙகி யினபுற வமுது செய்து
மாறறரும பசியை யன்னே மாற்றினை யினிப்போய் வைகை
யாற்றினின் கூறறி லுண்டா மருஙகரை யடைப்ப னென்றார்.

நன்றுநன் றின்னு மன்னே நயந்துபிட் டளித்தல் வேண்டு
மெனறுதந் துணிநத சீரை யேறறது நிறைய வாங்கித்
தின்றுதின் றலைநீர் வைகைச செழுஙகரை யதனிற் சென்று
குன்றெனுந் தவத்தா யுனறன் கோலறை காட்டு கென்றார்.

மெய்த்தவம புரிவார் தமமின விழுபபமிக் குடைய வன்னை
யித்தடங் கரையை வல்லே யெமபிநீ யடைபபா யென்னப
பைத்தவெம பகுவாய் நாகம பணிமதிப் பாதி கொன்றைக்
கொத்துடன் முடிக்க வல்லார் கோலறை யடைக்க லுற்றார்.

பேர்பபர்மண கூடை பெய்வர் பிறைமுடி மேற்சும மாடு
சேர்ப்பர்பின் சுமநது வைகைத் திண்கரை சொரிநதுமீள்வர்
வேர்ப்பாமெய் யிளைபபார் போல மென்றுபிட் டிரத நாவிற்
பார்பபரவ் வன்னை தன்மேற் பரிநதருட் பார்வை செய்வார்.

பிட்டுநன் றென்று கூறிப பிறைமுடி யசைபபார் வேட
னிட்டமென் றசையிற் சால வீசனுக் காமி தென்பார்
கொட்டுடன் கவித்த கூடை கொண்டுநின் றாடல் செய்வார்
வெட்டிமண் குவிப்பா ரோடி விரைநதடிப் பாய்ந்து மீள்வார்.

பரிவுடை மனத்தி னோடும பரமர்தஞ் செய்தி கண்டு
கரையினை யடைத்தல் வேண்டு மென்றுதன் கருமங் கூறு
ஞானுடை வழுதி தூதர் காண்பரே லுறுகண் செய்வா[தாள்
ரிருவினை யுடையேன் மற்றிங் கென்செய் வேனென நினைந்

மற்றவ ணிலைமை வெள்ளி மன்றுணின் றாடு கின்ற
கொற்றவ ரறிந்து பினனுங் கூடைமண கரைமே லேற்றி
யுற்றவிக் கரையை யனனே யொலலையி லடைபப னின்னே
சற்றிதற் கிரஙகா தேகுன் றகவுடை மனையி லென்றார். (௪0)

நீறணி புனித மேனி நின்மலன் விடுபப வேகித
தோறிரை ருகத்தி னுடன் றென்மனை புகுது மெல்லைக்
கூறருந தவத்தின் மிக்காள் சோலறை யடைபப வஞ்சி
மாறிடு திரைக்கை தன்னாற் றொழுதனள் வைகை மஙகை ()

சிறநதமண் கூடை வேணித் திருமுடிக் கொட்டை யாக
நிறஙகிளர் கொன்றை நீழ னிறைமண லணைய தாக
வுறுநதொழின முயறசியாலே யுயஙகிமெய்யினைத்தார்போல
மறைநதுல கெஙகு மான வள்ளலார் பள்ளி கொணடார். ()

ஆங்கவர் துயிலு மெல்லை யருடபெரு வாழ்வின் மிக்கா
ரோஙகிய கருமஞ் செய்வா ராகியொண் பிரமபு தாஙகிப
பாஙகுகின் றவரை நாடிப படர்நதகோ லறையி லுளள
தீஙகுநன் குணர்வி ரென்னச் சென்றனர் கரையி லன்றோ.

நன்குற வடைத்தல் செய்தா ரியாவரு மென நயநது
சங்கர னடைக்கு நீடு தடஙகரை யவர்க ளெய்தி
யெங்கணு முயர்நது தாழ்நத திவ்விட மியார்க்கு வநத
பஙகினு மொழியி னென்ன நின்ற வரிவை பகாநதார். (௪௪)

பெருவள நீடு கூடற் பிட்டுவிற் றுணவு கொள்வா
ளொருமுது மடநதைக் காளா யொருவன்வந தினை னெய்தி
யிருநில மகழ்ந்து கூடை யுட்சொரிந திரங்கி நிற்பன்
சிரமிசை யெடுப்பன் மீள்வன் சிநதுவ னருதல் செய்வான்.

பாடுவ ளுடல் செய்வன் பையவோர் கூடை மண்ணை
நீடுதிண கரையி லேறச் சொரிகுவ னெடிது நிற்ப
னோடுவ னோடி மீள்வ னொருகைமண் கரையி லேறப்
போடுவன் போக வென்னிலை வருவனவா வென்னிற் போவன்

பிட்டினை நுகர்வ னையா பெரிதுநன் றென்று கையைக்
கொட்டுவன செய்கை காணி லரசிளங் குமர னொப்பா
னெட்டலாக் கொனறை நீழ னெடுநதுயில்கொள்கின்றானங்
கட்டுரை சற்றுங் கேளா னவன்றனைக் காண்மி னென்றார்.( )

என்றலு மவனை யிங்கே கொணாமினென் றவரு ணின்ற
வனறிற லொருவன கூற வாரியன வலலை யோடிச்
சென றலு ஞான யோகச செழுநதுயி லொழிநது மூன்று
துன்றிய புரஙகள் செறறா துணணென விழிததெ ழுநதாா.

விழித்தலுங கடிது சென்ற வாரியன் வெருவ நோககி
மொழிகுனல சிநதி யாத முன்னவன் றனனை யெய்த
வழைததலும வருதல செயயா தருசினன் றிரஙகல கண்டு
பழிததவர் செஙகை பறறி யீாததனன் பரிவி லாதான.(சக)

ஆஙகவன கடிதிற றளளி யணணலை யெணணி லாத
தீஙகினன முனனாக கொணடு சேறலும் வெகுடசி யெயதிப
பாஙகுநின றவரு ணினற பாவியைப பாவிநோககி
யீஙகெழு குருதி சோர வடிததிடுங கிவனை யென்றான் ( )

கடுததசொல் வனக ளுளன் கததுடன் மாறு கையில் [கை
லெடுததனன முனிவா விணணோ ரெடுத்தனாதொழுது செங
யடிததன னடிதத போதி லனபுடை யரிவை பாகங [தாா.
கொடுததிலா துணுக்க மெய்த மறைநதனா குறைவி லாலா

வேறு

தார்மேனின் றிலஙகுபுய வழுதி மேலுந தன்மனைமங
கையர்மேலு மமைசசர் மேலு, மார்மேலுஞ் சென்றுபொ
ருஞ் சேனைமேலு மயன்மேலு மாலமேலு மறவோர் மேலுக்,
தேர்மேல்வெம பகன்மேலு மதியின மேலுஞ் சிறநதுளவிந
திரன்மேலுந தேவர் மேலும், பார்மேலுங கடன்மேலு மரங
கண்மேலும பட்டதான மெய்யிலடி பட்ட போதே. (ருஉ)

தந்தமுரு வொழிந்துபிறி தாருவ மெய்திச் சதுர்முக னுஞ் சங்காழி தரித்த மாலு, மந்தமுத லறிவரிதாய் வெளி யே நின்ற வண்ணலார் வடிவிலடி பட்ட போதி, லெந்தவுல கங்களினு மிருந்து ளோர்க ளெம்முடலி லடியுறைத்த தெ ன்று கூற, முந்தியெழும பன்மொழிக ளுகாந்த வெல்லை மோகரிக்கு மெழுகடலின் முழக்கம போலும். (ருங)

மாயையெனுங் கரும்பெரிய புனன்மேன் மொக்குள் வண்ணமெனு மெண்ணிலா வண்டந் துள்ளு, மேயவகை யெண்பத்து நான்கு நூறு யிரமான பலயோனி யெவற்றி னுள்ளு, மாயவுயிர்க் குயிராகி நிற்குந் தன்மை யவனிதலத் தனுஞான ரறிந்து பாதச், சேயமலர் வழுத்துதறகோ கூலி யாளாய்ச சென்றுமுடி மண்சுமந்தார் தில்லை நாதர். (ருச)

வேறு.

மையணையுந் திருமிடற்றார் மெய்யிலடி வாதவூ
ரையருடம பினுமவந்து படுதலுமே யயர்வெய்தி
யுய்யவெனை யாட்கொள்ள வுவந்தொருவர்க் காளாகி
மெய்யரெழுந் தருளினரோ வென்றென்று மிகநொந்து. ()

தமபெருமை யறியாத தமயிறைவர் தமக்கிரங்கிக்
கம்பிதமுங் கண்ணீரும் வரக்கவற்சி யுறுமபோதில்
வெம்பிறவி தொலைத்தார்முன் ஞரியர்கள் விரைந்தோடி
யும்பர்பிரான் திருவிளையாட் டெல்லாமங் குரைத்தார்கள்.()

வேட்டிருக்கும் பெருங்காதல் வித்தகரித் தன்மையெலாங்
கேட்டுமென்ந தளர்ந்துமிகக் கிளர்ந்துவிழிப் புனல்பொங்க
வாட்டிகழுஞ்சடையண்ணன்மண்சுமந்தவிடங்கொடுபோய்க்
காட்டுமென மொழிந்தவரோ டவ்விடநேர்கடிதெய்தி.(ருஎ)

அழுங்கியரும் பெருங்காதலடியேனும் விழுமம
லெழுந்தருளும் பெரியோனே யெங்களுள்ளா யென்றென்று
தொழுங்கரமுங் கண்ணீருந் துளங்கியமெய்ப் புளகமுமாய்
விழுந்துபுரண் டிவ்வாறு புலம்பினர்மெய் யன்பாளர்.(ருஅ)

நீறுபடும் பொன்மேனி நின்மலனே நெடுங்கங்கை
யாறுபடுஞ் சடைமுடியா யடியவர்கட் கெளியானே
மாறுபடும புரமெரித்தாய மாறுபடும் போதுடலிற்
கூறுபடுஞ் சிவஞானக் கொமபினுளங் குழையாதோ. (இ௯)

கொங்கையான் மணிமார்பிற் குறியிடுமெவ் வீறுடைய
மங்கையாள் பெருமானை மணசுமக்க நினைததாளோ
கங்கையா ளலைகரததாற் கரைத்திலளோ புளஞுருவாம
பங்கையா சனனறியாப பணிமுடியெனா றறியாளோ. (சுഠ)

பிரமனுடன திருமாலும் பிறபபகலப பல்காலும்
பரிவினுடன றருமலரோ பத்தரிடும பச்சிலையோ
புரிதருசெஞ் சடையோகற புதுமதியோ வாயிரவாய
வரியரவின் பலபடமோ மணசுமககுஞ் சுமமாடு. (சுக)

கலையறியும புகழ்வைகைக் கரைதிருவம பலமாக
வலையெறியும் புனலோசை யநதரதுந் துபியாகத்
தலைவனடங கணடார்க ளரவமெனுந தவமுனியுங
கொலைதவிரும புலியெனனுங குலமுனியு மாஞரோ (சுஉ)

மீனேறுங கொடிதெனனன விழிக்கேற விரைதுரகந
தானேறு வதுகணடு தருங்கலைபொற செணடேறத்
தேனேறு மலாக்கொனறைத திருமுடிமேன மணணேற
யானேறுஞ் சிவபதமு மெனக்கேற வினறைது. (சுங)

பொனனுலகத துள்ளோரும் புரநதரனுந திருமாலு
மனனுமறைக் குரியோனும வழியடிமைத தொழில்செய்ய
வனனைதனக் காளாகி யணிவைகை யடைத்தடியுண [னே.
டென்னையருட பணிகொள்ள விசைநதனையோ விறையோ

கட்டுமரைத் துணிசசீரைக் கசசையுமத திருததோளிற்
கொட்டுமுடிக தலைமீது கவித்ததொரு கூடையுமாய்ப்
பிட்டிடுகற றவமுடையாள் பின்புவருக திருக்கோல
மிட்டமுறத தொழும்படிநான் கண்டிலே னிறையோனே.

தாரூருஞ் சடைமுடியாய் தவம்பெரிது முயன்றவர்க
ணீரூரும் புகழ்வைகை நெடுங்கரைமே னின்றாரோ
சீரூருங் கனகமுடித் தென்னவனே மதுரையெனும்
பேரூரி லிருப்பவரோ பிட்டமுதிட் டருள்வாளோ. (௬௬)

பொன்மௌலித் தலைமீது புண்ணியர்மண் சுமந்தேறுங்
கோனமலியுங் கோலமறையுங் குளிர்வைகைப் போராறுங்
கன்மமெனும் பகைபோகச் சணணுதலவெம் பரியேறுந்
தென்மதுரை மூதூரு மல்லவோ சிவலோகம். (௬௭)

இன்னவகை யன்புடையா ரிரங்கினரா யிடைவைகைத்
துனனுதிரைப் பேராறுந் தொலையவடிந் ததுபின்னாத்
தென்னவனுஞ் சிவன்செயலா மெனத்தெளிந்து வாதவூர்
மன்னவர்தம் பால்வந்து வணங்கியிது கூறுவான் (௬௮)

அந்தராதம் பதியினிழிந் தருள்புனைமாத் தியர்குலத்து
வந்தருளித் தமியேற்கு மந்திரியாய் மகிழ்வெய்தி
யெந்தைவயப் பரியேறல் காட்டியெனைக் கொழியாத
பந்தமறத் திருவுள்ளம் பற்றினேன் றவத்தோனே. (௬௯)

கருமாளத் திருமேனி காட்டினனென் றுணராமற்
றிருமாலும் பரவரியான் றேவருடன் பரிமேற்றி
வருமாயச் சூழலினு லழுக்காடை யணடாதொழும்
பெருமானுக் களித்தேனென் பிழைசெய்தேன் பெரியோனே.

அப்பணிசெஞ் சடையானை யரும்பரிமே லாளாக்கு [ணடிச
மெய்ப்பொருளென் றுணராமல் வெய்யவினைப் பொருள்வே
செப்பருமித் தறுகண்மை செய்வித்தேன் சிறுமையுளே
னெப்பிழையும் பொறுத்தருளா யானறிகிற் புகுதாமல் ( )

ஆனாக மணிந்தபிரான் றுங்கமிகும் பரியேறிப்
பூநாறுஞ் சடைமேன்மண் சுமந்தபுகழ் போதாதோ
யானுனு நின்பணியே செய்தொழுக விவ்வுலகந்
தானாள வேண்டுமினி யென்றிரந்தான் றமிழ்மாறன். (௭௨)

வேறு.

வன்றிறன் மன்ன னிவ்வா றிரந்தலும வாத வூரர்
தென றிசை புரக்கு நீதித் தெனனவன றனனை நோக்கிப்
பினறிகழ் சடையோன் மன்னும பெருந்துறை நகரி லேக
வினறெனை விடுபப தேமற றிவவுல களிப்ப தென்றூர் (எரு)

தென்புலத் தலைவன ருனுஞ் சிநதையி ஞெந்து முனனே
னனபருக் கரசா வாழவி லாசையிங் குளதோ வெனறு
மெனபதத் திறைஞ்சி யையா வேண்டிய செய்க வென்று
தனபுகழ்க் கூடன மூதூா புகுந்தனன் றனை சூழ. (எச)

சற்றவத் தொழில்செய் யாத தானைமன் போன பின்ன
ரறறவர்க் கற்ற சோதி யருட்பெரு வாழவு வேண்டிக்
கொறறவாக் குறற கோலங் குறைவென நீத்து மேலா
நற்றவக கோலங் கொணடார் நமபனுக் கன்பு மிககார். ()

அத்தனை யால வாயி லண்ணலை யிறைஞ்சி யந்த
மைத்திகழ் சோலை நீடு மதுரையம் பதியை நீங்கி
வித்தகர் தம்மை யாண்ட மேனிகண் டிறைஞச வேணடும
பித்தினர் கடிதுசென்றூர் பெருந்துறை பொருந்தவெணணி.

மிடைகெட வைத்த பாத வித்தக ரூனை நோக்கி
நடையிடு மெல்லை தன்னி னன்மன விரைவுங் காற்றுந
தடைபடு கனறை நாடுங் சயிலமுந தருமபி நினறு
மடையினை யுடைக்கு நீரு மாயினர் வாத வூரர். (எஎ)

கணணுழை யாத கானும் பதிகளுங் கடிது நீங்கி [திப
யெணணறு முனிவா மேவு மெழிறபெருந் துறையி லெய்
புணணிய வினத்தர் சூழ முனபுபோ லிருந்த போதில
விணணவ ரதிபனைபொறறுள வீழந்திது தாழந்துசொலவார்.

தீண்டுதற் கரிய மாபிற சேயிழை தனத்தி னூலு
மீணடொரு மாறறி னூலு மெய்திய தழுமப போற்றி
வேணடிய வடிவ மாகி வெமபரி மேல்கொண டெம்மை
யாணடருள செய்ய வந்த வணணலே போற்றி போற்றி. ()

அண்டருக் கரியாய் போற்றி யடியவர்க் கெளியாய் போற்றி
வண்டமிழ்ப் பாண்டி நாடு வாழமண் சுமந்தாய் போற்றி
கண்டனக் கினிய மேனி காட்டியென் சென்னி மீது
முண்டகத் திருத்தாள வைத்த முத்தனே போற்றி போற்றி.

போற்றியென் றின்ன வாறு புகன்றவர் முடிமேற் செங்கை
யேற்றியங் கினிய கூறி யெழுகென வெழுந்த பின்னர்
நீற்றையும் புனைந்து ஞான நிறையருட் பார்வை நல்கி
வீற்றிருந் தன்பா கூட்டம் விளங்கினர் களங்க மில்லார். ( )

அந்தமு முதலு மில்லா ரடியவர் தம்மை நாடி
வந்துள கரும மெல்லா முடித்தன மகிழ்ச்சி கூர
நந்திகழ் வடிவங் காண வேண்டிநற் கயிலை யுள்ளார்
சிந்தனை செய்தார் வல்லே யாண்டுநாஞ் சேறல் வேண்டும். ( )

வாழ்ந்திரு மின்பின் யாமு மேகுவ மென்ன வந்து
சூழ்ந்தரு ளுருவா மன்பா தோத்திரம் பலவுஞ் செய்து
தாழ்ந்தெதி ரிறைஞ்சி யையா தரிப்பரி தென்று மண்மேல்
வீழ்ந்தயர்ந் தழுதா ரெம்மை விடுதியோ வென்று நொந்தார்.

பரிந்தழு மடியார் தம்மேற் பரமனு மன்பு கூர்ந்து
வருந்துவ தொழிமி னிந்த மணமலி குருந்த நீழற்
பொருந்திய தெய்வ பீடம் பொலிவொடு குயிற்றி மீதே
திருந்திய மறையுந் தேடு நம்பத மாகச் செய்து. (௮௪)

தாங்கரு மரந்தை நீங்கி யாமெனுந் தன்மை கண்டு
நீங்கரு மன்பி ஞலை நித்தலு நயந்தி றைஞ்சி
யீங்கருண் மனத்த ரெல்லா மமர்ந்திரு மொருநா ளிந்தத்
தீங்ககல் பொய்கை யூடு செழுந்தழல் வந்து தோன்றும், ( )

எழுந்தழல் விளைந்த போதில் யாவருந் தடத்தி னூடு
விழுந்துபின் னெய்தி நம்பால் விடுகநுங் கவற்சி யென்று [லச்
தொழுந்தவ மியற்றுந் தொண்டர் சூழ்ந்துபின் செல்ல மேல்
செழுந்திருக் கயிலை நாடிச் சென்றனர் தில்லை நாதர். (௮௬)

நீங்கரு மனப ரெல்லா நில்லுமி னெனறு கூற
வாஙகவ ரிறைஞசி யெகநா ளையநிற் காண்ப தென்று
தாஙகரு மயக்க மெய்தித தாயகன் மகவு போலப்
பூஙகழல வணஙகி நினறா போயினா மாயை வல்லார். (௮எ)

இஙகிவா நினற பினனு மினனருள் வாத வூரர்
ஙகிளை வாழ வநத தலைவாபின் சென்ற போதிற்
பொஙகிள முலையாள் பாகா புரிநதிவர் வரவு காணு
வஙகொரு கொனறை நீழ லிருநதன ரரநதை நீக்க. (௮௮)

தனபுடைக கவடு கொண்டோர் தடஙகிரி நிரநத மாலை [ன்
பொன்படைத தனைய கொனறை பொலிவுற விருநத போதி
மெனபதத திறைஞசிக கணணீர் விழவிழத் தொழுது நிறகு
மனபரைப பரிவா லைய ரருகுவைத தருளிச செய்தார். ()

அவவிய மில்லார் தஙகட கருடா முன்னு மனனுந
திவவிய தலமா மிநதச் சிறநதுள குருநத நீழ
லெவவுல கெஙகு முளளே மாயினு மிஙகு ளோர்கள்
வெவ்வினை யகறறி யாள வேணடியீண் டுறைவோ மென்றும்.

பொஙகொளிச சுழனை யூடு புலம்பிசைக குறியே யான
மஙகல சஙக மலலால் வாயநதபல் லியஙகள யாவு
மிஙகெமக காகாவோசை யடஙகிட மாத லானு
நஙகுலக கவுரி காண நடநவி லாத லானும். (௯௧)

ஒழுஙகுட னின்ன வாறிங குணர்நதுநற குருநத நீழற்
செழுநதவக் குழுவி னீயு நஙகழல் சேவை செய்தே
யெழுஙகனன் மடுவிற் காணில் யாவரு மதனிற் சென்று
விழும்பொழு துடன்வீ ழாம லிவவுழை விரைவி னீங்கி. ()

உததர கோச மஙகை யென்னுநம் மூரிற் சென்று
சிததியங கெவையு மெய்தித் தெய்விக லிங்க மேனி
வைத்தநம பதிக டமமி லிவையிவை வணஙகி லங்கே
யித்திகழ் வடிவே காண்டி காட்டுது மென நவின்றே. (௯௨)

இந்நகர் வணங்கி நீங்கி யெழுங்கழுக் குன்ற மென்னு
மந்நெடும் பதியி றைஞ்சி யாண்டுநின் றீண்டுப போந்து
பொனனினம பலத்தி லெய்திப புத்தரை வாதில் வென்ற
பின்னரெம பதமே யான பெருமபதம பெறுதி யென்றூா.

மன்னுமன் புடையார் தெய்வ வாசகம புகலு மாறும
பன்னகம புனைவோன் மேவும பதிபலவணஙகு மாறும்
பொன்னினம பலத்தி லெய்திப புத்தரை வென்று மன்றன்
றன்னருங கமல பாதஞ் சார்தலும பகர்த லுற்றும. (சுரு)

மண்சுமநதசருககம முற்றிற்று.

ஆ திருவிருததம்-நசச.

திருவம்பலச்சருக்கம்.

வரந்தர விருநதார் தமமை வாதவூ ரிறைவர் போற்றிப்
பெருநதுறை நகரி லன்றிப் பிஞுகா புலியூா மன்றிற[னத்
பொருநதுகை முதலி யெனறு புகன்றதிங கெவனோ வென
திருநதிய தவத்தாய் கேட்டி யெனறவர் செபப லுறறுர். (க)

இத்தலத திடையே கீட மெடுததுள விடததி லன்றி
வைத்துள விடத்தே யநத வேட்டுவன் வடிவங் கொள்ளும
வித்தக வுனக்கிங கன்பான் மெய்யுணர் வுரைததே மேன்மை
யொதநிடுஞ சிவாறு பூதி முத்தியம பலத்தி லுண்டாம. (உ)

இடமபடு முடம்பின் மூலத் தெழுநதநற் சுழுனை நாடி [ய்
யுடன்கிள ரொளியே யாகி யொளியிலஞ் செழுத்து மொன்று
நெடுஙகுழ லோசை யாகி நிலவுமவ் வோசை போயங
கடங்கிய விடமே யென்று மாடுமம பலம தாகும. (ங)

எண்டரும் பூத மைந்து மெய்திய நாடி மூன்று
மண்டல மூன்று மாகி மன்னிய புணர்பபி ஞலே
பிண்டமு மண்ட மாகும பிரமஞா னடைவராகக்
கண்டவர் நின்ற வாறு மிரண்டி னுங் காண லாமே. (ச)

ஆதலா லிந்த வண்டத் தறிவரும் பொருளா யென்றுந்
தீதிலா மூல நாடிற் றிகழ்சிவ லிங்க மேனி
மீதிலா மந்த நாத வெளியின்மே லொளிமன் றங்குக்
காதலான் மடவாள் காணக் கருத்துற நிருத்தஞ் செய்வேம்.

அந்தணன் னடமே தென்னி லைந்தொழி னடத்த லாகும்
பந்தம தகற்று மிந்தப் படிவமு மதுவே யாகும்
வந்துல கத்தில் யாருங் காண்பரேல் வழுவா முத்தி
தந்தரு ளிக்குந் தெய்வ தலமுமத் தலமே கண்டாய். (௬)

தாவரும் பணில நேமி தரிப்பவர் பிரம ரெனபோர்
யாவரும் புலிபாம் பென்னு மிருவரும் புரத்தி லுண்டா
மூவருந் தெய்வ மூவா யிரவரு முனிவர் தாமுந்
தேவருந் தொழுது போற்று மெல்லையத் தில்லை மூதூர். ( )

மற்றிவை தெளிவா யென்று பணிந்தெதிர் வணங்கி நிற்பார்
நெற்றியி னீறு சாத்தி நிற்றியென் றகல நில்லார்
சற்றிடஞ் சென்றார் பின்னு மிங்கிவர் தன்மை கண்டு
கற்றையஞ் சடையார் நின்று கண்ணருள் செய்து போந்து.

கண்ணெதிர் நடக்கு மாறு ஒண்டுளங் களித்து நிற்கும்
புண்ணியர் காண முன்னர் மறைந்தனர் புலியூ ரையர் [டு
துண்ணென விரக்க மெய்தித் தொழுதுகை தலைமேற் கொண்
நண்ணரு மன்பர் கூட்ட நணுகினர் வாதவூரர். (௯)

அருந்தவ மகலா நெஞ்சத் தன்பருந் தாமு மந்தத்
திருந்திய குருந்தின் கீழோர் தெய்வபீ டிகையுஞ் செய்து
வரந்தரு செய்ய பாத மலர்வகுத் திறைஞ்சி யாங்கே
யிருந்தன ரிருந்த நாளி லெய்திய தியம்ப லுற்றும். (௧௦)

வெண்பிறை முடித்த வேணி விண்ணவ ரன்பி லாத
பண்பின ரெனினுந் தம்மைப் பாடினாக் கிரங்கு மென்றே
யெண்பெறு நமச்சி வாய வாழ்கவென் றெடுத்து நாதன்
வண்பதம் புகழ்ந்து ஞான வாசகம் புகல லுற்றார். (௧௧)

சொற்பதங் கடந்து நின்ற சோதிவந் தருளே நல்கு
மற்புத வுறுதியே யென்று மதிசயங் கண்டா மென்று [ன்றுங்
மெற்பொலி சடையாய் நெஞ்சங் குழைத்ததனை யென்னை யெ
சிற்பரன் றனது பாதஞ் சென்னியின் மன்னு மென்றும்.

ஐயனே நின்னைக் காண வாசைபபட டேனு னென்று [ஞ
முய்கிலேன வாழே னென்று முனகக்கடைக கலமே யென்று
செய்யுமா றறியே னந்தோ செத்திலே னென்றும பொய்யா
பொய்யனே னினபொற பாதம புணருநா ளென்நா ளென்றும.

ஆதரித தழைகதி லிங்கே யதந்துவென் றருளா யென்றும
போதமிக குடைய பாட லிவையிவை புகனற பின்னா
மாதிரத தெவரும் போறற வருந்திரு வாதவூரை யெண்ணந
தீதறச சிறந்த வெண்பாத் திகழெழு நானகு மோதி. (கச)

இயல்புடன மொழியும பள்ளி யெழுசசி யேசறவு நெஞ்சத
தயர்வற வுரைகசு மின்னே ரனையபூங கழல்க ளென்று
முயிருணி யெனுநற செய்யுள பிராரததனை யோஙகு நீதி
வியனெடுங கூடற் பாணடி விருததமெய்த தமிழுங கூறி.()

வேறு.

மருவுந தொண்டருடன கூடி வைகிச சிலநாட் செல்ல முதற், பரமன சொல்லும படியேபின பயிலும பொய்கைத தழலகணடு, கருதுந திருவஞ செழுததோதிக காணக கினருங கனனமீது, விரவும பேரன புடையார்க ளெலலாஞ சென்று வீழந்தார்கள். (கசு)

வீழ்ந்த போதிற புலியூரர் விடைமே லேறிக்கவுரியுடன சூழ்ந்தங் கிமையோர் மலர்சிந்தித தொழவின் னிடையே தோன்றுதலு, மாழ்ந்த தடததுட் கனனமுழ்கு மன்ப ரடங்கத் துயர்நீங்கி, வாழ்ந்து வணங்கிக் கணநாத வடிவாய்த் திருமுன் வந்தார்கள். (கஎ)

துரியத் தலையிற் பயில்வாருந தொழுதங் கெழுவார் முகநாடி
யொருசற் றகலா தமர்நீங் கொழியத் தனிநா மெய்தியதுங்
கரையிற் றிரைபோய் விழவீசுங் கழுநீர் வாசங் கமழ்வாவி
யெரியிற் புகுவீ ரென்றதுவு மியாதோ வெனினிங் கிதுவாரும்

வேறு.

உத்தம னென்னுந் திருவாத வூரனை மன்னும் புலியூரிற்[கிற
புத்தரை வெல்லும் படிநாமிப் புவிமிசை வைத்தோம் யாமே
சித்த மயர்ந்தே துயர்கூருஞ் செய்திய றுமென் பதுதேர
வித்தல மீதே சிலநாளிங் கெம்முடன் வாரா திருமென்றும்.

மலமகல் பவரும் புவிமீதே மானுட வடிவந் தனையெய்திச்
சிலபக லெனினும் பயில்காலைச் சேர்தரு மலவா தனையென்
பலமலர் கமழுந் தடமீதிற் பரவரு ஞான வனலசேர்வித[றே
திலதென நீடுஞ் சடம்வேவித் திவவுட லீந்தோ மிந்நாளில.

என்று விளம்பிக் கணநாத ரெங்கணு மல்கப் புலியூரின், மன்று விளங்கப் பயில்வாரும் வானின் மறைந்தா ரவ்வெல்லைத, துன்றிய ஞானச சிவநாமச் சொற்றமிழ் வல்லார் வேறாகச், சென்றொரு கொன்றைச செழுநீழற் றிகழ விருந்தார் சிவயோகம். (உக)

அன்ப ரழற்கே புகுமாறு மையர் விடைக்கே வருமாறு, முனபு தமககா முருவெய்தி முன்னவ னற்று டொழு மாறும, பொனபொது விறகே யனபாளர் புகுவது மெல்லா மொருகாலத, தினபுறு மெயபபோ தகயோகத் தியலொடு கண டா ரெனசெய்தார். (உஉ)

செங்கை குவித்தார் விழிநீரைச சிந்தின ரெந்தாய் வந தாய்பின், னெங்க ளொளிததா யெனமாலுற றெய்தினர் பொய்கைக் கரைமீதே, கஙகை முடிததார் விடையேறிக் கண்ணுற நண்ணுந தலமோவென, றஙக ணிலததே போய் வீழ்வுற றழுதழு தநதோ வெனநொநதார. (உங)

வேறு.

அனனை நிகர்பரி ரென்னை யொழிததே யன்பாளர்
பொன்னடி பெற்றே பொய்கை யழறகே புகலாமோ
மினனுரு வத்தீர் நுமமருள கூடா வினையேனுக்
கின்ன லளித்தீ ரெஙஙு னொளிததீ ரெனநொநதார். (உச)

வேறு.

அந்நிலை தெளிந்து பொய்கை யகன்றுயர் குருந்த நீழற்
பன்னரு மறைகள் காணப் பதமலர் பறறி வீழ்ந்து
மன்னிய நிலத்தி னுள்ளார் வல்வினைப் பிறவிமாள [ணர்.
வின்னருட் சதந மெய்தா னரும்பியென் றெடுத்துச் சொன்

இத்திறங் கூறி யாங்கே புலம்பினி னிரங்கு மெல்லை
நித்தனன் றுரைத்த சீர்மை நெஞ்சினு ணினைந்து பின்ன
ரத்தலத் திறைஞ்சி யெங்கோ னருட்பெரு விடைபெற் றேகி
யுத்தர கோச மங்கை யூரினிற் சென்று புக்கார் (உசு)

சடையவர் கோயி லெய்தித் தம்மைவந் தடிமைகொண்ட
வடிவது காணா ராகி மயங்கி வெய்துயிர்த்து வீழ்ந்து
விடுதிகொ லெனனை யென்று நீத்தல் விண்ணப்ப மென்னுந்
தொடைகெழு பாட லோதக் காட்டினர் தொல்லை மேனி. ()

கன்னலை யமுதையங்கே கண்டுகொண் டிறைஞ்சிச் சின்னா
ளங்கே யிருந்து தங்கோ னருண்மொழிப் படியே சென்று
தங்கி யில்லாத தெய்வத் தலம்பல வணங்கி நீங்கிச்
சென்னிநன் னாட்டி லெய்தித் திருவிடை மருதூர்சேர்ந்தார்.

அப்பதி தொழுத பின்ன ரன்புட னாரூ ரெய்திச்
செப்பரு மலர்த்தாள் போற்றித் திகழ்திருப் புலம்ப லோதி
யெய்ப்பற விறைஞ்சி யண்ண லியம்பிய பதிக ளெல்லாந்
தப்பற வணங்கி நீங்கித் தடம்திற் புகலி சார்ந்தார். (உகூ)

குன்றென வயங்கு கோயிற் கோபுர வாயி னீங்கிச்
சென்றுயர் கபிலை யான செய்திண டிறைஞ்சு மெல்லை
மன்றிடை நடித்தபாத மலரடி பிடித்துக் கொண்டு [தார.
பின்றிகழ் சடையோன முன்னர்ப் பிடித்துபத் தருளிச்செய்

தொல்வினைப் பகைமை யுள்ளார் யாவருந் தொழுதா லிங்கு
வெல்வரப் பகையை யென்று விருப்புடன் சிலநாள் வைகி
மல்குமத் தலத்தை நீங்கி வண்கழுக் குன்றி லன்பாற்
செல்வதற் கிசைந்து தில்லைத் திசைகுறித் திறைஞ்சி யேகி.

வேறு

உத்தர நெடுந்திசையி லேகியொளி குன்று
முத்தநதி சூழுமது குன்றினை வணங்கா
வத்தல மகன்றுய ரருட்டுறையி தென்றே
மெய்த்தவர்க ளெண்ணியுறை வெண்ணெயி லடைந்தார். ()

அங்கா வணங்கியபி னன்புட னமர்ந்தே
நன்னர்வதி சென்றுநடு நாடுமுயா காடுங்
கொன்னிய மடங்கலுறை குன்றமு மிகந்தே
மன்னுமரு ணைபுரி மருங்கணைய வந்தார். (௬௩)

மாடமொடு கோபுரமு மன்னுமணி முத்தஞ்
சூடுமதி லும்பெரிய தோரண முமப்பு
நீடுகமு காடவி நெருங்கியுள தண்கா
வூடியாதல மண்டுவகை கொண்டுதொழு துய்ந்தார். (௬௪)

அன்றிருவா தேடவழ லானதொரு வெற்பாய்
நின்றவடி வோமன நிறைந்தபெரு வாழ்வோ
வென்றுமலை யண்ணலை யிறைஞ்சியரு ளொண்டே
சென்றருணை யாகிய செழும்பதி புகுந்தார் (௬௫)

வேறு

சோலையு மதிலும் பலப்பூந் தோரண மறுகுந் தெய்வ
சாலைகள் பலவு நீங்கிச் சந்நிதி மருகிற் சென்று
மாலையும் பாம்புந் திங்கண் மத்தமு முடியில் வைத்தோ
னாலய மிறைஞ்சிக் கண்டார் தம்மையன் றண்டமேனி ()

மாலுடன் பிரமன் றேவர் வந்துனக் கடிமை யென்றெண்
ணீறிடும் பொழுதி லால முண்டிருள் கண்ட போற்றி
மேவிடும் பவநோய் தீர விண்ணவா மண்ணோர் பச்சைப்
பாலுடன் கலந்துட் கொள்ளும் பனிமலை மருந்தே போற்றி.

நெடியவன் கேழ லாகி நீணில மகழ்ந்துங் காணு
வடிகளென் றலைமேல் வைத்த வருட்பெருங் கடலே போற்றி
படியிடம் புரக்கு முண்ணா முலையெனும் பச்சை மேனிக்
கொடியிடங் கொண்ட செம்பொற் குன்றமே போற்றி போற்றி

வென்றிடுங் கன்னி மேதிச் சென்னி விக்கிரமன் றன்னைக்
கொன்றதன் பாவந் தீரக் குறித்திட வருள்வாய் போற்றி
யன்றுவந் தென்னை யாளு மணியண்ணா மலையாய் போற்றி
யென்றுதம் பரிவா லேத்தி யிறைஞ்சியங் குறையுநாளில் ()

மாதர்கொண் மாத ரெல்லா மார்கழித் திங்க டன்னி
லாதிரை முன்னீ ரைந்தே யாகிய தினங்க ளெல்லா
மேதகு மனைக டோறு மழைத்திருள் விடிவ தான
போதிவர் தமமிற கூடிப புனற்றட மாடல் செய்வார். (சo)

அன்னவ ரியல்பு கண்டா ராங்கவர் புகனற தாக
மன்னிய திருவெம பாவை வாசகம் பேசிப பின்னர்க்
கன்னியர் பாடி யாடுங கவினகொளம மனைகண் டன்னார்
பன்னிய பாட லாக வமமனை பாடல் செய்தார். (சுக)

விரவுமன் புடையா ரந்த மேதகு தலத்தை நீங்கிப
பரிவுடன் கச்சி யேகாம பரந்தனிற் பரனை யேத்தித்
தெரிவருங காமக் கோட்டி சிறடி வணங்கித் தேவர்
வரநினைந திறைஞ்சுந தெய்வ வண்கழுக் குன்றிற்சென்றா.

கோட்டிதழ் கமழுங கொன்றைச் சென்னியன குலவுமன்பர்
சூட்டிய மலர்த்தாள் போற்றித துணைவநின் செய்ய மேனி
காட்டினை கலங்கா வண்ண மிக்கழுக் குன்றி லென்று [தாா.
பாட்டினைப பொழிந்துசின்னாட் பயின்றுபின் பணிந்துபோந

அத்தல முதலா நாபப ணடைந்துள தலமுங் காணு
மைத்தடங கிரியுங காவும வாவியு நதியு நீங்கிப்
பைத்தவெம பாமபொ டாடி கரியெலாம பரிக ளாக்குஞ
சித்தர்தென் றில்லைமூன்று காவத மென்னச் சென்றார். ()

வேறு.

தூமூரன் மடப்பாவையர் தோளாசையி லாளா
மாமூகரு மிட்டுண்டுயிர் வாழாதவர் தாமூந
தீமூள்கர வரன்மேலருள் செய்யாதவர் பலரும
போமூர்வழி போகாதவர் புலியூர்வழி போனார். (சரு)

செல்லுஞ்சுர மிருபாலொளி திகழ்கொன்றைகண் மலரா
வெல்லொணறிய விமையோருல கெனநின்றன வெங்கும
புலனுஞ்சிவ நாமத்தமிழ போல்வணடிசை பாடச
சொலலுமபொருள வல்லாதம கைபோனறன தோன்றி.()

தெள்ளுஞ்சிவ ஞானஞ்சிறி தில்லாதவ வேடங
கொளளுஞ்செய லெனவொணமலா குலவுங்கவி ரெல்லாம
பளளமபடா புனலபோறபுலன வழியேபயில் சிறியோ
ருள்ளநதனை யொகருநதிகழ மைகொணடொளிர் காயா. ()

பாயுங்குல நதித்திரள் பயிலுந்தொறு மசையா
வீயினகுழ வெழுதேனி னிறலசோ மலாநாக
மாயநதிகழ தாராகண மகலவான்மிளிர மதிய
மேயுமபடி கிளர்பொங்கரி னிடைநின்றன வெங்கும. (௪௮)

பககங்கிளா கமுகினறிரள பலசாமரை வீசக
கொககினறளிர கோதுமபல குயிலகாகள மூதத
தொககனபொடு விணணுதிர் சொரியுமபல பொறபூ
வொக்குமபடி மலாசிநதின வொணசணபகச சோலை. (௪௯)

நீங்காவள மிவவாறுள நீள்சூத நரநதந
தேங்காரளி முரலபாதிரி தெங்கினறிரள வகுளங
கோங்காசினி கொநதாரசெழு மநதார நெருங்கும
பூங்காவை யுகனறூர் புலியூாநனனகா கணடாா (௫௦)

சேணணுறிய மதிலும்பணி திகழகோபுர நிரையுஞ
சோணநதரு குமடங்கிளா துணைமாளிகை பலவுங
காணுநதொறு மெழில்செய்வது கண்டஞ்சலி கொண்டே
பூணுநதிரு வருளனபர் புகழநதாருண் மகிழநதாா (௫௧)

வேதநதரு மொலியுநதொழும் விண்ணோாதம தொலியுங்
கீதநதரு மொலியுங்கிளா முழவங்களி னொலியும
போதநதரு சிவஞானிகள புகலாகம வொலியு
மோதுநதமி ழொலியுங்கட லொலிசெய்தன புலியூர். (௫௨)

நிரையொன்றிய மணிமாளிகை நெடுவீதிக ளகலா
வரையொன்றிய வுயர்கோபுர மணிவாயில் புகுநதே
யுரையொன்றிய சிவஞான முறைக்குஞ்சிவ னனூற்
கரைகண்டவர் மணிமன்றெதிர் கண்டாரருள் கொண்டார். ()

பொனனூர்பொது நின்றாடிய புனிதன்றனை முடிமே
லநநாளடி வைக்கும்பர னாகும்படி கணடார்
மன்னாவுயி ரன்னாய்மணி மன்றாசர னென்றே
சொன்னார்பல காலன்பொடு தொழுதாமிக வழுதார். (ருச)

விண்டேயிரு கண்ணீர்விழ வீழ்ந்தின்னடி முடிமேற்
கொணடேபி னெழுநதனபொடு குறையாவரு ணிறையா
வண்டோகுழ லுமைபங்கனை வணடிலலையு ளினனே
கணடேனென நறபாடல கருததார வுரைநதார். (ருரு)

குன்றாவருண் மூலநதிகழ் குறியாகிய சுடரு
மன்றாகிய வெளியூடு மகிழநதாடிய வொளியு
மொன்றாகிய வநுபூதியி லுறநாசெய லறஞர்
நின்றாரசை வில்லாவொரு நிலையோவிய மானா. (ருசா)

மைகால்குழ லுமைபங்கினை வழிபாடு மறநதே
கைகாலசை விலவாயின கணணுஞ்சிறி திமையா
செய்காரிய மெனவேவிது தெருளாமரு ளனனு
மெய்காவலர் மணிமன்றை விடபபோமினி யென்றார். (ருஎ)

வேறு.

பூண்டருள் கொண்ட காவல் புரிபவ ருரைத்தல் கேளாத
தாண்டவ நிகழ்ஞானத தன்மையின் றனமை நாடிக்
காண்டரு துரியா தீதக் கழிபரத தொளியின் மூழ்கி
நீண்டதோர் தமப மாகி நின்றனர் நெடிது போது. (ருஅ)

போமெனப் போகா ரொனறும புகல்கிலர் பித்தங் கொண்டா
ராமெனக் காவ லாள ரஞ்சிநின் றிரஙகு மெல்லைச்
சாமுடற குயிர்வந தெய்தும் தன்மைபோற் குவிநத கஞ்சத
தேமலர்க் கரமேல் கொண்டு சிவசிவ போற்றி யென்றார். ()

முன்னவன் செம்பொன் மன்றை மும்முறை வலங்கொண்
தனனிக ரில்லா மூலத் தலைவனை வணங்கிப பின்ன [டங்குத்
ரனையம பிகைதன பாத மன்புட னிறைஞசி யாதப [து.
பொனனவிர கோயின் மேல்பாற் புலீசசரஞ சென்று சோர

வரந்தர விருந்த நாதன் மலரடி வணங்கி நாகேச்
சரந்தனி லிருந்த வண்ண றனபத மிறைஞசி நீங்கித்
திருந்திய மஙறயோா வாழுந தில்லையம பலஞசூழ் வீதி
பொருந்துழி யமாத மான வாசகம புகல லுறறாா. (சுக)

ஆடுமிக குலாநற றிலலை யாணடவன றனைகணெொண் டென
பாடலைப புகன்று கோயி லிரு வகைப பதிகங கூறி [னும்
காடுமச சிவபு ராண மொழிந்தநல் லகவன மூன்று
நீடுமெய்த தமிழு மனபா லோதினா நீதி மிககார. (சுஉ)

கைவளை சிலமபச் செமபொற கிண்கிணி கறங்கச் சூழ்ந்து
மைவளா குழன்மேல் வணடு மருணடிசை திரணடு பாட
மெய்வியா வரும்ப வெமபோா விழிககயல் புரட்டி ஞாஙக
ரிவ்வகை நினறு சுண்ண மிடித்தனர் மடநதை நல்லார். ()

அததிரு வனையாா பாடல் கேட்டவ ரிசைதத தாக
மெய்ததமி ழதனு னனகு மிகுதிருச சுண்ண மோதி
மைததிகழ் காவி னூடு வருதலு மாஙகே டெபாயத
றத்தமின முயலுங் காதற சிறுமியர் தமமைக் கண்டார். ()

கண்டபின வறிது கூறுங கட்டுரை சிறிது மறறெ
மணடனை யுரைமி னீரெனா றவரவ ருரைதத தாக [க்கம
வெண்டரு திருத்தெள் ளேணந் திருவுநதி யெழிறறோ ணோ
பண்டிகழ திருப்பூ வல்லிப பாடல்பொன னூசல்சொன்னார்.

ஆஙகொரு சிறுமி தனசீ ரனனையை நோக்கிக் கூறுந
தாஙகிசை மொழியே யாகத் தகுமவை யீரைநதோதி
ஞாங்கரின் முரலுந தும்பி தனனையு நயந்து நாதன்
பூஙகழல் வழுத்துகென்று புனிதர்கோத தும்பி சொன்னார்.

பொங்கரி னிடையே வாழும பொறபிளங குயிலே கூவி
யிஙகழை யெம்பிரானை யெனபதுங கிளியை நோக்கித [ந
திஙகளஞ் சடையான் பாதஞ் செபபெனத தசாஙக மென்னு
தஙகிசைத் தமிழுஞ் சொனனா தநிக ரொருவ ரிலலார ()

மண்ணிடைத் தமமை யாண்ட வடிவினை யனறிமறறோ
ரண்ணலைக் கடவு ளெனபாரக ளுசுதும வினையே மெனறும
பண்ணுறச் சிறநத பாடல பகர்நதுநற் பன்ன சாலை [கார.
யொணணகர்ப புறமபு செய்தாங கிருநதன ருண்மை மிக்

பரம்பரப பொருளா மிநதப பைநதமி ழோதி வையம
பெருமபிறப பகல வநது பிறநதவா செய்தி யெல்லா
மிருநதநற றெருதி தோறு மியமபிநன மகிழ்சசி யெய்தி
யருமபுகழத தில்லை யுளளா ரியாவரு மதிச யித்தார். (கூக)

தததுவ முடிவி லாடுந தாண்டவந தம்முட் கணடு
நித்தனுஞ் செனறு மனறி னிமலனை யன்பா லேத்தி
யித்திற மையர் தில்லை யெல்லையி லிருநதா ரிபபாற
புத்தரை வாதில் வெனற புகழினை யுரைததல் செய்வாம. ()

திருவமபலசசருககம முறறிறறு.

ஆ திருவிருத்தம-சுகச.

புத்தரைவாதில்வென்றசருக்கம்.

தாழுநீடு வேணியணணல ருள்விடாவொர மாதவ
ருழினால வணமையுண்மை யாயுநேய நெஞசினன்
சோழநாடு கண்டுதில்லை தொழுதுபினபு பழுதிலா
வீழநாடு தன்னைநாட வெணணியஙகு நணணினன். (க)

நண்ணுமாதி மாதவ னலஙகொளீழ நாடனு
மண்ணனறு னிருநதவூ ரடைநதுசே ரிடநதொறு
மெண்ணிலாத காலமவாழி தில்லைமன்ற மென்றுகூ
ருண்ணிலாவு மன்பினு லுரைக்கவே தொடங்கினன் (உ)

சென்றுசேரி டங்தொறுஞ் சிறந்தசெம்பொன் மபல
மென்றுகூறி வைகுநாளி னீழநாடன் முன்புபோய்
நன்றிலாத மூகர்தா நயந்திறைஞ்சி மன்னகே
ளொன்றியா முரைத்துமென் றுவந்திவ்வாறு கூறினர் (௩)

ஓறுகமில்க ருத்தானு மொருந்தனிந நகர்க்குளா
னற்கலனை க்குமாலை நாளுமுண்ப தையமே
நிறகினும் ருககினு நிலாவுசெம்பொன் மன்றெனுஞ்
சொறகிளாந்து ரைக்குமென்று சொல்லிமுன வணங்கினர்.()

வேறு

இன்றிங் கவனைக் கொணாவீரென் றிசைத்தா னிருப
னுங்கவருஞ், சென்றன் புடையாய் வருகவுனை யழைத்தான்
றிறமன னவனென்ன,நன்றென் பதுவுந் தீதுமின்றி நாளு
ம பலிபெற றுணடிதொழிந, தொன்றுங் கருதா ரொடுங்க
ரும முளதோ வேந்தற கெனவுரைத்தான். (௫)

ஊரிற பலிகொண டுண்கினுமற் றொன்றுங் கருய லில்
லெனினும், பாரிற பயில்வா ருயிர்புரத்தல பரமா நிருபாக்கா
தலினால, வேரிற கமழ்தா ரெம்மரசன றன்பால வருதல்
வேண்டுமெனச், சீரிற றிகழ்வேற றூதருடன் சென்று
னென்றுந் தீமையிலான். (௬)

மூந்தும பிடக மூன றுணாந்து செயிர்நான கொழிந்து
முதுசீல, மைந்தும புனைந்து பார்மீதே யாறைந் தடக்கு
மியல்புடையோன, கந்தங் கெடுதன முத்தியெனக் காட்டுங்
குரவ னுடனிருபபச, சந்தஞ் சிறந்த புயநிருப னிருந்தான
ருனை புடைசூழ. (௭)

உடுக்குந் தனிவெண் கோவணமு மொளிர்பொக் கண
மு மாத்திரையு, மெடுக்குஞ் சதங்கை நெடுமபிரமபு மிலகுந்
திலதத் திருமுகமு, மடுக்குஞ் சிறுபுன முறுவலுநின் றசை
யுஞ் சடையுங் கண்டரசன், றிடுக்கங் கொளவந் தருகாக
விருந்தான் றிருவம பலமென்று. (௮)

இருக்குந தலைவன் றனைநோக்கி யிபபோ திருவம பல
மென்றிங், குரைககுந தகைமை யெவன்கொலென வுலகாள்
பவனுக் கவனுரைபபான, பெருக்கும புகழாற் றிகழுவள
வன் பிரியா விருகட் பேரருளாற், புரக்குந திருநாட் டறந
தழைக்கும் புலியூ ரெனப தொனறுளதால். (௯)

அநதப பதிமுன் றில்லைவன மஃதே புவன மனைததி
னுககு, முநதக கிளருந தெய்வதல மதனுள மூல தானமதா,
மிநதப புவிககு நாபபணென விலஙகும பொதுவா மிடமத
னிற, சநதத தனததா ளுமைகாணத தலைவன றிருததாண
டவம்புரியும். (௧0)

மன்னுந திறலான் மனுமைநதன் வடிவிற றெழுநோய
மாற்றிநெடும, பொன்னங கிரிபோ லுருநல்கும புனிதத
தடமுண் டதின்மூழகி, முனனம புலிமேற றவமொனறு
முயலா தவரு மைநதுதொழி, லெனனுந திருததாண டவ
மபுரிதல் கண்டா லுலகி லினிபபிறவார். (௧௧)

நண்ணும பிறவி யொழித்துயிர்க்கு நலஞசேர் முததி
கொடுப்பதறகிங, கெண்ணுஞ சமயக கடவுளரில் யானே
வல்ல னெனப பதமேல், வண்ணந திகழபொற கழலணிநது
மதுகைக் கொடியுங கடியருட், பெண்ணம பிகைகண
காணநடஞ் செய்வானநதப பெருநதருககால் (௧௨)

தேக்குஞ சடில முடிக்கட வுளிருதாள் கருதாத தீபன
மும, வாக்குஞ செயலுங கொடியோரு மொருகாற் பொன்
னம பலமெனனி, லாக்கந தருமஞ செழுத்திருபத் தோரா
யிரத்தோ டறுநூறு, நாக்கொண் டுரைக்கு மதற்குநிக ரென்
றுன் குன்று நறபுகழான. (௧௩)

நீறுந திருவஞ் செழுத்துமிலா நிருபா திருவம பல
மென்று, கூறும பொருளிங கிதுவாகு மென்றுன் குன்று
மெனுங்குணததான், றேறும பிடக மூன்றுமுறை செய்யுந
தலைவ னல்லாது, வேறுங கடவு ளொன்றுளதோ வென்றே
புத்தன் வெகுண்டுரைப்பான். (௧௪)

சென்றே தில்லை யெனும்பதியிற் சேர்வேன் வாது செய் தவன்று, னினறே நடிக்குங் கழலிடு நீடுங் கொடியு மீங்கறு பபே, னுனறே கடவுள் புததனென வுலகோ ரறிய வுரைத் தநத, மன்றே போதி நிழறபெருமான் பள்ளி யென்ன வழ ஙகுவிபபேன். (கரு)

இநதக் கருமங் தினமூன்றில் யானே முடிப்ப னென வெழுநது, சநதச சிவிகை மேறகொணடு தனருள் வணங குங கணஞசூழ, நநதிக் கிளருந திரைக்கடலு நாடுங காடு மகன்றேகிப, புநதித துயரங கொணடொல்லை சென்றான புததன புலியூரில. (கசா)

வேறு.

மனனனுந தனது செலவ மகட்குள மூமைக நீஙகப்
பொன்னினம பலததி லேக வெனபது பொருநத வுனனித்
தனனெடுந தானை சூழத தனிபபெருஞ சிவிகை யேறிச
சென்னிநன ஞடு சோநது தில்லையி னெல்லை புக்கான.(கஎ)

இங்கிவன் செல்லு முனன ரெய்திய புதத னங்கிச, செ ஙகரன றிலலை யெல்லைச சிவிகையி னிழிநது சென்று, பொ ஙகுதண புனல்சோ சென்னிப புலிசசா வரனபொற கோ யிற், றஙகுசெங கனக சாலந தயங்குமண் டபத்தி லானுன்.

ஆங்கவ னிருபபச சென்ற வரசனு மிறைஞசி யேத்தி
யோங்கிய மகிழ்ச்சி யெயதி யமாநதுழி யுரக ராசி
தாங்கிய சடிலன் கோயி றனனிலுட் கருமஞ் செயவோ
ரீங்கிவர் வரவு கண்டே யாவரு மொருஙகு சோநதார். (கஅ)

வேறு.

தததமன னொநதுகன றுனென வெகுண்டே
சித்தமயா வெய்தும்வகை சினமொழிகள் கூறு
வததனுறை தில்லைநக ரெல்லையை யகனறே.
புத்தகடி தேகிது பொறுமென வுரைததார். (உ0)

தார்வளவன் முன்னருயர் தாக்கவுரை கொண்டே
நீர்பரவு சைவநிலை யன்றென மறுத்தே
சீமருவு புத்தனுயர் தெய்வமென விப்போ
தோபெற நிறுத்தியல தேகுவதி லென்றான. (உக)

புத்தகுரு வின்னன புகன்றபி னெவாக்கு
மித்திற முரைக்குவ மெனக்கடி தகன்றே
மெய்த்தவர்கள் வேதமுத லோர்பரி கலத்தோர்
தத்தமனை தோறுமிது சாற்றினர்க ளன்றோ. (உஉ)

புண்ணுழையும் வேனிகர் புகன்றமொழி கேளா
வண்ணலுறை கோயிலிடை யாவரு மடைந்தே
வண்ணமணி மண்டபம தெய்திவரு புத்த
னெண்ணமது கேட்குவ மெனக்கடிது சென்றா (உங)

தெய்வநர ரானவர்கள் செல்லவெதிர் வாரா
மெய்யுணர்வில் புத்தனை வெகுண்டுபல சொல்லா
வுய்வதறி யாதவொரு நீபயமி லாதே
யிவ்வகை யிருந்தமதி யாமையெது வென்றா. (உச)

அங்கமறை யாகம புராணமவை யாலே
நுங்கடவு ளேகடவு ளென்றுநுவல் வீரே
லெங்கடவு ளேகடவு ளென்றுநவில் வேனியா
னிங்கெனெதிர் கூறுமென வேயவ னுரைத்தான. (உரு)

போற்றுமறை யந்தணர்கள் புத்தனை வெகுண்டே
தோற்றனை யெனக்கலைஞர் சொல்லவுனை வெல்வோ
மாற்றமினி யுனனுட னுரைக்குமது மற்றோ
சேற்றினெதிர் கலலெறிதல் செயவதல துண்டோ. (உசா)

நன்றிதரு வாருமொரு ஞானிகுரை செய்தா
னின்றதன வெகுடசியை நிறுத்தல்கட னுமா
லின்றிழியு நின்னுட னிகழ்ச்சியெனி னுஞசீ
ரொன்றுமிலை யானவுனை யோருரையில் வெல்வேம. ()

மிக்கதிறன் மன்னவரு மெய்யுணர்வி னோருந
தொக்கசபை முன்னர்நம தாக்கவுரை சொன்னுற
றக்கதென லாமிது தகாததிது வென்று
லெக்கலக முமமிலே யிதேகருமம மாமால். (உஅ)

உத்தர முரைக்கவறி யாதுபுலி யூரா
புத்தனை முனிந்தனா புடைத்தனாக ளென்றே
யித்தல முரைத்துவிடு மென றுவள வன்பான
மெய்த்தவா விரிதெழுது மோலையை விடுத்தார். (உகூ)

அந்தணா பெருந்தவ ருங்கலை யுணாந்தோர்
வந்தணுகு நாளைமணி மன்றுதொழ வென்றே
புந்திமகி ழோலைபல போக்கியபின வெய்யோன
முந்துற வொளித்தனன முனைத்தன னிராவோன. (௩௦)

வேறு

துங்கவா னென்னு மாதின சுடாநுதற றிலக மென
னக், கங்குலா மடந்தை பாக்குங கவின்கொள கண்ணாடி
யென்னச, சங்கவாா குழையாக கிடட தரளவெண கவிகை
யென்னத, திங்களமா கடவு டோனறச சிறந்தது ஞால
மெல்லாம (௩க)

இன்றொரு தினமுந தோா விங்கிரு நாளை யாங்க
ளுன்றன துயர்ச்சி யினமை காட்டுவ முலகிற கென்று
நனறிகொண மனையிற சென்றே யாருநல லுணவு மாநதி
யனறிருண மேன்மை யாள ருநதுயில் பயிலுங காலே. ()

அழகுற மனறி லாடு மையாகைப பிரம்பு தாங்கித
தழைசடை முடியு மேனி சாததிய நீறு மாகி
விழைதரு வடிவங கொண்டு வெளிபபடக் கனவில் வெய்யோ
னெழுவதன் முனன ரெய்தி யாவாக்கு மிதுபு கன்றார். ()

வருந்தவ தொழிமி னமமூ ரெல்லையின் வைகி யன்பா
ரிருநதனன வாத வூர னிவ்வுரை கேட்ட போதே
பொருந்திய தர்க்க நூலாற புத்தரை வெல்வா னின்னே
யருந்தவ முடைய நீர்போ யழைத்திடு மவனை யென்றார். ()

கண்டனர் கனவு தன்னில் விழித்தனர் கனக மன்றி
லொண்டொடி பாக னன்பா லுரைத்தது கருத்தி லாய்ந்து
கொண்டனர் மகிழ்ச்சிசெங்கைகுவித்தனர் முடியிற்கோயின்
மண்டப மிசையே யெல்லா மாந்தரும வந்து தொக்கார். ()

புல்லறி வுடைய புத்தன புகன்றதற் கிரங்கிப பின்ன
ரெல்லையில் கருணை யானவந திருங்கன வதனி லெய்திச
சொல்லிய மொழியி னாலே சோதிகொண் முகத்த ராகி
வல்லிருட் கொடுங்கி வெயயோன வரவிரி யமல மொத்தார்.

தெய்விக மான மன்றிற திருநடம புரியு நாதன்
றைவரு நீறுஞ் செய்ய சடையுந்ற பிரமபு மாக
மைவிரி கங்குற் காலை வந்துநன் மகிழ்ச்சி யெய்த
விவ்வகை மொழிந்தா ரெனறே யாவருங் கனவு சொன்னார்.

அத்தனை மன்று ளாடு மையனை வியந்து கூறித்
தத்தமி லன்பு கூர்ந்து தனித்துளம் வருத்த நீங்கி
மெய்த்தவ வாத வூரா மேவிடத் தணுகு வோமென்
றுத்தம பன்ன சாலை யொல்லையிற குறுகி னாகள். (ௌஅ)

கூடினர் பன்ன சாலை கூரருட் குன்றை யன்பா
லுடினர் நயந்து கண்டார் நளினவா சனத்தி னெய்திப்
பீடின திருந்த யோகம பெயர்ந்தனர் வியந்து மனறி
லாடின ருரைத்த வெல்லா மாங்கவர்க் கியம்பி னார்கள். ()

வேறு.

அந்தமொழி யன்பினர் செவிபபுல னிலங்குதலு மன்றிறை பணித்த துணரா, வந்தவரு டன்கடிது சென்றுதிரு மன்றனை வணங்கியருள் பெற்று மயலாஞ், சிந்தைய திருந்தமணி மண்டபம தெய்தியவா தீயமுக நாடி விடரே, நந்துமென வேயெழினி கொண்டுமறை வித்தெதி திருந்தனர் கலைத்தொ ழிலைமேல். (௪0)

மன்னுமறை யந்தணர் புராணிக ரருங்கலைகள் வல்லவர் நல் லோர்க ளுடனே, சென்னிவள வன்கடிது வந்துதிரு மன்றனெதிர சென்றுதொழு தங்க ணகலா, மின்னுமணி மண்டபம தெய்தியரு ளன்பரை வியந்தடி வணங்கி யருகா, நன்னரணை யின்புற மிருந்தனன் விரிந்தகலை நாணிறைவு கொண்ட மதிபோல். (சக)

ஈழவள நாடனு மெழுந்தடி பணிந்துதிறை யிட்டகு றை நல்கி யிறைவா, வாழிமிக வாழியென நின்றபொழு தங் கவனை மன்னர்பெரு மானு மகிழா, வேழமிவை நல்லவிலை யிலையிம மணிகளென வியந்தரு கிருந்தி யெவருங், சூழு மவை தங்குமுழி யங்கய விருந்தனர்கள் சூழ்ந்துகரி சொல் லு மயமலார. (சஉ)

தில்லைநக ரந்தணர் தபோதனர் சிறந்திவர் திருந்துழி விரிந்த சிவநூல, வல்லவ ரிழிந்தகுண புத்தனுடன வாது செயு மன்னுசபை காண வருவோர், தொல்லைமறை தந்த வன முகுந்தனமுனி வோரெழுவர் சூழுமிரு நான்கு திசை மே, லெல்லையி லிருப்பவ ருருந்தவர்கள் வினைசைய ரிராப பக விலங்கு கதிரோர. (சங)

வேறு.

தனபெருந் தானை சூழ விருந்தநதண் பொன்னணி நாடன
றென்பெருந் துறைசூழ நாடன் றிருவடி வணங்கி நின்று
நின்பரஞ் சைவ ஞான நிலைமையை நிறுத்தல் பின்ன
ரென்பரம புத்தர் தம்மை யிங்குயிர் செகுப்ப தென்றான. ()

வளவனிவ் வகையிற் கூற வந்தபொய்ப் புத்த ரெல்லா
முளமயர் வெய்த வாத வூரருண மகிழ்ச்சி யெய்திக்
களவுரை பகர்வோய் வந்த காரண முரைநீ யெனனக்
கிளர்செவி நுழைவேலென்னக்கேட்டவனிதனைச்சொல்வான்

மனனுமெங் கடவு ளல்லான மற்றிலை கடவு ளென்றே
யிந்நெடும பதியி லெய்தி யியம்பியிங் கெவருங் காணப்
பொன்னிணம் பலத்தே யெங்கள் புத்தரை வைத்தல் வேண்டி
யென்னல்வந் திருந்தே னிங்கு வேறிலை நினைத்த தென்றான.

என்றலும் வாத வூரெம் மிறைவாபுன் முறுவ லெய்தி
மூன்றவ மொனறு மில்லாய் முயலிப மாவ துண்டோ
நன்றது நிறக வுனற னறபெருங கடவு டானுஞ
சென்றவ னடியிற சேருஞ செய்தியுங கூறு கென்றார்.

அண்ணலா ருரைதத போதி லாஙகவன் வெகுட்சி யெய்தி
கண்ணிலா தவற்கு வெய்யோன கதிரொளி காட்ட லாமே
நண்ணலா வெஙக ளுத னறபுக ழுரைக்கி னனறு
வெண்ணிலா யிரஙகள வேணடு மென்றுபி னிதுபு கன்றான

அறநதிகழ பிடக நனனூ லோதியன் புடைய னுகிப
பிறஙகுபல யோனி தோறும பிறநதுயிாக குறுதி செயது
மறநதரு கோற லாதி நாலவகை யொழிதது மேன்மை
சிறநதுள போதி நீழற சோவனெம மிறைவ னுவான. (௪௯)

மேவிய கருவிற சேரு முருவம்வே தனைகு றிப்புப
பாவனை யுடனவிஞ ஞானம பஞசகந தஙகள கூடி
யோவில்பல் லுணாவுணடாகி யொழிவது பிறவித துனப
மாவது பொனறக் கேடா யழிவது முததி யெனறான. (௫௰)

வாதவூ ரணண லாரும வணபுனற பொனனி நாடன
றீதிலா முகததி னூடு சிறநதருட பாாவை நலகிப
பேதையா யறிமால கொணடு பிததுரை பகரும புததற
கேதியா மின்று சொல்வ தெனறுபின னிதுபு கன்றார். (௫௧)

தருமமுண் டென்று நனனூல் சாற்றினன றலைவனென்பை
மருவிய வுணர்வுண் டாகி மறைநதிடுங கணததி னென்பை
பொருளுட னுரைநீ தேடிப புகலுமுன னுணர்வு போனு
விருடரு நின்னூல சொல்வ தெபபடி யியமபல் வேண்டும.

ஆதலா லற நூ லென்ப துணக்கிலை யுயிர்கட் காகப
பேதமாம் யோனி தோறும பிறந்தன னிறைவ னென்றாய்
தீதுசே ரொருவர் மாலைத் தீர்க்கவந் தவர்க டாமும
போதமால் கொள்ளி னம்மால் போவதங குள்ள தாமோ. ()

கொல்வது கருதானெங்கள் கோவென வுரைததாய் முன்னம
பல்வகை யோனி தோறும பார்மிசைப் பிறக்கு நாளில்
வெல்புலி நரியே யாகி வெம்பசி யுறறுன மறறுப
புல்லொடு தழையோ தின்பா னினபெரும போதி நாதன்.()

கரவெனு முன்ற ஹூ லிற கநதமைந துடனே கூடி
யுருவமு மழியு மெனறு யுன்னிறைக குருவ மெஙகே
விரவிய யோனி தோறு முயிரககருள செய்ய வேணடி
மருவொரு வடிவங கொணடா னெனபதே மதியி லாதாய்.

காரண வுயிரிற கூடுங காரிய வுருவின றேனுன
சீரணி போதி நீழற சேரிறைக குருவ மில்லை
பூரண ஞான மில்லாய பொனறுகை முதத் யெனனும்
பேருண விமலா வுனறன பிடகநூல யாவர் சொனனர். ()

இருபதிற றொருவ ராக வெணணுமுன் புதத ரெல்லாம்
வருவது சிறநத தாயா வயிறறினைப பீறி யெனபை
பரிவொடு சுமநது பெறறு ருயிர்கெடப பழுது செய்தே
யருநர கததில வீழு மவாகளோ கடவு ளாவார். (௫எ)

கரவுடைப பூத நான்கின கலபபினிற பேத மல்லா
துருவினுக குயிரவே றிலலை யெனபைநின் பொய்மை நூலி
விரவினிற றுயிலுங காலுன முகததினி லேறிப போகு
மரவினைப பூத பேத மறிநததோ வறிவி லாதாய. (௫அ)

உருவமு முயிருங கூடு முணாவுனக கிலலை யிநத
வுருவமிங கிறநத காலை யுயிர்கடி தகன்று போகு
முருவமு முயிருங் கூடிப பிறக்குமே லிதனு லுன்ற
னுருவமு முயிரும வேறு மென்றுரை யுனறன் வாயால். ()

வானமு மில்லை வானத தோசையு மிலலை வான
மானதில் வழக்க தாமென் றாற்றுவை யுன்ற ஹூலிற்
கானிலம புனறீ நான்குங் கலபபதற் கிடம தாகு
நீகவி லோசை வானி னிகழ்நதுள செய்தி யெனபாய். (௬0)

என்றனும் வாத வூரெம மிறைவர்புன் முறுவ லெய்தி
மூன்றவ மொனறு மில்லாய் முயலிப மாவ துண்டோ
நன்றது நிற்க வுன்ற னறபெருங கடவு டானுஞ
சென்றவ னடியிற் சேருஞ செய்தியுங கூறு கென்றார். ()

அணணலா ருரைதத போதி லாஙகவன் வெகுட்சி யெய்திக்
கண்ணிலா தவற்கு வெய்யோன கதிரொளி காடட லாமோ
நண்ணலா வெஙக ளாத னற்புக ழுரைக்கி னனஞ
வெண்ணிலா யிரஙகள வேணடு மென்றுபி னிதுபு கன்றான.

அறநதிகழ பிடக நனனூ லோதியன் புடைய னாகிப
பிறஙகுபல யோனி தோறும பிறநதுயிாக குறுதி செய்து
மறநதரு கோற லாதி நால்வகை யொழிதது மேன்மை
சிறநதுள போதி நீழற சேர்வனெம மிறைவ னவான. (சக)

மேவிய கருவிற சேரு முருவம்வே தனைகு றிப்புப
பாவனை யுடனவிஞ ஞானம பஞசகந தஙகள் கூடி
யோவில்பல் லுணாவுணடாகி யொழிவது பிறவித துனப
மாவது பொனறக் கேடா யழிவது முததி யெனறான. (ருo)

வாதவூ ரண்ண லாருமு வணபுனற பொனனி நாடன
றீதிலா முகததி னூடு சிறநதருட பாாவை நலகிப்
பேதையா யறிமால் கொணடு பிததுரை பகருமு புததற
கேதியா மின்று சொலவ தெனறுபின் னிதுபு கன்றார். (ருக)

தருமமுண் டென்று நனனூல் சாற்றினன றலைவ னென்பை
மருவிய வுணர்வுண் டாகி மறைநதிடுங கணததி னெனபை
பொருளுட னுரைநீ தேடிப புகலுமுன னுணர்வு போனு
விருடரு நின்னூல் சொல்வ தெபபடி யியமபல் வேணடும.

ஆதலா லறநூ லென்ப துணக்கிலை யுயிர்கட் காகப
பேதமாம் யோனி தோறும பிறந்தன னிறைவ னென்றாய்
தீதுசே ரொருவர் மாலைத் தீர்க்கவந் தவர்க டாமும
பேர்தமால் கொள்ளி னம்மால் போவதங குள்ள தாமோ. ()

கொல்வது கருதானெங்கள் கோவென வுரைத்தாய் முன்னம
பல்வகை யோனி தோறும பார்மிசைப பிறக்கு நாளில்
வெல்புலி நரியே யாகி வெம்பசி யுற்றுன் மற்றுப
புல்லொடு தழையோ தின்பா னின்பெரும போதி நாதன்.()

கரவெனு முன்ற னூலிற கநதமைந துடனே கூடி
யுருவமு மழியு மென்று யுன்னிறைக குருவ மெஙகே
விரவிய யோனி தோறு முயிர்க்கருள செய்ய வேண்டி
மருவொரு வடிவங கொணடா னென்பதே மதியி லாதாய்.

காரண வுயிரற கூடுங காரிய வுருவின றேனுன
சீரணி போதி நீழற சேரிறைக் குருவ மில்லை
பூரண ஞான மில்லாய் பொனறுகை முததி யெனனும்
பேருணா வி லா வுனறன பிடகநூல் யாவர் சொனனார். ()

இருபதிற றொருவ ராக வெணணுமுன் புதத ரெல்லாம்
வருவது சிறநத தாயர் வயிற்றினைப பீறி யெனபை
பரிவொடு சுமநது பெறறு ருயிர்கெடப பழுது செய்தே
யருநர கததில வீழு மவாகளோ கடவு ளாவார். (நிஎ)

கரவுடைப பூத நான்கின கலபபினிற பேத மல்லா
துருவினுக குயிரவே றில்லை யென்பைநின் பொய்மை நூலி
லிரவினிற றுயிலுங காலுன முகததினி லேறிப் போகு
மரவினைப பூத பேத மறிநததோ வறிவி லாதாய. (நிஅ)

உருவமு முயிருங கூடி முணர்வுனக் கில்லை யிநத
வுருவமிங் கிறநத காலை யுயிர்கடி தகன்று போகு
முருவமு முயிருங கூடிப பிறக்குமே விதனு லுன்ற
னுருவமு முயிரும வேறு மென்றுரை யுனறன் வாயால். ()

வானமு மில்லை வானத் தோசையு மில்லை வான
மானதில் வழககு தாமென் றற்றுவை யுன்ற னூலிற்
கானிலம புனறீ நான்குங் கலப்பதற் கிடம தாகு
நீள்வி லோசை வானி னிகழ்நதுள செய்தி யென்பாய். (கூ0)

இடமிகுந் திசைதா னென்ப தில்வழக் கென்னு நீயே
வடநெடுந் திசையிற் போதி மரமென வணக்கஞ் செய்வை
புடவியி லறிவி லாரும பித்தரும் பொய்மமை யோரு
முடனிக மவையிற் கூறி னெக்குநீ யுரைப்ப வெல்லாம. ()

மரமுயி ரல்ல வென்பை மன்னுமைம் பூத மான
வுருவினர்போல நனனீ ருணவினுற் கிளைகொண்டோஙகுஞ
சருகெழு முணவின் ருயி னுதலாற் சனன பேதத்
தருவினை யருதந் வெஙகோ னுருயிர்க் கமைதத தென்பாய்.

வன்பெரும பழுது கோறன் மண்மிசைப பிறர் செகுத்த
புன்புலாறின்னனன்றென் றுரைபபைநினபொய்மமைநூலிற்
றின்பையென் றுனககு நல்லூ னுடலுயிர் செகுத்தே யூட்டி
யுனபசி தணித்தார பாவ மெயதுவ துனக்கு நனறே. (கூங)

காரண நிறக வென்றுங காரியங கெடுதல் வீடென்
ருரணம் பரவு மெஙகோ னுகமம் புகல்வார் சொல்வார்
போரணங் குயிருஞ சேரப பொனறுதன் முததி யென்று
பேரணங குற்ற நீயே பிறிவறி யாது சொன்னுய். (கூச)

அழிந்திடி னைநது கநத முததியென் றுரைத்தா யைநது
மழிநதிடின முததி பெறறு ராரென வினவுங காலை
யழிநதிடு மைநதி னுணடா முணாவென வுரைக்கி னைநது
மழிநதன விலையா முத்தி யாவது மில்லை யென்றுர். (கூரு)

வேறு.

பொங்கு புகழ் மஙகியுள புத்தனும் வெகுண்டே
யெஙகடவு ளேதுபெறு முததியிலை யென்றீ
ருஙகடவுள யாதுமது முததியெது வெனனத்
தஙகுசிவ ஞானமுணர் சைவரிது சொல்வார். (கூகூ)

ஆலமணி நீழலி லிருநதற முரைக்குங
கோலமது கண்டுபலர் கும்பிட நடிப்பான்
மேலணியு நீறனுமை கூறனருண் மேவுஞ்
சீலனவ னற்பெருமை செப்பவெளி தாமோ. (கூஎ)

தில்லைமணி மன்றிலுறை திங்களணி யெங்கோ
னெல்லையுள னேமொழிய வென்றருள் புரிந்தே
சொல்லுமள விற்பல தொடுத்துமுய லாதே
நில்லுமிது கூறுமென நீசனி துரைத்தான். (௬அ)

முன்னர்வட நீழலி லிருந்தற மொழிந்தா
னென்னிறைவ னென்னுமுரை யெனனெதி ருரைத்தீர்
மன்னுசெப மாலைகொ டிருக்குமது மற்றோ
ருன்னரிய நற்கடவு ளுண்டெனு நினைந்தோ. (௬௯)

மல்லலுல கத்தவர் வணங்கிட நடிப்பன்
றில்லையிறை யென்னவுரை செப்பினிர் செகத்தே
நல்லறிவி னோர்கள்சிலர் நாடுபவ ருண்டா
யல்லதுத மிசைதனி லாடுபவ ருண்டோ. (எ0)

வையமுழு துய்யமணி மன்றிலு ணடிப்போன்
மெய்யணியு நீறனென மேன்மைகொ டுரைத்தீர்
செய்யவொளி தங்குந்திரு மேனிதனி னீறே
துய்யதென வோவுமது தொல்லிறை புனைந்தான். (எக)

மங்கையொரு பங்கனென வண்மைகொ டுரைத்தீர்
பங்குபடு பெண்வடிவு பாரின்மிசை யுண்டோ
வங்கமொரு பாதிமட மாதினுரு வாறு
லுங்களிறை நீர்துறவி லுற்றதவ மென்னோ. (எ௨)

என்றவன் மொழிந்தபி னிகழ்ச்சிநகை செய்தே
மன்றனடி யார்கள்பெரு வாழ்வுபெற வந்தார்
நன்றியுப தேசமிது நற்றவ மிலாதா
யுன்றனெதிர் சொல்வதல வென்றிதுரை செய்வார். (எ௩)

ஓங்குசெப மாலைகொ டிருத்தலுல கெல்லா
மீங்குயர் தவங்கள்செய வென்றினிது கொள்ளாய்
தாங்கிய படைத்தொழில்கள் சார்பொடு பழக்கும்
பாங்குள பணிக்கர்கர பத்திரம தாகும். (எ௪)

ஈட்டிய தவப்பய னிலாதவர்கள் போலூ
ஞட்டமுடை யாரெதிர் நடித்திடுவ னென்ருய்
காட்டவனல் போலுடல் கலந்துயிரை யெல்லா
மாட்டுமொரு நட்டுவனை மண்ணலென வெண்ணுய்.()

நீற்றினை யணிந்ததுவெ னின்னிறைவ னென்றே
சாற்றினை யுயிர்க்கிடர் தணிக்கவென வெணணுய்
தோற்றியுள தமபுதல்வர் துன்பமுறும வெந்நோய்
மாற்றுமவகை*யன்னைய ரருந்திய மருந்தாம. (எசா)

புல்லறிவு கொண்டுபல பொத்துமொழி புத்தா
நில்லவன லாலொருவர் நீறணிவ துண்டோ
நல்லதிரு நீறறினுள நன்குமறை தானே
சொல்லுமத லாலொருவா சொலலவெளி தாமோ. (எஎ)

பாகமதி லுத்தமியை வைத்தல்பழு தென்ருய்
போகமுல குக்கருள புரிந்தருள வென்றே
மாகமுகி லொத்தகுழன மஙகையொ டிருந்தான்
யோகமுயிர் கட்குதவ யோகவுரு வானுன். (எஅ)

அந்தர்கர முற்றதடி யனறியறி யாபோ
லிந்தமொழி கறறனை யினிபபிறிது தேராய்
மைந்துபுனை சந்தவிடை யானமலரின் மன்னுங
கந்தமென நின்றநிலை கண்டிலைக ணில்லாய். (எகூ)

ஆதிசிவ யோகிமிகு போகியரு வாகுரு
சோதிவெகு ரூபிசுக வாரிதுய ரில்லா
நீதிமணி மன்றதனி னின்றநிலை யல்லால்
யாதுமுடி யாதுபதம யாரறிவ ரென்ருர். (அ0)

மைந்தர்மட வார்தமது வாக்கிறைவி நீயே
யிந்தவகை பொய்ம்மொழி யியம்புவதெ னென்றே
யந்தமில வாகிய வருங்கலைகள் வல்லார்
முந்துகலை மாதினை முனிந்திது மொழிந்தார். (அக)

வேறு.

தொக்க நான்மறை சொல்லு நீயிவை சொல்வ தென்கலை மாதராய், தக்கன வேள்வி யிலுன்ற ளுசி தடிந்த தினறு மறப்பதே, முக்க ணனரு ளில்லை யெனறிடு மூகர் நாவை யகன்றநீ, நகக னாதிரு வாணை யேகென நாம டைநதையு மஞ்சினள். (அஉ)

அஞ்சி வஞசகர் நாவி னினறு மகன்று பின்பவர் தாமெலா, நஞச யின்றவர் போலொ டுங்கி நடுங்கி மூகர்க ளாயினார், நெஞச னொநதுபி னீழ நாட னிறைநதி டுஞசிவ ஞானனா, லெஞச வினறிய செலவா பாத மிறைஞசி நினறிது கூறுவான. (அங)

சொல்ல வலலவா மூகை யாயினர் சொல்லி வாவொரு மூகையாம், வல்லி யெனபுதல விககு மூகை மறைநது நல் லுரை கூடிடு, னல்ல தொணட னுமக்கு நானென நாய னார வ டனனைநீ, யொல்லை யிஙகழை யெனன வநதவ ளுண்மை சேரவை நண்ணினள். (அச)

நண்ணி யஙகுமு னினற கனனியை நனமை யாளருநாடியே, கணணி னின்னருள செயது பினனா கரைதது முன்ன ரிருததியே, யுண்ண டுஙகியி ருநத புதத னுரைதத தர்க்க மவைகளெலாந, தணண றுஙகுழல் வல்லி நல்லுரை சாறறு கெனறு விளமபினர். (அரு)

பற்று நன்குண ராத புத்தா பகாநத தாகக மவைக்கெலாங் கற்று ணாநதவர் போல மனனியகன்னிமாறுரை கூறினண் மற்று மஙகையர் சாழ லாமவினை யாட லாக மகிழ்ச்சியா லுறற தனபொரு டனனை வாசகமாகவுண்மைய ரோதினர்.

ாழ மன்னனு மஞசெ ழுதது மியமபி நீறு புனைநதுபின் றாழ நின்றடி மைத்தி றநதவ ருத தொண்டின ராயினன் சோழ னுமபுலி யூரின் மன்னிய தொன்மையாளருமம்பலம் வாழ்க வென்றுதுதித்துநின்றெழில்லார்தவூரரை யேத்தினர்.

தக்க சீர்பயி லீழ மன்னுயர் சைவஞ ரெதிர் நின்றுநன்
சக்க மாலை புனைந்து நீறு மணிந்து தொண்டின ஞனபின்
றுக்க மாகிய சீவ ரத்துவ ராடை மூடு முடமபினுர்
மிக்க காதர மூகை தீர்ந்திட வேண்டு மென்று வணங்கினுன்.

இன்ன வாறருள் செய்குவாயினியெமபிரானெனை வனபுடன
பொன்னி சூழவள நாட னும்புலி யூரு ளாரு மிறைஞ்சினுர்
மன்னு சீர்புனை வாத வூரர் மகிழ்ந்து பார்வையை நல்கவே
முன்ன ராக வணங்கி யேயவர் மூகை தீர்ந்தித கூறினுர். ()

மாசி லாத மனத் தினுய்முன மன்னு தீவினை செய்தலா
லாசி லாதவெ ணீற ணிந்துந லஞ்செழுத்துரைசெய்திலேம
பூச லாகிய நீறு டன்புனை யக்க மாலைகள் காவியாந
தூசு தாதுவ ராடை யைச்சுடு வென்று துன்றிவணங்கினுர்.

கோடட மின்றிய வுண்மையாநகைகோடடுகின்றமுகததரா
யீட்டுமுன் செய்தவத்தினுரிவரென்றுசிநதையிலெணணியே
வாடட ருநதிரு நீற ணிந்து வயஙகு ருத்திர சாதனம
பூட்டி யஙகவர் சீவ ரஙகிளர் பொஙகு தீககிரை யாக்கினுர்.()

பொய்யி லாவரு ளைய ருமபுலி யூரு ளார்களு முன்புசேர்
மைய லாகிய வேட மின்றி வயஙகு நீறணி வார்களுந
துய்ய காவிரி நாட னுநதுக டரு மீழர்த மன்னனுஞ்
செய்ய மாமணி மன்றுளார்திருமுன்புசென்றுவணஙகினுர்.

பொன்றுகின்றதுமுத்தியெனறுபுகன்றுநின்றுழல்புத்தர்தா
மன்று கண்டு வணங்கி யன்புடன் மாபெ ருந்தவ ராவதே
யின்றி தன்பொரு ளாவ தென்பல வாறு டன்கடன் மீதிலே
சென்றதண்புனலல்லவோவுயர்தில்லையெல்லையைநண்ணினுர்

மன்ற கன்றபின் யாவ ருஞ்செல வாத வூருறை வள்ளலார்
சென்றி லஙகு திருப்பு லீசர் சிறநத பாதம் வணஙகியே
நன்றி துன்றிய வங்கண் வைகினர் நல்ல தில்லையு ளாரெலா
மென்று மிங்கிரு மையர் நீரினி யென்று தம்மனையேகினுர்.

பொன்னி நாடனு மீழ நாடு புரந்த மன்னனு முன்புசேர்
மன்னு தீவினை தீர மன்று வணங்கி நீறணி வார்களு
முன்னராக விறைஞ்சி ஞானமுதிர்ந்த கோவையகன்றுபோய்
மினனு மாமணி மாட மாளிகை தமமி லன்புடன்மேவினார்.

புனமை வேட மகன்று நீறு புனைந்து ளார்களு மன்ன னுந, தொன்மை யார்திரு வாத வூரர் துலங்கு பாதம் வண ஙகியே, நன்மை யாமணி மன்றி றைஞ்சி நயந்து நெஞ்சி னில் வஞ்சமாம, வனமை யான தொழிந்து தில்லைத மன்னு மூரென வைகினார். (கக)

புத்தரைவாதில்வெனறசருக்கம முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ருக0.

திருவடிபெற்றசருக்கம்.

உடமபடப பொய்யை மெய்யா வுரைத்திடு சமய மென்னுந
தடஙகயத திரளை வெல்லுந தனிபபெரு மடஙக லனார்
நெடுந்தவப பெருமை யாலே நினைபபருஞ சைவ ஞான
மிடமபடப புகல்வார பின்ன ரெய்திய செய்தி சொல்வாம்.()

ஆடல் வெமபடையி னடசியெழுசசியோடச்சேரவென்னும்
பாடலுந தெய்வ லோக யாத்திரைப பதது மோதித
தேடலுந திகைபபு மீளத் தெளிதலுஞ சிறுமை கொண்டு
வாடலுங களிபபு மில்லா நறபெரு வாழ்வி லானார். (உ)

போற்றுமஞ செழுத்து நீறும புவிமிசை விளஙகத் துன்ப
மாற்றிடுஞ சைவ ஞான வாசகம புகல வநதார்
சீற்றமில் புலியும பாம்புஞ சீரபெற விளங்கு மன்றி
லேற்றினன் புலியூர் மேலைச் சிவபத மெனறு கண்டார்.(ங)

அய்யரங குறைவு நாளி லாடக மன்றி லாடு
மெய்யர்தங கருணை யாலோர் வேதிய வடிவங கொண்டு
துய்யமுப புரிநூன் மார்புந துலங்குபுத் தகமுந் தோன்றச்
செய்யமென் பாத கோவச் சென்றுமுன் னுக நின்றார். (ச)

முன்புற நின்ற வேத முதல்வரை முகத்தி னோக்கி
பின்புற வாத வூர ரிருமென விருந்த பின்னர்க்
கொன்புனை மறையின் மிக்கி ரெஙகுளீர் கூறு மெனன
மன்பெரு வளஞ்சோ ப்ாண்டி மண்டலத்திருபபேனென்றார்.

பாண்டிநா டென்ற பின்னர்ப பரிவுடன் செறிவு கூறி
யீண்டுநீர் வருதல் வேண்டுங காரிய மியம்பு மெனன
வாண்டநா யகன்ற ஞானை யாகிய கரும நும்மைக
காண்டலே யெனறு பின்னுங கருததுற விதனைசசொனனார்.

மண்ணிடைப புகுநது மேலை வானிடைப் பறநது முனனாக
கணணனு மயனுந தேடிக காணபதற கரியார தமமைப
புணணிய மனறி லாடும புனிதரைப பரியி லேறப
பணணுநும பெருமை யாலே வாழநதது பாணடி நாடு. (எ)

தென்பெருந் துறையி லையன றிருவடி சேவை செய்து
துன்பமொன றின்றி வாவி சூழ்கழக குனறிற் செனறு
பொனபொலி மனறி லெய்திப புததரைவாதில் வென்றீ
ரெனபது கேட்டுப பினனா யாவரு மகிழ்ச்சி கொணடார்.

ஆதியை மன்று ளாடு மையனை யனபி னாலே
யோதிய தமிழின பாட லுளளவை யோத வெண்ணி
மாதுய ரகல வின்னே வநதன னெழுதல் வேண்டும்
வேதியர் பெருமா னின்று விளம்பிடும விளஙக வென்றார்.()

விண்ணகம் பரவு நாத னிவ்வகை விளமபச் சிநதை
நண்ணுமன் புடைய ராகி நறசடை முடியார தம்மை
யெணணருந தமிழின் பாட்டா லியமபிய வைய ரபபோ
துண்ணெகிழ்ந்துளமெய்ஞ ஞான வாசக முவநதுசொன்னார்.

அங்கவ ருரைத்த வெல்லா மப்பலத தாடுமையர்
செஙகையி லேடு வாங்கித் தெளிவுற வரைநத பின்னாப்
பொங்கிய வருளி னாரும் புகன்றிட ரகலத் தையல்
பங்கினர் தமமைக் கோவை பாடுதல் வேண்டு மென்றார். ()

மன்னிய தவத்தின மிக்கா ரதற்குள மகிழ்ந்து கூற
முன்னுற விருநது கோவை யெழுதினர் முடிநத பின்னாப்
பொனனவிர் வேணி யார்தாம் புததகஞ் சேமித தஙகண்
மின்னென மறைநதார்சொனன வித்தகரயர்ச்சிகொண்டாா.

எழுநதன ரெஙகு மேர்டி நாடின ரென்கொ லென்று
வழிநதனர் மன்று ளாடு மாதியென் றறிநத பின்னர்ப
பொழிநதனர் கணணீ ரெஙகே போயினை யெனறுமண்மேல்
விழுநதனர் பரமா னநத வேலை வெள்ளதது ளானர். (கந)

செநதமிழக் கன்பு மிககார் செனறுதம மன்றி லெய்தி
யநதரத் தவரை மாலை யயனைநன் முசததது நாடி
நநதமக கடிமை பூண்டு நயநதவ ஞெருவனை சொன்ன
விந்தநற பாடல் கேணமி னெனமவாகசெடுததுசசொனனா.

மெய்ததவ வாத வூரன் விளம்பிட வெழுதது மிநதப
புததக மனறு ளாடல் புரிநதவ னெழுத்தா மெனறு
முததியை யுதவுங கோவை முடிவிடத தெழுதிப பினனர்ச்
சிததிர மலாக்கை யாலே திருநதமைக் காபபுஞ் செய்தாா.

வெண்பிறை முடித்த வேணி விததக ருலகுக் கெல்லா
நண்புடை வாத வூரர் நறறவ முணாத்த வெண்ணி
யெண்பெறு முனிவர்விண்ணோ ரிறைஞ்சுமமபலத்துவாயில்
வண்படி மீதே யுணமை வாசக முறையை வைத்தார்.(கசு)

வைத்தபின பூசை செய்யு மநதணன் வநது கண்டிப்
புத்தக மிஙகு நண்ணும புதுமை தைவிகமா மென்று
சிததமங குருகி நினறு தில்லையுள ளவர்கட் கெல்லா
மிததிறங கூறல் வேண்டு மென்றுமன் றகன்று போநது. ()

செநதிரு மருவுந் தொல்லைத் தில்லைநன் னகரி லுள்ளார்
தநதிரு முன்பு சென்று சாற்றின னிநத சீர்மை
யநதணன் மொழிநத பின்ன ரதிசய மிதுவென் றோடி
வந்தவர் படிமே லண்ணல் வைத்த புத்தகங் கண்டார்கள்.()

யாவருந் தம்மு ளொடி யெம்மிறை யுறையு மன்றுட்
டேவரும் புகுத வொண்ணு தெய்வித மிதுவென் றெண்ணி
மேவுமன் பதனு லண்ணல் விளம்பிய சைவ நூலோ
தாவுசெந் தமிழோ வென்று பார்ப்பது தக்க தென்றார். ()

தேக்கிய வருளு மன்புஞ் சிறந்தவ ரெல்லாஞ் சொல்லும்
வாக்கினி லொருவன் சென்று மலர்கொடு வணக்கஞ்செய்து
பூக்கமழ் சடையோன் வைத்த புத்தகந் தன்னைச் சேம
நீக்கினு னோதி னுன்முன னீதிகொ ளகவ னுன்கும. (உ0)

வேறு.

திருச்சதக முதலாகச் சிறந்ததமி ழறுநூறும்
விரித்தவகப் பொருட்கோவை விளங்கவொரு நானூறு
முரைத்தனன்பின் முடிந்தவிடத் துயர்வாத வூரன்மொழி
தரிதசெழுது மம்பலவ னெழுதசெதன்று சாற்றினுன். (உக)

கேட்டவர்க ளெல்லோருங் கிளர்புளகங் குறுவேர்வு
காட்டிடவொண் கண்ணீருங் கசிந்துருகு சிந்தையுமா
யீட்டியமெய்த் தவமுடையோ னியம்பியவித் தமிழன்றி
வீட்டுநெறிக் கினிசசிவநூல் வேறுளதோ வென்றாகள். ()

பூணரவன் றிருநாமம் புகழுமருந் தவர்சொல்ல
யாணரிதன் பொருட்டேனை யின்றுணர்வோமென்றெண்ணி
மாணுடைமன் றகன்றேகி மறைவல்லார் போதிநிழல்
வீணருடன் பெருவாதுவென்றவர்முன்சென்றார்கள். (உ௩)

சென்றவர்தந் திருமுன்பு திருமுறைவைத் தண்டர்பிரா
னின்றுசெயுஞ் செயலிதுவென் றியம்பினர்பின்றெல்லோரு
மொன்றுறுமென் புன்பாட லுவந்தருளப் புவிமீதி
லன்றுசெயுந் தவமறியே னென்றழுதா ரன்பாளர். (உ௪)

புண்ணியரிங் கிவ்வாறு புலம்பினர்பின் புலியூரி
லெண்ணருமன் புடையார்க ளிதமுடனு சவிசெய்து
பண்ணுலவுஞ் சிவஞானப் பாடல்கொளும் படிநும்பா
னண்ணுமரன செய்ததென்னீர் நவிலுமெனச் சொன்னார்கள்

அல்லலெனும பிறவியிலா ரண்ணல்செயுஞ் செயல்யாவுஞ்
சொலலியபின் புலியூரர் தொழுதுமனங களிகூர்ந்து
தில்லையிலெம பெருமானைச் செபபியவித் தமிழ்மாலை
நல்லவரும் பொருளகூற வேணடுமென நவின்றார்கள். (உசு)

ஓஙகுபுகழ்த் திருவாத வூறையெம பெருமானுந
தேஙகியமெய்ச சிவஞானச சிநதையுடன களிகூர்நது
பூஙகனகப பொதுவெதிரே போயபபுகல்வே னெனபபோக
வாஙகவாமுன சென்றரு மனபொடுபின் சென்றாகள். ()

நின்றபுகழப புலியூரர் நேயமுடன புடைசூழச
சென்றருளுக கிடமான செமபொனினம பலமெய்தி
யொனறியவித தமிழமாலைப பொருளிவரென றுரைசெய்து
மன்றதனிற கடிதேகி மறைநதனரங கவர்காண. (உஅ)

செய்காடடுங் கமுகடவித தில்லையுளாா பொருளகேட்கக்
கைகாடடித தமமுருவங காட்டாமன மறைநதாரைப
பைகாடடும பேரரவப பணியுடையார் தமககன்பு
மெய்காட்டிப பாலுடனே மேவியநீ ராககினா. (உகூ)

வேறு.

அண்டனை யணடர் கோனை யனபின ரெய்து மாறு
கணடனர் புளக மெய்திக கமபித மாகி நின்று
விண்டனர் கசிநது சிநதை வோததனா மேனி யெஙகுங
கொணடனர் மகிழ்சசி செஙகை குவித்தனர் தில்லையுளளார்.

வேறு.

பூத நடஙக டொடஙகின போத மகிழநதனு குங்கண
நாதா புகழ்நதனா துமபுரு நாரத ரஙகிசை கொண்டனர்
வேதமொ டநதா துநதுபி மீது முழஙகி யெழுநதன
மாதவ ரிநதிர ரைநதரு மாமலா் சிநதி வணஙகினர். (நக)

ஞான நடமபயில் சஙகர னும மிருநதுள நெஞசினர்
மோன சுகநத முடனசிவ பூசை முயன்று நயநதவ
ரூனமி லன்பொடு தென்புலி யூரி லுறைநது சிறநதவர்
வானக ரும்பர வுநதிரு வாசக வின்ப நுகர்ந்தனர். (நஉ)

வேறு.

ஈனமிகுந் துளதோலு மென்புநரம் புஞ்சீயு
மானவுடல் சிவரூப மாமிதனைத் தெளியாம
லூனுடலுக் கிரைதேடி யுழன்றுலகிற் றடுமாறி
மாநரகிற் புகுதுமதோ மாயைவலைப் படுவார்கள்.(௧௧)

வேறு.

வாதவூ ரந்தணா தந்திரு வாய்மை விளங்கு திருக்கதை
யோதினா ரன்புட னெண்செவி யூடு முகந்தது கேட்டவர்
போதமெய்ஞ்ஞான முறுஞ்சுகபோக முடன்புகழ்பெறுவர்க
டதில் பவங்க டொலைந்துபின சேர்குவர் வண்சிவ லோகமே.

வேறு.

பூதல மாதும் வாழ்க பொன்மழை பொழிந்து வாழ்க
வேதவா கமமும் வாழ்க வேந்தர்செங் கோலும் வாழ்க
தீதிலந் தெழுந்து நீறுஞ் சிவனடி யாரும் வாழ்க
வாதவூ ரிறைபு ராணம் படித்திடக் கேட்டோர்வாழ்க.(௧௫)

திருவடிபெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.
ஆ திருவிருத்தம் - ௫௪௯.

திருவாதவூரடிகள்புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாதவூரடிகள் திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரம்.

பெரியதிருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அரியானை யந்தணர்தஞ் சிந்தை யானை
யருமறையி னகத்தானை யணுவை யார்க்குந்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
திகழொளியைத் தேவர்கடங் கோனை மற்றைக்
கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்
கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (க)

கற்றானைக் கங்கைவார் சடையான் றன்னைக்
காவிரிசூழ் வலஞ்சுழியுங் கருதி னானை
யற்றார்க்கு மலந்தார்க்கு மருள்செய் வானை
யாரூரும் புகுவானை யறிந்தோ மன்றே
மற்றொருவன் றன்னொப்பா ரில்லா தானை
வானவர்க ளெப்பொழுதும் வணங்கி யேத்தப்
பெற்றானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாசகம்.

அலலிக்கமலத்தயனுமாலுமல்லாதவருமமரர்கோனுஞ்,
சொல்லிப்பரவுநாமத்தானைச்சொல்லும்பொருளுமிறந்தசுட
ரை, நெல்லிக்கனியைத்தேனைப்பாலைநிறையின்னமுதையமு
தின்சுவையைப், புல்லிப்புணர்வதென்றுகொல்லோவென
பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெம்பாவை.

சத்தியைவியந்தது.

திருவண்ணாமலையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

வெண்டளையான்வந்த

இயற்றரவிணைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ்
சோதியையாம்பாடக்கேட்டேயும்வாட்டடங்கண்
மாதேவளருதியோவன்செவியோநின்செவிதான்
மாதேவன்வார்கழல்கள்வாழ்த்தியவாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க்கேட்டலுமேவிம்மிவிம்மிமெய்மறந்து
போதாரமளியின்மேனின்றும்புரண்டிங்ங
னேதேனுமாகாள்கிடந்தாளென்னேயென்னே
யீதேயெந்தோழிபரிசேலோரெம்பாவாய். (௧)

பாசம்பரஞ்சோதிக்கென்பாயிராப்பகனாம்
பேசும்போதெப்போதிப்போதாரமளிக்கே
நேசமும்வைத்தனையோநேரிழையாய்நேரிழையீர்
சீசியிவையுஞ்சிலவோவிளையாடி
யேசுமிடமீதோவிண்ணோர்களேத்துதற்குக்
கூசுமலர்ப்பாதந்தந்தருளவந்தருளுந்
தேசன்சிவலோகன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்து
ளீசனார்க்கன்பார்யாமாரேலோரெம்பாவாய் (௨)

முத்தன்னவெண்ணகையாய்முன்வந்தெதிரெழுந்தெ
ன்னத்தனானந்தனமுதனென்றள்ளூறித்
தித்திக்கப்பேசுவாய்வந்துன்கடைதிறவாய்
பத்துடையீரீசன்பழவடியீர்பாங்குடையீர்
புத்தடியோம்புன்மைதீர்த்தாட்கொண்டாற்பொல்லாதோ
வெத்தோநின்னன்புடைமையெல்லோமறியோமோ
சித்தமழகியார்பாடாரோநஞ்சிவனை
யித்தனையும்வேண்டுமெமக்கேலோரெம்பாவாய். (௩)

ஒண்ணித்திலநகையாயின்னம்புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக்கிளிமொழியாரெல்லாரும்வந்தாரோ
வெண்ணிக்கொண்டுள்ளவாசொல்லுகோமவ்வளவுங்
கண்ணைத்துயின்றவமேகாலத்தைப்போக்காதே
விண்ணுக்கொருமருந்தைவேதவிழுப்பொருளைக்
கண்ணுக்கினியானைப்பாடிக்கசிந்துள்ள
முண்ணெக்குநின்றுருகயாமாட்டோம்நீயேவந்
தெண்ணிக்குறையிற்றுயிலேலோரெம்பாவாய். (௪)

மாலறியாநான்முகனுங்காணாமலையினைநாம
போலறிவோமென்றுள்ளபொக்கங்களேபேசும
பாலூறுதேன்வாய்ப்படிறீகடைதிறவாய்
ஞாலமேவிண்ணேபிறவேயறிவரியான
கோலமுநம்மையாட்கொண்டருளிக்கோதாட்டுஞ்
சீலமும்பாடிச்சிவனேசிவனேயென
றோலமிடினுமுணராயுணராய்கா
ணேலக்குழலிபரிசேலோரெம்பாவாய். (௫)

மானேநீநென்னலைநாளைவந்துங்களை
நானேயெழுப்புவனென்றலுநாணாமே
போனதிசைபகராயின்னம்புலர்ந்தின்றோ
வானேநிலனேபிறவேயறிவரியான
றானேவந்தெம்மைத்தலையளித்தாட்கொண்டருளும்
வானவார்கழல்பாடிவந்தோர்க்குன்வாய்திறவா
யூனேயுருகாயுனக்கேயுறுமெமக்கு
மேனோர்க்குந்தங்கோனைப்பாடேலோரெம்பாவாய் (௬)

அன்னேயிவையுஞ்சிலவோபலவமர
ருன்னற்கரியானொருவனிருஞ்சீரான
சின்னங்கள்கேட்பச்சிவனென்றேவாய்திறப்பாய்
தென்னாவென்னாமுன்னந்தீசேர்மெழுகொப்பா
யென்னானையென்னரையனின்னமுதென்றெல்லோமுஞ
சொன்னோங்கேள்வெவ்வேறாயின்னந்துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப்பேதையர்போல்வாளாகிடத்தியா
லென்னேதுயிலின்பரிசேலோரெம்பாவாய். (௭)

கோழிசிலம்பச்சிலம்புங்குருகெங்கு
மேழிலியம்பவியம்பும்வெண்சங்கெங்குங்
கேழில்பரஞ்சோதிகேழில்பரங்கருணை
கேழில்விழுப்பொருள்கள்பாடினோங்கேட்டிலையோ

வாழியீதென்னவுறக்கமோவாய்திறவா
யாழியானன்புடைமையாமாறுமிவ்வாறோ
வூழிமுதல்வனாய்நின்றவொருவனை
யேழைபங்காளனையேபாடேலோரெம்பாவாய். (அ)

முன்னைப்பழம்பொருட்குமுன்னைப்பழம்பொருளே
பின்னைப்புதுமைக்கும்பேர்த்துமப்பெற்றியனே
யுன்னைப்பிரானாகப்பெற்றவுன்சீரடியோ
முன்னடியார்தாள்பணிவோமாங்கவர்க்கேபாங்காவோ
மன்னவரேயெங்கணவராவாரவருகந்து
சொன்னபரிசேதொழும்பாய்ப்பணிசெய்வோ
மின்னவகையேயெமக்கெங்கோனல்குதியே
லென்னகுறையுமிலோமேலோரெம்பாவாய். (௯)

பாதாளமேழினுங்கீழ்ச்சொற்கழிவுபாதமலர்
போதார்புனைமுடியுமெல்லாப்பொருண்முடிவே
பேதையொருபாற்றிருமேனியொன்றல்லன்
வேதமுதல்விண்ணோருமண்ணுந்துதித்தாலு
மோதவுலவாவொருதோழன்றொண்டருளன்
கோதில்குலத்தரன்றன்கோயிற்பிணாப்பிள்ளைகா
ளேதவனூரேதவன்பேராருற்றாராரயலா
ரேதவனைப்பாடும்பரிசேலோரெம்பாவாய். (௧௦)

மொய்யார்தடம்பொய்கைபுக்குமுகேரென்னக்
கையாற்குடைந்துகுடைந்துன்கழல்பாடி
ஐயாவழியடியோம்வாழ்ந்தோங்காணாரழல்போற்
செய்யாவெண்ணீறாடிசெல்வாசிறுமருங்குன்
மையார்தடங்கண்மடந்தைமணவாளா
வையாநீயாட்கொண்டருளும்விளையாட்டி
னுய்வார்களுய்யும்வகையெல்லாமுய்ந்தொழிந்தோ
மெய்யாமற்காப்பாயெமையேலோரெம்பாய. (௧௧)

ஆர்த்தபிறவித்துயர்கெடநாமார்த்தாடுந்
தீர்த்தனற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தேதீயாடுங்
கூத்தனிவ்வானுங்குவலயமுமெல்லோமுங்
காத்தும்படைத்துங்கரந்தும்விளையாடி
வார்த்தையும்பேசிவளைசிலம்பவார்கலைக
ளார்ப்பரவஞ்செய்யவணிகுழன்மேல்வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும்பொய்கைகுடைந்துடையான்பொற்பாத
மேத்தியிருஞ்சுனைநீராடேலோரெம்பாவாய். (௧௨)

பைங்குவளைக்கார்மலராற்செங்கமலப்பைம்போதா
லங்கங்குருகினத்தாற்பின்னுமரவத்தாற்
றங்கண்மலங்கழுவுவார்வந்துசார்தலினா
லெங்கள்பிராட்டியுமெங்கோனும்போன்றிசைந்த
பொங்குமடுவிற்புகப்பாய்ந்துபாய்ந்துநஞ்
சங்கஞ்சிலம்பச்சிலம்புகலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள்பொங்கக்குடையும்புனல்பொங்கப்
பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். (௧௩)

காதார்குழையாடப்பைம்பூண்கலனாடக்
கோதைகுழலாடவண்டின்குழாமாடச்
சீதப்புனலாடிச்சிற்றம்பலம்பாடி
வேதப்பொருள்பாடியப்பொருளாமாபாடிச்
சோதித்திறம்பாடிச்சூழ்கொன்றைத்தார்பாடி
யாதித்திறம்பாடியந்தமாமாபாடிப்
பேதித்துநம்மைவளர்த்தெடுத்தபெய்வளைதன்
பாதத்திறம்பாடியாடேலோரெம்பாவாய் (௧௪)

ஓரொருகாலெம்பெருமானென்றென்றேநம்பெருமான்
சீரொருகால்வாயோவாளசித்தங்களிகூர
நீரொருகாலோவாநெடுந்தாரைகண்பனிப்பப் [யாள்
பாரொருகால்வந்தனையாள்விண்ணோரைத்தான்பணி
பேரரையற்கிங்ஙனேபித்தொருவராமாறு
மாரொருவரிவ்வண்ணமாட்கொள்ளும்வித்தகர்தாள்
வாருருவப்பூண்முலையீர்வாயாரநாம்பாடி
யேருருவப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். ()

முன்னிக்கடலைச்சுருக்கியெழுந்துடையா
ளென்னத்திகழ்ந்தெம்மையாளுடையாளிட்டிடையின்
மின்னிப்பொலிந்தெம்பிராட்டிதிருவடிமேற்
பொன்னஞ்சிலம்பிற்சிலம்பித்திருப்புருவ
மென்னச்சிலைகுலவிநந்தம்மையாளுடையா
டன்னிற்பிரிவிலாவெங்கோமானன்பர்க்கு
முன்னியவணமக்குமுன்சுரக்குமின்னருளே
யென்னப்பொழியாய்மழையேலோரெம்பாவாய். (௧௬)

செங்கணவன்பாற்றிசைமுகன்பாற்றேவர்கள்பா
லெங்குமிலாததோரின்பநம்பாலதாக்
கொங்குண்கருங்குழலிநந்தம்மைக்கோதாட்டி
யிங்குநம்மில்லங்கடோறுமெழுந்தருளிச்

செங்கமலப்பொற்பாதந்தந்தருளுஞ்சேவகனை
அங்கணரசையடியோங்கட்காரமுதை
நங்கள்பெருமானைப்பாடிநலந்திகழப்
பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய் (கஎ)

அண்ணாமலையானடிக்கமலஞ்சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர்முடியின்மணித்தொகைவீறற்றாற்போற்
கண்ணாரிரவிகதிர்வந்துகார்கரப்பத்
தண்ணாரொளிமழுங்கித்தாரகைகடாமகலப்
பெண்ணாகியாணாயலியாய்ப்பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகிமண்ணாகியித்தனையும்வேறாகிக்
கண்ணாரமுதமுமாய்நின்றான்கழல்பாடிப்
பெண்ணேயிப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய்

உங்கையிற்பிள்ளையுனக்கேயடைக்கலமென்
றங்கப்பழஞ்சொற்புதுக்குமெம்மச்சத்தா
லெங்கள்பெருமானுனக்கொன்றுரைப்போங்கே
ளெங்கொங்கைநின்னன்பரல்லார்தோள்சேரற்க
வெங்கையுனக்கல்லாதெப்பணியுஞ்செய்யற்க
கங்குல்பகலெங்கண்மற்றொன்றுங்காணற்க
விங்கிப்பரிசேயெமக்கெங்கோனல்குதியே
லெங்கெழிலென்ஞாயிறெமக்கேலோரெம்பாவாய் ( )

போற்றியருளுகநின்னாதியாம்பாதமலர்
போற்றியருளுகநின்னந்தமாஞ்செந்தளிர்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந்தோற்றமாம்பொற்பாதம்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும்போகமாம்பூங்கழல்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குமீறாமிணையடிகள்
* போற்றிமானான்முகனுங்காணாதபுண்டரிகம்
போற்றியாமுய்யவாட்கொண்டருளும்பொன்மலர்கள்
போற்றியாமார்கழிநீராடேலோரெம்பாவாய். (உ0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

திரோதானசுத்தி.

திருபபெருநதுறையிலருளிசசெயயபபடடது

ஆசிரியவிருததம

திருசசிறறம்பலம

போறறியெனவாழமுதலாகியபொருளே
புலாநததுபூஙகழறகிணைதுணைமலாகொண
டேறறிநினறிருமுகததெமககருணைமலரு
மெழினகைகொணடுநினறிருவடிதொழுகோங
சேறறிதழககமலஙகணமலருநதணவயல்சூழ
திருபபெருநதுறையுறைசிவபெருமானே
யேறறுயாகொடியுடையாயெனையுடையா
யெமபெருமானபளளியெழுநதருளாயே. (க)

அருணனிநதிரனறிசையணுகினனிருளபோ
யகன்றதுவுதயநினமலாததிருமுகததின
கருணையினசூரியனெழவெழநயனக
கடிமலாமலரமறறணணலஙகணணாந
திரணிரையறுபதமுரலவனவிவையோா
திருபபெருநதுறையுறைசிவபெருமானே
யருணிதிதரவருமானநதமலையே
யலைகடலேபளளியெழுநதருளாயே. (உ)

கூவினபூஙகுயில்கூவினகோழி
குருகுகளியமபினவியமபினசஙக
மோவினதாரகையொளியொளியுதயத
தொருப்படுகின்றதுவிருபபொடுநமக்குத
தேவநறசெறிகழறறாளிணைகாடடாய்
திருபபெருநதுறையுறைசிவபெருமானே
யாவருமறிவரியாயெமக்கெளியா
யெமபெருமான்பளளியெழுநதருளாயே (ங)

இன்னிசைவீணையரியாழினரொருபா
லிருக்கொடுதோத்திரமியம்பினரொருபாற்
றுன்னியபிணைமலர்க்கையினரொருபாற்
றொழுகையரழுகையர்துவள்கையரொருபாற்
சென்னியிலஞ்சலிகூப்பினரொருபாற்
றிருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே
யென்னையுமாண்டுகொண்டின்னருள்புரியு
மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (௪)

பூதங்கடோறுநின்றாயெனினல்லாற்
போக்கிலன்வரவிலனென நினைப்புலவோர்
கீதங்கள்பாடுதலாடுதலல்லாற்
கேட்டறியோமுனைக்கண்டறிவாரைச்
சீதங்கொள்வயற்றிருப்பெருந்துறைமன்னா
சிந்தனைக்குமரியாயெங்கண்முன்வந்
தேதங்களறுத்தெம்மையாண்டருள்புரியு
மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (௫)

பப்பறவீட்டிருந்துணருநின்னடியார்
பந்தனைவந்தறுத்தாரவர்பலரு
மைப்புறுகண்ணியர்மானுடத்தியல்பின்
வணங்குகின்றாரணங்கின்மணவாளா
செப்புறுகமலங்கண்மலருந்தண்வயல்சூழ்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே
யிப்பிறப்பறுத்தெமையாண்டருள்புரியு
மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (௬)

அதுபழச்சுவையெனவமுதெனவறிதற்
கரிதெனவெளிதெனவமரருமறியா
ரிதுவவன்றிருவுருவிவனவனெனவே
யெங்களையாண்டுகொண்டிங்கெழுந்தருளு
மதுவளர்பொழிற்றிருவுத்தரகோச
மங்கையுள்ளாய்திருப்பெருந்துறைமன்னா
வெதுவெமைப்பணிகொளுமாறதுகேட்போ
மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (௭)

முந்தியமுதனடுவிறுதியுமானாய்
மூவருமறிகிலர்யாவர்மற்றறிவார்
பந்தணைவிரலியுநீயுநின்னடியார்
பழங்குடிறொறுமெழுந்தருளியபரனே

செநதழல்புரைதிருமேனியுஙகாடடித்
திருபபெருநதுறையுறைகோயிலுஙகாடடி
யநதணனாவதுஙகாடடிவநதாண்டா
யாரமுதேபளளியெழுநதருளாயே (௮)

விணணகததேவருநண்ணவுமாடடா
விழுபபொருளேயுனதொழுபபடியோஙகண
மணணகததேவநதுவாழசசெயதானே
வணடிருபபெருநதுறையாய்வழியடியோங
கணணகததேநினறுகளிதருதேனே
கடலமுதேகரும்பேவிருமபடியா
ரெணணகததாயுலகுககுயிரானா
யெமபெருமானபளளியெழுநதருளாயே. (௯)

புவனியிறபோயபபிறவாமையினாணாம
போககுகினறோமவமேயிநதபபூமி
சிவனுய்யககொளகினறவாறெனறுநோக்கித
திருபபெருநதுறையுறைவாய்திருமாலா
மவனவிருபபெய்தவுமலரவனாசைப
படவுநினனலாநதமெய்க்கருணையுநீயு
மவனியிறபுகுநதெமையாட்கொளளவல்லா
யாரமுதேபளளியெழுநதருளாயே. (௧௦)

திருச்சிற்றமபலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பொற்சுண்ணம்.

ஆனநதமனோலயம.

தில்லையிலருளிசசெயயபபடடது

அறுசீரடியாசிரியவிருததம.

திருசசிறறமபலம

முததுநறறாமமபூமாலைதூககி
முளைககுடநதூபநறறீபமவைமமின
சததியுஞசோமியுமபாரமகளு
நாமகளோடுபலலாண்டிசைமின
சிததியுஙகௌரியுமபாரபபதியுங
கஙகையுமவநதுகவரிகொணமி
னததனையாறனமமானைபபாடி
யாடபபொறசுண்ணமிடிததுநாமே. (௧)

பூவியலவாரசடையெமபிராறகுப
பொறறிருசசுண்ணமிடிககவேணடு
மாவினவடுவகிரன்னகண்ணீர்
வமமினகளவநதுடனபாடுமினகள
கூவுமினறொணடாபுறநிலாமே
குனிமினறொழுமினெஙகோனெஙகூத்தன
றேவியுநதானுமவநதெமமையாளச
செமபொனசெயசுண்ணமிடிததுநாமே. (௨)

சுநதரநீறணிநதுமமெழுகித
தூயபொனசிநதிநிதிபரபபி
யிநதிரனகறபகநாட்டியெஙகு
மெழிறசுடர்வைததுககொடியெடுமி
னநதரரகோனயனறனபெருமா
னாழியானாதனலவேலனறநதை
யெநதரமாளுமையாளகொழுநற
கேயநதபொறசுணணமிடிததுநாமே. (௩)

காசணிமின்களுலக்கையெல்லாங்
காம்பணிமின்கள்கறையுரலை
நேசமுடையவடியவர்க
ணின்றுநிலாவுகவென்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல்லாம்புகழ்ந்தாடுங்கச்சித்
திருவேகம்பன்செம்பொற்கோயில்பாடிப்
பாசவினையைப்பறித்துநின்று
பாடிப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (௪)

அறுகெடுப்பாரயனும்மரியு
மன்றிமற்றிந்திரனோடமரர்
நறுமுறுதேவர்கணங்களெல்லா
நம்மிற்பின்பல்லதெடுக்கவொட்டோஞ்
செறிவுடைமும்மதிலெய்தவில்லி
திருவேகம்பன்செம்பொற்கோயில்பாடி
முறுவற்செவ்வாயினீர்முக்கணப்பற்
காடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (௫)

உலக்கைபலவோச்சுவார்பெரிய
ருலகமெலாமுரல்போதாதென்றே
கலக்கவடியவர்வந்துநின்றார்
காணவுலகங்கள்போதாதென்றே
நலக்கவடியோமையாண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப்பாதங்கள்சூடத்தந்த
மலைக்குமருகனைப்பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்துபொற்சுண்ணமிடித்துநாமே (௬)

சூடகந்தோள்வளையார்ப்பவார்ப்பத்
தொண்டர்குழாமெழுந்தார்ப்பவார்ப்ப
நாடவர்நந்தம்மையார்ப்பவார்ப்ப
நாமுமவர்தம்மையார்ப்பவார்ப்பப்
பாடகமெல்லடியார்க்குமங்கை
பங்கினனெங்கள்பராபரனுக்
காடகமாமலையன்னகோவுக்
காடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (௭)

வாட்டடங்கண்மடமங்கைநல்லீர்
வரிவளையார்ப்பவண்கொங்கைபொங்கத்
தோட்டிருமுண்டந்துதைந்திலங்கச்
சோத்தெம்பிரானென்றுசொல்லிச்சொல்லி

நாட்கொண்டநாண்மலர்பபாதங்காட்டி
நாயிறகடைபபட்டநமமையிம்மை
யாட்கொண்டவணணங்கள்பாடிபபாடி
யாடபபொறசுணணமிடித்துநாமே. (அ)

வையகமெல்லாமுரலதாக
மாமேருவெனனுமுலக்கைநாட்டி
மெய்யெனுமஞசணிறையவட்டி
மேதகுதெனனனபெருநதுறையான
செய்யதிருவடிபாடிபபாடிச
செமபொனுலககைவலககைபறறி
ஐயனணிதிலலைவாணனுககே
யாடபபொறசுண்ணமிடிததுநாமே. (கூ)

முததணிகொஙகைகளாடவாட
மொய்குழல்வணடினமாடவாடச
சித்தஞசிவனொடுமாடவாடச
செஙகயறகணபனியாடவாடப
பித்தெமபிரானொடுமாடவாடப
பிறவிபிறரொடுமாடவாட
அததனகருணையொடாடாடவாட
வாடபபொறசுணணமிடிததுநாமே. (க0)

மாடுநகைவாணிலாவெறிபப
வாய்திறநதமபவளநதுடிபப
பாடுமினநமமையாணடவாறும
பணிகொணடவணணமுமபாடிபபாடித
தேடுமினெமபெருமானைத்தேடிச
சித்தங்களிபபததிகைததுததேறி
யாடுமினமபலததாடினானுக
காடபபொறசுணணமிடிததுநாமே. (கக)

மையமர்கண்டனைவானநாடர்
மருநதினைமாணிககககூததனறனனை
ஐயனை ஐயர்பிரானைநமமை
யகபபடுததாட்கொண்டருமைகாட்டும்
பொய்யாதமபொய்யனைமெய்யாமெய்யைப
போதரிககணணிணைபபொறறொடிததோட
பையரவலகுலமடநதைநல்லீர
பாடிபபொறசுண்ணமிடிததுநாமே. (கஉ)

மின்னிடைச்செந்துவர்வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணகைப்பண்ணமர்மென்மொழியீ
ரென்னுடையாரமுதெங்களப்ப
னெம்பெருமானிமவான்மகட்குத்
தன்னுடைக்கேள்வனமகன்றகபபன்
றமையனெம்மையன்றாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைபபூண்முலைமஙகைநல்லீர்
பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்துநாமே. (கந)

சஙகமரற்றச்சிலமபொலிபபத்
தாழகுழல்சூழ்தருமாலையாடச்
செஙகனிவாயிதழுநதுடிபபச்
சேயிழையீாசிவலோகமபாடிக்
கஙகையிரைபபவராவிரைககுங
கறறைசசடைமுடியான்கழறகே
பொஙகியகாதலிறகொஙகைபொஙகப
பொற்றிருசசுண்ணமிடித்துநாமே. (கச)

ஞானக்கருமபினறெளியைப்பாகை
நாடறகரியநலததைநநதாத
தேனைபபழசசுவையாயினானைச
சிததமபுகுநதுதிததிககவல்ல
கோனைபபிறபபறுததாணடுகொண்ட
கூத்தனைநாததழுமபேறவாழததிப
பானறடஙகண்மடநதைநல்லீா
பாடிபபொறசுணணமிடித்துநாமே. (கரு)

ஆவகைநாமும்வநதன்பர்தமமோ
டாடசெயுமவணணஙகள்பாடிவிண்மேற
றேவாகனுவிலுஙகணடறியாச
செமமலர்பபாதஙகளகாட்டுஞ்செல்வச
சேவகமேநதியவெல்கொடியான
சிவபெருமானபுரஞ்செறறகொறறச
சேவகனுமஙகள்பாடிபபாடிச
செமபொனசெய்சுணணமிடித்துநாமே. (கசா)

தேனகமாமலர்க்கொன்றைபாடிச்
சிவபுரமபாடித்திருசசடைமேல்
வானகமாமதிபபிளளைபாடி
மால்விடைபாடிவலக்கையேநது

மூனகமாமழுச்சூலம்பாடி
யும்பருமிம்பருமுய்யவன்று
போனகமாகநஞ்சுண்டல்பாடிப
பொறறிருசசுண்ணமிடித்துநாமே. (கஎ)

அயன்றலைகொண்டுசெண்டாடலபாடி
யருககனெயிறுபறிததல்பாடிக்
கயநதனைக்கொன்றுரிபோர்த்தல்பாடிக்
காலனைககாலாலுதைதத்தல்பாடி
யியைநதனமுபபுரமெய்தல்பாடி
யேழையடியோமையாணடுகொண்ட
நயந்தனைபபாடிநின்றுடியாடி
நாதறகுசசுணணமிடிததுநாமே. (கஅ)

வடடமலர்க்கொன்றைமாலைபாடி
மததமும்பாடிமதியுமபாடிச
சிட்டர்களவாழுநதெனறில்லைபாடிச்
சிறறமபலததெஙகளசெல்வமபாடிக்
கட்டியமாசுணககசசைபாடிக்
கஙகணமபாடிககவிததகைமமே
லிட்டுநின்றுடுமரவம்பாடி
யீசறகுசசுண்ணமிடித்துநாமே. (கக)

வேதமும்வேள்வியுமாயினூர்க்கு
மெய்ம்மையுமபொய்ம்மையுமாயினூாக்குச
சோதியுமாயிருளாயினூர்ககுத்
துனபமுமாயின்பமாயினூர்ககுப
பாதியுமாய்முறறுமாயினூர்க்குப
பநதமுமாய்வீடுமாயினூருக்
காதியுமநதமுமாயினூருக
காடபபோறசுணணமிடித்துநாமே. (உ0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிசைப்பா.

திருசசிறறமபலம்.

ஒளிவளர்விளக்கேயுலபபிலாவொன்றே
யுணர்வுசூழகடநததோருணர்வே
தெளிவளாபளிஙகின்றிரண்மணிக்குனறே
சிதததுட்டித்திககுநதேனே
யளிவளருளளததானநதககனியே
யமபலமாடரஙகாக
வெளிவளாதெயவககூததுகநதாயைத்
தொணடனேனவிளமபுமாவிளமபே. (க)

கறறவாவிழுஙகுஙகறபகக்கனியைக்
கரையிலாககருணைமாகடலை
மற்றவரறியாமாணிககமலையை
மதிபபவர்மனமணிவிளககைச
செற்றவாபுரஙகளசெறறவெஞசிவனைத
திருவீழிமிழலைவீறறிருநத
கொறறவனறனனைககணடுகணடுள்ளங
குளிரவெனகணகுளிரநதனவே. (உ)

அற்புததெய்வமிதனின்மறறுண்டே
யனபொடுதனனையஞசெழுததின
சொறபததுள்வைததுளளமள்ளூறுந
தொண்டருககெணடிசைககனகம
பற்பதக்குவையும்பைமபொனமாளிகையும்
பவளவாயவர்பணைமுலையுங
கறபகபபொழிலுமுழுதுமாஙகங்கை
கொண்டசோளேசசரததானே. (ங)

திருசசிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பல்லாண்டு.

திருச்சிற்றமபலம்·

சொல்லாண்டசுருதிபபொருள்சோதித்ததூய்மனத்தொண்டருள்ளீர், சில்லாண்டிற்சிதையுஞ்சிலதேவர்சிறுநெறிசேராமே, வில்லாண்டகனகத்திரண்மேருவிடங்கன்விடைபபாகன், பல்லாண்டென்னுமபதங்கடந்தானுக்கேபல்லாண்டு கூறுதுமே. (௧)

பாலுக்குபபாலகன்வேண்டியழுதிடபபாற்கடலீந்தபிரான்
மாலுக்குச்சக்கரமன்றருள்செய்தவன் மன்னியதில்லைதன்னு
ளாலிக்குமந்தணர்வாழ்கின்றசிற்றம்பலமேயிடமாகப்
பாலித்துநட்டமபயிலவல்லானுக்கேபலலாண்டுகூறுதுமே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியபுராணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவ
னிலாவுலாவியநீர்மலிவேணிய
னலகில்சோதியனம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்படிவாழ்த்திவணங்குவாம். (௧)

தண்ணளிவெண்குடைவேந்தன்செயல்கண்டுதரியாது [தா
மண்ணவர்கண்மழைபொழிந்தார்வானவர்பூமழைபொழிந்
ரண்ணலவன்கண்ணெதிரேயணிவீதிமழவிடைமேல்
விண்ணவர்கடொழநின்றான்வீதிவிடங்கப்பெருமான். (௨)

ஆலமேயமுதமாகவுண்டுவானவர்க்களித்துக்
காலனைமார்க்கண்டற்காக்காய்ந்தனையடியேற்கின்று
ஞாலநின்புகழேயாகவேண்டுநான்மறைகளேத்துஞ்
சீலமேயாலவாயிற்சிவபெருமானேயென்றார். (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்.
